

N

N *Ativitas*. Qui in utero est pro jam nato habetur in favorabilibus: *tr. 3 l. 5. c. 6. n. 93. p. 284.*

Quando duo eodem egressu, ac partu nascuntur, quin constet quis prior, quomodo per conjecturas hoc aperiendum sit? *tr. 2. l. 2. c. 6. à n. 76 à p. 173.*; & quis eorum regnum, maioratam, fœdum, & cætera obtinebit? *tr. 3. l. 6. c. 29. n. 11. 12. p. 70.*

Nascimur primò Deo, secundò Patriæ, & ultimò nobis: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 28. p. 157. col. 2. in fin.*

In bonis, malisque locis, seu Oppidis nascuntur promiscuè illustres, ac benemeriti viri, & similiter mali, ac facinorosi: quorum aliqui numerantur in *tr. 8. palæstr. 2. lect. 5. p. 205. col. 1. & 2.*

Alia exarabimus in verb. *Patria p.*

Natura humana, non ex se, sed potius ex factò nostro, proclivior est ad vitia, quàm ad virtutes: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 106. p. 121.*

Natura rei in dubio mutata non præsumitur: *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 38. p. 235.*

Natura plùs viget, quàm doctrina: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 13. p. 63. col. 1.*

Naufragium absque citatione partis probatur, cum in loco naufragii non reperitur: *tr. 4. l. 7. c. 5. n. 66. p. 143.*

Naulum quarum rerum non debeatur? *tr. 4. l. 7. c. 5. n. 26. p. 139.*

Deponitur naulum ex solo petentis juramento: *tr. 4. l. 7. c. 5. n. 42. p. 140.* Qui ad hoc juramentum admittantur, vel non? *ibi n. 87. 88. p. 145.*; & sine præfato deposito non auditur citatus: *n. 45. p. 141.*; quamvis carceratus sit: *n. 46.*; nec à deposito eximitur, estò bona stabilia habeat, fidejussoresve offerat: *n. 47.*; imò ex officio hoc depositum facere iudex debet præcipere: *ibi n. 48. p. 141.*; verùm ad allegandas exceptiones illas, quibus sine de-

posito auditur reus, dari debet processus copia sine deposito: *num. 93. p. 146.*; & contra quos hæc actio petendi nauli, & faciendi depositi competat? *n. 50. 51. p. 141.* Hæc omnia similiter procedunt pro naulis, vulgò dictis *Avarias secas*: *num. 52.* Perimente deposito facto, durante lite, novum fieri debet: *ibid. num. 53.*; sicut etiam, si alius depositum recipiat: *n. 54.*; ast, si absque deposito lis perficiatur, reus absque illo appellat: *n. 55. p. 142.* Facto autem deposito sine litigantium consensu revocari nequit usquequò ultima proferatur sententia: *n. 56. p. 142.*; nec levatur cum fidejussione: *n. 95. p. 146.*; levatur vero si petitor nauli à iudicio abfuerit: *n. 96.*; proùt etiam è converso, si reus abfuerit; depositum actori traditur: *n. 97. p. 146.* Pro naulo hypotheca datur in mercibus: *tr. 4. l. 7. c. 5. n. 57. p. 142.*, & præferantia datur: *ibi n. 58.* Deposito verumtamen pro naulo non est locus, quando exceptio aliqua dilatoria opponitur: *tr. 4. l. 7. c. 5. n. 75. 76. 77. p. 144.*; nec quando agitur pro naulo nuncupato *lretes de vazio*: *n. 78.*; nec si in continenti instrumentum solutionis ostendatur: *n. 79.*; nec opposita legitima, & liquida compensatione: *n. 80.*; nec quando naulum, seu merces nautica illiquida petitur: *n. 82.*; nec opposita exceptione non implementi: *n. 83. 84. 85. p. 145.*; nec quando agitur pro expensis, & interesse extrinseco: *n. 86.*; nec si renuntiatum fuerit, Princepsve dispensaverit: *n. 89.*; nec si Commissarius merces suscipere nequit: *n. 91. 92.*; nec denique priusquam merces tradantur: *n. 98. 99. 101. 102. p. 146.*

Facto deposito suam actionem probare debet petitor nauli: *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 38. p. 235.*

Nautæ quando ad rerum ablatarum restitutionem obligentur, nec ne? *tr. 1. l. 4. c. 1. à n. 78. ad 81. p. 409.*

Ad quid teneantur Nautæ, sive Magistri

tri Navis quando damnum in mercibus accessit? *tr. 4. l. 7. c. 5. tot. à p. 132.*

Navis. Quæ hic exaranda erant, jam libavimus in verb. *Magister Navis, & Exercitor Navis. p. 276. & 166.*

Necessitas quæ agit, non præjudicant: *tr. 3. l. 6. c. 10. n. 12. p. 18.*

Necessitas caret lege, & ipsa lex necessitati subjicitur: *tr. 7. c. 10. n. 50. p. 84.*

Necessitate urgente etiam privilegiati contribuere tenentur: *ibi n. 49. p. 84.*

Necessitatis casus semper intelligitur exceptus: *dict. tr. 7. c. 10. n. 51. p. 84.*

idè datâ necessitate potest Princeps rem a domino auferre: *ibi n. 52.*

subditos compellere pecunias sine usura mutuare: *ibid. n. 53.*

vasa Ecclesiæ assumere: *ibi n. 54. p. 84. & c. 20. n. 102. p. 269.*

Clericos ad tributa compellere: *ibid. dict. c. 10. num. 55. p. 84.*

dummodò executio fiat à judice Ecclesiastico: *ibi n. 56.*

imò, necessitate cogente, à communibus regulis receditur: *n. 57.*

& potest vassallus alienari: *ibi n. 58.*

pluraquè expediri, quæ, seclusâ necessitate, fieri nequeunt: *n. 59. p. 85.*

nec non tutor, inventario non confecto, administrare valet: *n. 60.*

Episcopus res Ecclesiæ alienare: *n. 61.*

pater filium vendere: *n. 66. p. 85.*

Sic itidem: Rustici, & Agricultores cogi valent venire ad Civitatem ad vendendum: *ibid. n. 67. p. 85.*

Statutum pœnale de non imponenda collecta cessat: *ibi n. 62. p. 85.*

Examinatio testium ad perpetuam rei memoriam coram non iudice causæ fieri valet: *ibid. n. 63. p. 85.*

Vide in verb. *Decuriones*, & in verb. *Princeps*, & in verb. *Bellum*, & in verb. *Collecta*, & *Tributum* p. 118. 46. 77. & . . .

Animi prudentis est, necessitati subjacere: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 2. p. 7. col. 2. in fin.*

Negatio. Qui aliquam negat qualitatem privatur beneficio, & privilegio ipsi qualitati concessio: *tr. 3. l. 7. c. 18. à n. 31. p. 283.*

quod exemplificatur in

tutore, & curatore negantibus se esse tutores, & curatores: *tr. 4. l. 4. c. 5. n. 11. p. 256. & l. 4. c. 3. n. 26. p. 246.*, ubi etiam exemplificatur in fidejussore, & *l. 4. c. 2. n. 35. p. 241.*, ubi etiam in administratore.

Si alius correus neget, alius fateatur, potius neganti, quàm fatenti creditur: *tr. 6. l. 6. c. 13. n. 6. p. 368.*

Qui statim negat, quidquam videtur dare; dat quippè negationem absque morâ: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 12. p. 435. in fin.*

Negativa. Onus probandi negativam cui incumbat? *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 9. p. 71.*

Negativa rémanet sub regulâ nullius probationis: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 148. p. 259.*

sivè clariùs: dicitur improbabilis: *tr. 6. l. 6. c. 8. n. 3. p. 360.*

aliquandò tamen est probabilis, ut *ibi n. 7. 8. & seqq. p. 360.*

Negligentia, quia non præsumitur, est probanda: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 103. p. 390.*

eo, quòd unusquisque præsumitur fecisse ea, quæ facere tenebatur: *ibi n. 104. p. 390.*

Ex sua natura est devolutiva jurisdictionis: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 84. p. 478.*

Judices in causis expediendis diligentes esse debent: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 65. p. 32.*

& in eis negligentia reprobat: *ibi n. 66. & seqq.*

Triplici ex capite dicitur iudex negligens: primò, quando justitiam facere non vult;

secundò, quando ex imperitia; tertio, quando ex desidia judicat: *ibid. n. 70. 71. 72. 85. & seqq. à p. 32.*

Quis supplere queat negligentiam alterius? Iudex sæcularis potest supplere Ecclesiastici negligentiam in rebus merè spiritualibus: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 110. p. 481.*

sed de consilio debet priùs illum monere, ut officium suum exerceat: *ibi n. 114. p. 481.*

Superior negligentiam inferioris: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 70. p. 678.*

aliter de consuetudine totius Hispaniæ: *ibi n. 72.*

An, suppositâ Concordiâ Regni, possit Ecclesiasticus supplere sæcularis negligentiam

- tiam vel è contra, circa testamentorum executionem? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 81. p. 478.*, & resolvitur in *n. 97. p. 480.* Cætera in verb. *Concordia p. 86.*
- Negligentia unius aliis nocere nequit: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 115. p. 481.*
- Negligentiâ, & culpâ suorum substitutorum quandò ligentur officiales, administratores, & cæteri, qui loco sui alios substituerunt? *tr. 1. l. 4. c. 10. à n. 85. ad 90. p. 600.*
- Negligentia per se sola est delictum in quolibet officiali exercente officium cum administratione: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 49. p. 594*; idcirco administrator ob negligentiam administrationis privatione punitur: *ibi n. 48.* In iudiciis quomodò omissionis, & negligentia delictum puniatur? *ibi n. 50.*; magis punitur iudex negligens, quàm malè iudicans: *n. 51.*; & tùm iudices, tùm administratores coguntur resarcire damna, quæ negligentia suâ dedere: *num. 52.*; administratores reipublicæ æquè tenentur de negligentia: *ibi n. 59. p. 595.*; & administrator negligens reus est peccati mortalis: *n. 64. p. 596.*; benè tamen verum est in administratoribus negligentiam non præsumi: *n. 65.*; sed ab allegante probanda, & quomodò? *n. 66. p. 596.*
- Negligentia an, & quandò compensetur cum diligentia? *tr. 4. l. 4. c. 13. n. 93. 94. p. 301.*
- Tutores, curatores desides, ac negligentes removendi sunt: *tr. 4. l. 4. c. 7. n. 6. p. 264.* Negligens in exigendo, revidendovè computa rationis à ministro subalterno statutis temporibus, pro illo tenetur: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 63. p. 25.* Si iudex in sumendis rationibus negligens fuerit, ex officio Provisor provinciæ eas sumere debet: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 11. p. 48.*; & si Provisor negligens fuerit, ad omne damnum sicuti iudex tenetur: *ibi n. 12. p. 49.*
- Juris-Consultus diligens non est: *tr. 9. q. 49. n. 28. p. 281.*
- Vigilantibus, & non dormientibus subveniunt jura: *tr. 9. q. 58. n. 1. p. 335.*
- Nemo ex delicto alterius puniendus est: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 81. p. 629.* & *c. 7. n. 5. p. 641.*; nisi confors, aut socius criminis sit: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 85. p. 654.*
- Nemo se ipsum in tutorem, iudicem, syndicum, hæredem, beneficiatum, patronum, & cætera eligere potest, nec se baptizare: *tr. 3. l. 3. c. 4. a n. 25. p. 98.*
- Neophytus. Hoc verbum propriè verificatur in converso de recenti ad orthodoxam fidem: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 52. p. 220.*
- Neophytum vocare aliquem, lege prohibitum est in nostro Regno: *dict. c. 13. n. 53. p. 220.*
- Multa denique circa Neophytos, vulgò *Christãos novos*, invenies in *tr. 6. l. 4. c. 13. tot. à p. 204.*
- Nepos patrum excludit: *tr. 9. q. 29. n. 78. p. 181.*
- Reliqua in verb. *Agnatio, Gradus, Majoratus p. 23. 202. & 276. &*
- Nescius vocatur in sacra Pagina, qui omnia scire credit: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 2. p. 348. in pr.*
- Nobilitas definitur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 15. p. 75. col. 2. & palæstr. 2. lect. 8. p. 221. col. 1.*
- Est siquidem qualitas accidentalis, hominumquè figmentum: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 77. p. 22.*; quia quantum ad jus naturæ omnes pares nascuntur: *ibi n. 76.*; & ideò, qui nobilitatem allegat, eam probare debet: *ibid. n. 78. p. 22.*
- Dividitur in hæreditariam, & acquistam; & quæ sint? *tr. 8. palæstr. 2. lect. 8. p. 221. col. 1. in med.* Illa pluris æstimatur istâ: *ibi p. 223. col. 1. in fin.* De illa, non autem de ista, loquuntur statuta, ac leges nobilitatem requirentes ad aliquod munus: *ibidem p. 223. col. 2. in med. tr. 1. l. 4. c. 6. n. 252. p. 495.*
- A' tribus principiis, armis scilicet, literis, divitiisque, nobilitas oritur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 15. p. 74. col. 2. in pr.*; sed omnia ad unum, quod est

virtus, reducuntur: *ibid.* p. 65. col. 1.
 Taliter nobilitas justum concitat, quòd
 semper nobiles benè morigerati præ-
 sumantur: *tr.* 8. *palestr.* 2. *lect.* 8. p.
 222. col. 1. *in pr.*; igitur nobiles (sitvè
 nobilitas hæreditaria, acquisitivè)
 plebèis præferendi sunt in exercendis
 reipublicæ muneribus: *ibi* p. 223. col.
 1.; nobiles de generatione, nobilibus
 ex privilegio: *dict.* col. 1. *in fin.*; no-
 biliores nobilibus: *tr.* 6. l. 4. c. 13. n.
 25. p. 213. Hinc profluit interrogan-
 dum:
 An nobiles, vel plebèi aptiores ad mu-
 nera publica sint? Problematicè re-
 solvitur, & in transcursu plurimi nu-
 merantur humiles, qui magna mune-
 ra, ac dignitates assequuti fuere: *tr.*
 8. *palestr.* 2. *lect.* 8. p. 223. col. 2. & *seqq.*
 & p. 229. col. 2. Similiter interrogabis
 forsan:
 Cur non omnes eadem potiantur nobi-
 litate, cum sint ab eisdem parenti-
 bus geniti? *dict.* *lect.* 8. p. 225. *in pr.*
 Nobiles, & plebèi qui sint? *tr.* 2. l. 1. c.
 3. à n. 55. ad 88. à p. 21.
 Nobiles quâdam necessitate constri-
 nguntur ad altiùs operandum, ne à ma-
 jorum suorum probitate degènerent:
tr. 1. *rubr. part.* 1. n. 53. p. 8.
 Contrà ignobiles, ac viles facilè præ-
 sumitur: *tr.* 1. l. 1. c. 9. n. 101. p. 121.
 Nobilis propter civile debitum carce-
 ratur? Minimè: *tr.* 1. l. 4. c. 11. n. 94.
 p. 619.; nisi fiscus sit debitor: *ibi* n. 96;
 vel nisi occultet bona in creditorum
 fraudem: *ibi* n. 99.; sed nobilis car-
 ceratus seorsim à carceribus vilium
 personarum est honestè custodien-
 dus: *ibid.* n. 98. p. 619.
 Nobiles, & Magnates omnia ad suum
 libitum facta volunt: *tr.* 1. l. 4. c. 14.
 n. 167. p. 691.
 Quomodò nobilitas probetur? *tr.* 2. l. 1.
 c. 3. à n. 79. p. 22.
 An filius patris plebèi, & matris nobi-
 lis, sit nobilis, & matris nobilitate
 perfalgeat? Negativè de jure com-
 muni: affirmativè de jure nostro: *dict.*

c. 3. n. 85. 86. p. 23.; nisi ortus sit ex-
 tra Regnum: n. 87.; vel genitus sit ex
 patre, plures concubinas habente eo-
 dem tempore: n. 88. p. 23.
 Neophytus, sive Christianus novus,
 quamvis Fidalgus, semper humilis,
 plebèus, & ignobilis est: *tr.* 2. l. 5. c.
 18. à n. 20. p. 569.
 Nobilitas acquiritur per exercitium ad-
 vocationis: *tr.* 6. l. 2. c. 19. n. 16. p. 62.
 Vir nihil nobilitatis acquirit ab uxore
 nobili, sicut uxor à viro nobili con-
 sequitur: *tr.* 2. l. 2. c. 14. n. 82. 83. p. 257.;
 benè verum est, quòd nobilitas uxo-
 ris transeat quodammodò ad virum,
 quatenus si uxor est Regina, Dux,
 Marchionisa, aut Comes, potest ma-
 ritus appellari Rex, Dux, Marchio,
 aut Comes: *tr.* 2. l. 6. c. 1. n. 82. p. 594.
 E' contra verò, indubiè adeò procedit,
 ut etiam vidua mariti demortui
 utatur insigniis: *ibi* n. 83. p. 594.
 Privilegium nobilitatis quibus in casi-
 bus amittatur? *tr.* 1. l. 4. c. 11. *sub n.*
 97. p. 619.
 Amittitur nobilitas tam naturalis, quàm
 acquisita, per exercitium officii me-
 chanici: *tr.* 2. l. 1. c. 3. n. 60. p. 21.; &
 quæ exercitia, aut officia tribuant,
 vel adimant nobilitatem? *ibi* à n. 61.
 ad 74. p. 21.; amittitur etiam per cri-
 men læsæ Majestatis: *tr.* 2. l. 5. c. 18.
 n. 24. p. 569.
 Nobilitatem amiserunt Hæbrèi propter
 Domini nostri mortem: *tr.* 6. l. 4. c. 13.
 n. 101. p. 231.
 Nobilis non gaudet privilegio nobilita-
 tis, quo ad ea, quæ fecit ante ade-
 ptam nobilitatem: *tr.* 7. c. 12. n. 56. p.
 105.; imò reputatur humilis: n. 57.;
 etsi filius naturalis ei succedat: *ibid.*
 n. 58. p. 105.
 Nobilis non potest renuntiare privile-
 gio concessio nobilibus: *tr.* 7. c. 4. n. 9.
 p. 25.
 Nocere. Regulariter, quæ abundant,
 non nocent: *tract.* 1. l. 2. c. 6. *num.* 41.
 p. 205.
 Quando inventarii omisio hæredi no-
 ceat?

- ceat? *tr. 1. l. 2. c. 11.*, & videtis verb. *Inventarium p. 224.*
- Nocere solet successori non audito sententia prolata adversus possessorem maioratus, emphyteusis, fœudi: *tr. 2. l. 8. c. 2. à n. 52. ad 54. p. 795.*; prolata adversus hæredem nocet legatariis: *ibi n. 55.*; prolata contra Rectorem, Episcopum, Prælatum nocet successori in beneficio: *n. 56.*; prolata adversus proprietarium nocet usufructuario: *n. 57. p. 796.*; fideiussori officit prolata contra principalem: *n. 58.*; possidenti rem litigiosam prolata adversus principalem: *n. 59.*; principaliter non interessato prolata adversum principalem legitimam contradicteorem: *n. 60.*; resignatario prolata contra resignantem: *ibi n. 61.*; creditori prolata contra debitorem post constitutum pignus: *n. 62.*; conductori prolata contra locatorem: *n. 63.*; substituto prolata contra testatorem: *n. 64.*; uno ex familia prolata contra alium circa nobilitatem, aliavè omnes de familia tangentia: *ibid. n. 65.*; officiali prolata adversus aliquosejusdem artis, aut officii: *n. 66.*; civilata contra cives: *n. 67.* Sed hæc omnia procedunt secluso dolo, & negligentia: *ibid. n. 68. p. 796.*
- Noluntas.** Casus voluntatis an comprehendat impotentia casum? *tr. 2. l. 5. c. 10. ex n. 31. p. 515.*
- Nomen** diversum habens, diversam substantiam habet: *tr. 3. l. 4. c. 1. n. 32. p. 155.*; quia nomen rerum est redacta definitio earum essentia: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 27. p. 149 col. 1. in fin.*
- Nominis** similitudo non est causa ad recusandum judicem: *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 26. p. 171.*
- Nomen** bonum bonam indicat qualitatem: *dict. lect. 27. p. 149. col. 2. in fin.*; idcirco plurimi pendendum est nomen bonum: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 7. p. 218. col. 1. in med.*; imò bonum nomen melius est, quàm divitiarum: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 257. p. 47.*
- Nominatio** specifica certarum personarum ceteras non excludit personas, sed tantummodò nominatis præferentiam tribuit: *tr. 2. l. 4. c. 14. n. 28. p. 425.*
- Libertas** nominationis in quo consistat, & quomodò nominandum sit? *tr. 2. l. 2. c. 7. à n. 24. p. 178.*; & in *n. 41. p. 179.* videtis discrimen nominationis ad emphyteusim, ac ad maioratum.
- Cùm libera nominandi facultas conceditur, nominari potest, prout habenti facultatem placuerit: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 91. 92. 93. 95. p. 191.*
- Nominare** potest conjux conjugem in emphyteusim: *tr. 2. l. 7. c. 14. n. 39. p. 769.*; & vir, aut uxor sine consensu alterius emphyteusim, aut maioratum nominare quit, dummodò reservet usumfructum pro vitæ suæ tempore: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 123. p. 611.*
- Si non nominat, qui facultatem nominandi habet, quid juris? Paulatim accipies: si sumus in emphyteusi, & est liberæ nominationis, tunc vel emphyteuta decedit ascendentibus, & descendentibus relictis, & censetur nominatus proximior descendentium, & deficientibus istis, ascendentium: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 77. 78. 81. p. 190.*; vel decedit sine illis, & tunc ad dominum revertitur emphyteusis: *ibi n. 71. p. 189.*; si est nominationis hæreditaria, succedit hæres, qui de jure ab intestato emphyteutæ succedere debet: *n. 72. p. 189.* Si sumus in maioratu, idem dicimus: *n. 73. p. 190.*
- Si in bonis Regiæ Coronæ, idem: *n. 74.* Si in fœudo nominationis purè hæreditario, idem: *n. 75.* Sed si succedant emphyteutæ non nominanti hæres ab intestato, & hæres ex testamento, quis eorum capiet? *Iste n. 76. p. 190.*
- Nominatio** ad emphyteusim fieri potest à pupillo septennio maiori, decreto judicis, & autoritate tutoris interveniente: *tr. 3. l. 6. c. 18. n. 21. p. 36.*
- Nominationem** à patre factam, tùm ad em-

emphyteusim, tùm ad maioratum filii, facit filius deficere, si ad annos, in quibus nominare possit, perveniat: *dict. c. 18. n. 23. p. 36.*

Cætera in verb. *Emphyteusis p. 148.*

Notarius æquè punitur addens falsum, ac supprimens verum: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 143. p. 524.*

Notarius ex imperitiâ suâ tenetur contrahentibus ad interesse: *tr. 3. l. 2. c. 10. n. 18. 19. p. 81.*; ex dolo autem tenetur ad damna: *ibi n. 21.*; & *in n. 20.* quando fit in dolo; & *in n. 21.* quòd damnus judicatur per juramentum læsi.

Notarius, & persona privata aliquando æquiparantur: *tr. 9. q. 28. num. 18. p. 147.*

In eodem testamento à se scripto testis esse potest: *tr. 9. q. 28. n. 34 & 67. p. 151. & 156.*; secùs in eodem instrumento: *ibi n. 64. p. 155.* Ratio, quia:

Notarii fides ad testamentum multum confert: *tr. 9. q. 28. n. 28. p. 149.*

De teste ad Notarium, & è contra, argumentum valet: *tr. 9. q. 28. num. 35. p. 149.*

Cætera in verb. *Scribere, nec non Tabellio p.*

Notitia. Acab, Rex Israel, querebatur de Propheta Micheia, quòd semper dolendum nuntium ei afferebat: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 14. p. 267. col. 1.*

Aliqua amplius statim dabimus in verb. *Novitas p. 301.*

Notorium, & patens quid sit? *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 90. 91. p. 179.*

Adversus præsumptionem juris, & de jure per notorium probatio admittitur: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 100. p. 252.*

Cessat notorietas ubi agitur de juris subtilitate: *tr. 2. l. 8. c. 20. n. 11. p. 860.*

Novatio definitur, ac dividitur: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 1. p. 827.*

Per eam extinguitur prima obligatio: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 3.*; & *tr. 4. l. 3. c. 12. n. 1. p. 223.* & per tot. cap. 12. multa, & pulchra de novatione à pupillo, seu minore facta; & novationis, seu delegationis exceptione suspenditur executio

chartæ divisionis: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 2.*, & multa per tot. cap., & cap. 11. p. 833.

Ad delegationem quinque intervenire debent requisita, de quibus in *tr. 2. l. 8. c. 9. à n. 11. p. 828.*

Differentia novationem inter, & delegationem: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 18. 19. 20. p. 828.*

Novatio hodie non inducitur, nisi expressè dicatur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 30. p. 365.*; sed ex conjecturis hodie præsumitur: *ibi n. 31. p. 366.*; dummodò conjecturæ sint graves, urgentes, perspicuæ, & vehementes: *ibi n. 32.*

Novatio, quin probetur, haud præsumitur: *tr. 9. q. 41. n. 7. p. 238.*; conjecturis tamen probatur: *ibi n. 22. p. 240.*

Implementi defectus conjectura novationis est: *tr. 9. q. 41. n. 23. p. 240.*

Per additionem, diminutionemve an novetur contractus? *tr. 9. q. 63. n. 40. p. 370.*

Novitas plerumque discordiam parit: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 40. 41. p. 30.*; non tamen est grave, vel sceleratum aliquid novare, cum novitati adjuncta est utilitas: *ibi n. 46. p. 30.*

Novitas regulariter est nociva: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 2. p. 184. col. 2. in fin. & p. 185.*; præsertim in vestibibus: *ibid. palæstr. 1. lect. 11. p. 51. col. 2.*

Novitius, Novitiavè in quibus ligentur *Concilii Tridentini* solemnitatibus? *tr. 4. l. 3. c. 6. à n. 60. ad 64. à p. 189.*

Nox. In delictis de nocte commissis solum faciunt indicium testes deponentes de cognitione per vocem: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 17. p. 203.*

Nullitas. Nullum quod est, an juramento validetur? *tr. 1. l. 2. c. 11. num. 123. p. 255.*

Quando lex non annullat actum, sed apponit pœnam, actus valet: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 13. p. 656.*

Nullitas nuda (quamvis sit citationis) non attenditur, ni simul allegetur error, læsio, aliavè justa gravaminis causa: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 70. 71. p. 804.*

Ab eo solummodò allegari valet nullitas,

tas, in cuius favorem actus est nullus: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 80. p. 608.*

Nullitas ex actis probata sententiæ executionem suspendit: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 1. p. 797.*, & jam dictum reliquimus in verb. *Executio*, vers. *Quò ad suspensionem* p. 160.

Nullum quod à principio est, tractu temporis non validatur: *tr. 2. l. 7. c. 4. à n. 25 ad 27. 43. 44. à p. 706.*, ubi hæc, & contraria regula disertè intelligitur.

Sententia nulla non est sententia: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 2. p. 797.*; diciturquè nulla ex decem capitibus: *ibi n. 3.*; & etiam quando est lata à non competenti iudice: *n. 9. p. 798.*, nisi à partibus approbetur: *n. 10.*, vel nisi sit iudicis, cuius iurisdictio prorogari valet: *n. 11.*; dicitur quoque nulla quando est prolata à servo, qui pro libero non erat communiter reputatus (aliàs fecus:) *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 26. p. 800.*; lata à muliere: *n. 27.*, nisi sit Regina, vel in consequentiam alicujus dignitatis: *n. 28.*; lata ab hæretico, judæo, aliòvè fidei inimico: *n. 29.*; lata à iudice sæculari super re Ecclesiastica, vel è contra: *n. 31.*; lata contrà legem expressam: *n. 33.*; lata contrà aliam legitime prolatam: *n. 34.*; lata ab uno duntaxat iudice, cum causa fuit commissa pluribus: *num. 35. p. 801.*; lata post tempus, quando causa infra certum tempus terminanda committitur, licet de consensu partium terminus prorogaretur: *n. 37.*; prolata adversùs mortuum: *n. 38.*; & sic similiter quando sententia impossibile præceptum continet: *num. 39.*; & quando prolata est in die feriato ob Dei, sanctorùvè reverentiam (etiam si partium interveniat consensus:) *n. 40.*; lata, vel scripta per alios, manusvè alterius, quàm iudicis: *n. 41. 43.*; nisi iudex sit illustris, aditvè in contrarium consuetudo: *n. 42.*; lata sine scriptura, nisi de consuetudine, aut stylo contrarium habeatur: *n. 44.*

p. 802.; lata à iudice corrupto: *n. 45.*; lata ex falsa probatione: *n. 46.*; lata à non suo iudice: *n. 64. p. 804.*; & similiter notoriè injusta, aut iniqua: *l. 8. c. 4. n. 8. p. 805.* (Hæc omnia limita, si nullitas non est ex actis notoria: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 47. p. 802.*;) pariliter est nulla si est lata contrà jus tantum litigatoris: *n. 53.*; lata de nocte: *n. 56. p. 803.*; lata per gratiam, amorem, odiumvè: *n. 57.*; & quid in sententia lata præcipitanter, celeriter, summavè festinatione? *n. 58.*; quid in prolata in processu cum procuratore generali agitato? *n. 59.*; lata sub conditione de futuro: *n. 60. 61.*; lata in processu, in quo bis fuit iussum præstari iuramentum calumniæ, & præstitum non fuit: *n. 62.*; quid in sententia prolata virtute literarum per subreptionem, aut obreptionem impetratarum? *à n. 63. ad 65. p. 804.*; lata sine processu: *n. 66.*; quid in sententia lata adversùs absentem causà reipublicæ? *n. 67. 68.*; lata contrà filiumfam. stantem in iudicio sine consensu, & autoritate patris: *n. 69.* Notabis sedulò, quòd hæc omnes limitationes ita procedunt, ut sententia non sit mero jure nulla, sed veniat ope exceptionis, appellationis, aut gravaminis retractanda (proùt in unaquaque limitatione invenies,) & annullanda.

Nullitas solum ab eo, contrà quem commissa est, allegari potest: *tr. 3. l. 7. c. 18. n. 4. 6. 7. 24. p. 280. & 282.*; idcirco tantum habet locum, si ille, in cuius favorem introducta est, velit, licet ex dolo proveniat: *ibi n. 5.*; & pariformiter nullitas non solutæ gabellæ non potest allegari per eum, qui eam non solvit: *ibi n. 29. p. 282.*

Nullus est actus quando lex prohibet, deindequè pœnam statuit: *tr. 3. l. 7. c. 17. n. 45. p. 278.*

Nullitas datur in inquisitione formata per iudicem suspectum: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 1. p. 88.*; idem in summario eodem

modo factō: *dict. c. 7. n. 36. p. 92.*: idem dicimus de dictis testium inquisitorum per examinatore, vel receptorum per Notarium suspectos: *dict. c. 7. n. 2. p. 88.*

Nullitatis allegatio datur, etsi appellatio, vel gravamen prohibeatur: *tr. 6. l. 6. c. 20. n. 23. p. 397.*

Injustitia notoria, nullitas magna est: *tr. 6. l. 6. c. 20. n. 24. p. 397.*

Nullitas non tantum à minore, sed etiam ab omnibus, causam ab eo habentibus, allegari quit: *tr. 9. q. 41. num. 18. p. 240*; secus verò à tertio causam non habente: *ibid. n. 19. p. 240.*

Intra quod tempus allegari queat? *tr. 9. q. 31. n. 27. p. 189.*; & an omni tempore per viam exceptionis? *q. 41. n. 20. p. 240*; & intra quod tempus nullitatem sententiæ? *tr. 9. q. 53. n. 18. 19. 27. à p. 295.*

Jus dicendi nullum testamentum an transmittatur? *tr. 9. q. 53. n. 27. p. 296.*; & à quo ista nullitas allegari valeat? Videtis verb. *Testamentum p.*

Nuntiatio. Nuntians reus est: *tr. 9. q. 34. à num. 4. p. 198.*; nuntius actor: *ibi num. 5. p. 198.*

Nunquid cuilibet de populo licebit opus novum nuntiare, non tantum proprii, sed etiam communis præjudicii pulsandi causâ? *tract. 9. q. 87. tot. à p. 462.*

Clericus nè in judicio sæculari conveniendus pro novi operis nuntiatione? *tr. 9. q. 34. à n. 1. p. 197.*

Nuntius. Vide verb. *Notitia p. 301.*

Nuptiæ. Vide *Matrimonium p. 283.*

Nutrices quas condiciones habere debeant? *tr. 3. l. 5. c. 2. n. 22. p. 228.*

Nutus. Natu relinqui possunt legata, & fideicommissa: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 55. p. 572.*; & in codicillis: *num. 54. p. 572.*

O

Obedientia definitur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 14. p. 66. col. 1.*

Sine oculis depingitur, & quare? *tr. 8. palæstr. 1. lect. 14. p. 70. col. 1.*

In Sacris literis, nec non in humanis exemplificatur obedientia, qua filii parentum præcepta sequi debent: *dict. lect. 14. p. 67. col. 1. in fin.* Sic similiter discipuli, & juvenes magistris, & senibus, nec non omnibus superiori- bus obedire adstringuntur: *ibid. p. 69. col. 2. in fin.* & *tr. 1. in rubr. part. 2. à n. 155. p. 39.*; nisi præceptum sit injustum, peccaminosumvè: *ibi n. 159.*; vel si scandalum, absurdumvè contineat: *n. 160.*; vel quando excedit potestatem jubentis: *n. 161.*; vel si peccatum saltem veniale contineat: *n. 162. p. 39.*

Remissius imperanti melius obeditur: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 192. p. 42.*

Oblatio. Vide verb. *Mora p. 292.*

Obligatio defuncti ex persona hæredis nullam recipit mutationem: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 42. p. 224.*; sed eodem modo in hæredem migrat: *ibi n. 4. 5. 6. p. 220.*; perterquam quod si defunctus taxativè se solum obligavit: *l. 2. c. 11. n. 128. 129. p. 256.*

Nemo sibi ipsi obligari valet: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 3. p. 307.*; quoniam debet esse distinctio creditorem inter, & debitorem: *ibid. n. 4. p. 307.*

Nemo præsumitur se obligare in plus, quàm sit obligatus: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 16. p. 364.*

Obligatio inter hæredes dividitur, & unusquisque agit, ac convenitur pro eâ tantum portione, pro qua hæres existit: *tr. 1. l. 2. c. 12. à n. 1. p. 262.*; & latius jam diximus in verb. *Actio pag. 5.*

Ad hoc, ut minister in contrahendo non maneat obligatus, non sufficit, quòd exprimat nomen ministerii, verum requi-

- requiritur expressio, quod uti minister fecit: *tr. 1. l. 3. c. 11. num. 79. p. 370.*
- Obligatio quibus in casibus oriatur pupillo, & minori ex facto tutoris, & curatoris? *tr. 3. l. 6. c. 15. à n. 5. ad 11. p. 30*; & in quibus pupilli, seu minores ex tutoris, aut curatoris facto obligentur? *ibi à n. 12. p. 31.*
- Pupillus sine autoritate tutoris an saltem naturaliter obligetur? *tr. 3. l. 6. c. 11. à p. 19.*, & cum distinctione resolvitur in *n. 8. 9. p. 20.*
- Impubes nec patre authore obligatur: *tr. 3. l. 6. c. 4. n. 11. p. 7. & c. 31. n. 15. p. 74.*
- Tutor, curator, & etiam curator ad litem, pupillum obligare possunt: *tr. 3. l. 6. c. 7. n. 30. 31. p. 4.*
- Obligatio omnium bonorum futura comprehendit: *tr. 9. q. 59. n. 14. p. 340.*
- Quando ad æstimationem succedat? inspicias verb. *Liquidatio p. 271.*
- Tempore non inducitur, nec alteratur: *tr. 9. q. 15. n. 5. p. 62.*, ubi, quod ejus principium attenditur; nec ex persona hæredis mutatur: *tr. 9. q. 54. n. 6. p. 300. & q. 82. n. 37. p. 440. & seq.*
- Obligatio generalis subsidiaria est: *tr. 9. q. 21. n. 41. p. 104.*
- Oblivio res est solita, quia memoria labilis, fragilis, inconstans, ac infirma: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 52. 54. p. 117.*; igitur per oblivionem quilibet excusatur à pœna occultationis bonorum in inventario: *ibi n. 51. p. 116.* Similiter excusatur testis à pœna falsi per oblivionem: *n. 55. p. 117.*; & ex oblivionis causâ potest suum dictum corrigere: *n. 55.* In factis tamen arduis, & horrendis nunquam oblivio præsumitur: *dict. c. 9. n. 56. p. 116.*; in aliis autem minoris apprehensionis quando præsumatur, judicis arbitrio relinquitur: *n. 57.* In facto proprio regulariter nunquam, nisi post decennium: *n. 58.*; aliquando etiam post biennium: *n. 59.*; in sene, infirmo,
- vel multis negotiis implicato, per annum, mensem, & diem aliquando præsumitur juxta qualitatem negotii: *n. 60.*; & dies sufficit unus si de materia agatur, quæ memoriæ commendari non indiget: *n. 61. p. 116.*
- Injuriarum remedium melius est oblivio: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 18. p. 483. col. 2. in fin.*
- Obreptio, ac Subreptio ut interveniat, quid sufficiat? *tr. 9. q. 20. n. 57. p. 93.*
- Obscuritas. In obscuris inspicimus, quod plerumque fit: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 103. p. 121.*
- Obscurum dicitur, quod nullo modo intelligi potest: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 21. p. 193.*
- Paria sunt nihil dicere, atque dicere, ut intelligi non possit: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 20. p. 193.*
- Obscuritas ansam præbet, ut reo favendum sit: *tr. 9. q. 69. n. 16. p. 392.*; & pariter pauperi: *q. 42. n. 73. p. 258.*; & an agenti de damno vitando? *dict. n. 73.*
- Observantia duplex est, alia interpretativa, alia dispositiva: *tr. 3. l. 6. c. 13. n. 13. p. 25.*
- Quæ rationabiliter ab antiquo sunt observata, custodiri debent, non quæ sine ratione introducta fuere: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 28. p. 104.*
- Observantia est contractuum optima interpretis: *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 30. p. 5.*; leges, & statuta observantiâ interpretantur: *ibi n. 31.*; divisiones invalidas confirmat: *n. 32.*; per observantiam divisiones esse factas probatur, licet partitiones extrajudiciales solummodò per instrumentum, aliavè acta judicialia probentur: *n. 33. p. 6.*
- Observantia subsequens dubium affert: *tr. 9. q. 74. n. 3. p. 413.*
- Observatio primum est mobile assequendi scopi: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 4. p. 15.*; in ea etiam invenitur auferre ex alienis damnis documenta ad propria vitanda præjudicia: *ibid. p. 16.*
- Obreptio. Videtis verb. *Injuria*, ac *Vindicta p. 217. &*

Occasio plùs vincit, quàm fortitudo: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 28. p. 164. & seq.*; sed cùm advenit, statim arripienda: *dict. palæstr. 1. lect. 2. p. 7. in princ.*; si enim semel relinquitur, iterum non redit, eo quòd capillis orbata depingatur: *dict. palæstr. 1. lect. 28. p. 163.*

Occisor. Occidens eum, cui ab intestato erat successurus, sit indignus: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 22. p. 128.*; & ab ejus successione privatur, non ipso jure, sed per sententiam: *ibid.*; nisi interficiat ad suam necessariam defensionem: *ibi n. 23. p. 128.*

Occidens autem eum, qui illum in testamento hæredem instituit, dicitur incapax, quòd à successione excludatur in favorem substituti, vel venientium ab intestato; vel denominabitur indignus, ut admittatur, & postea fiscus auferat? Extrà dubitationis aleam non est: *tr. 2. l. 2. c. 2. à n. 24. ad 27. p. 128.*

Occidens possessorem maioratùs, ejus successione privatur, & ad fiscum pro vita occisoris pertinent maioratùs fructus, ac commoditates: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 28. p. 128.*; nisi maioratùs successor aliquod commiserit delictum, propter quod veniant confiscandæ: *ibi n. 29.*; & non solum privatur occisor, sed & eorum filii, ac nepotes: *n. 31. 32. p. 129.*; quod limitatur si non sunt adhuc nati tempore illatæ mortis, vel si, quamvis jam nati, probetur ob eorum contemplationem illatam non fuisse mortem: *n. 33.*; & adeò successione privatur occisor, ut etiamsi sit filius, & habeat fratres pares in gradu, istis per jus accrescendi non accedat fratris occisoris portio: *n. 35. p. 129.* Ampliatur, ut nec succedat is, qui occidit agnatum defuncti testatoris: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 47. p. 130.*; nec qui occidit filium, patrem, aut uxorem ejus, de cujus agitur bonis: *ibi n. 48.* Omnia supradicta limitantur, si in contrarium statutum adsit: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 49. 50. p. 130.*; &

quando quis non interfecit, sed tantum vulneravit: *n. 51.*; nisi vulnerans sit filius: *n. 52. p. 130.*

Occidentis se ipsum bona cui spectent? *tr. 2. l. 2. c. 4. à n. 2. ad 15 à p. 149.*, ubi invenies discrimen inter eum, qui conscientiam patratu criminis, & eum, qui tædio vitæ se se occidit; & in *n. 8.* quod in dubio potius tædio vitæ, quàm conscientiam criminis occidisse præsumitur.

An occidenti se ipsum deneganda sit sepultura? *tr. 2. l. 2. c. 4. à num. 9. p. 149.*

Alia plura videnda sunt in verb. *Incapax, Indignus, Fiscus p. 213. 214. 187.*

Occultatio bonorù in inventario quando incuratur, & quando ab ea excusentur occultantes? Videtis verb. *Inventarium*, vers. *Occultantes bona inventario quâ pœnâ puniantur?* pag. 231.

Occultè quæ fiunt, iudiciis, & præsumptionibus probantur: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 122 p. 123.*

Occultans bona, ne à creditoribus in executionem judicati capiantur, carcerandus est, quamvis nobilis, aut mulier sit: *tr. 1. l. 1. c. 9. num. 166. p. 128.*

Verè furtum committunt, qui ad suum commodum aliquid occultant: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 8. p. 192.*; adversus eos juratur in litem; mulier conficiens inventarium ex occultatione privilegium dotis amittit: *tr. 1. l. 3. c. 4. à n. 19. ad 24. p. 301.*

Carcerari potest occultans bona, & cessionis beneficio non potitur: *tr. 1. l. 3. c. 4. n. 25. p. 301.*

Nùm uxor, filiusvè possint occultare mariti, patrisvè bona ad præcisam alimoniam in præjudicium creditorum? *tr. 1. l. 3. c. 4. n. 26. 27. p. 301.*

Præsumptio est contrà non conficientem Inventarium, quòd in dolo fuit, & aliquid occultavit: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 14 p. 304.*

Delinquens bona in fraudem fisci occultare nequit: *tr. 1. l. 3. c. 4. n. 28. p. 302.*; & post sententiam declaratoriam tenetur ei bona restituere: *n. 29.*, vel saltem executioni non resistere: *n. 30. p. 302.*

Odium est inveterata ira: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 184. p. 41.*

Effectus odii describuntur in *dict. rubr. part. 2. à n. 181. ad 183. p. 41.*

Odio pervertitur humanum iudicium: *ibi n. 176. p. 41.*

Odium par, & par affectio, non operantur idem: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 19. p. 135.*

Nemo præsumitur proximum suum odio habere: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 25. p. 135.*

Apposita in creditoris favorem, in ejus odium retorqueri non debent: *tr. 9. q. 21. n. 9. p. 100.*

Odiolum est, quod à jure deviat: *tr. 9. q. 22. n. 7. p. 111.*

Offensio. Offensionem remittere, pacemque facere an queat tutor, curator, minor, pupillus? *tr. 3. l. 6. c. 25. tot. à p. 56.*

Offendere divinam gravius est, quam humanam Majestatem: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 29. p. 215.*

Officia. Officium judicis est facere ea, quæ judici, ut judici, facienda incumbunt: *tr. 1. l. 2. c. 2. n. 1. p. 177.* Dividitur in nobile, & mercenarium, & utrumque describitur: *ibid. n. 2. 3. 4. p. 178.*; est misericorditer implorandum: *n. 30. p. 180.*; eo, quod locum habeat ubi actio deficit: *n. 31.*; & tunc compètere incipit, quando remedia deficient alia: *n. 33.*; neque renuntiata actione, vel exceptione officium deficit judicis: *n. 34. 35.* Judicis officium nobile, debile remedium est, & nullam præsupponit obligationem, sed solâ nititur æquitate

contra juris rigorem: *l. 2. c. 2. num. 9. p. 178.*; quandoquidem excluso omni remedio, officii judicis imploratio exclusa non censetur: *ibi n. 8. & 28. p. 178. 180.*; nisi statuto aliter caveatur: *n. 29.* Quid poterit facere ex of-

ficio iudex? Testes jam productos examinare, &, nemine petente, novis probationibus viam aperire: *l. 2. c. 2. n. 5. p. 178.*; supplere ommissa interrogatoria: *n. 6.*; juramentum supplementorium parti non petenti deferre: *ibi n. 7. p. 178.*

Officium suum nemini debet esse damnosum: *tr. 1. l. 2. c. 2. n. 26. p. 179. tr. 4. l. 6. c. 2. n. 76. p. 19. & tr. 9. q. 49. n. 26. p. 280.*

Officia, ac munera publica haud conferenda non naturalibus Regni: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 137. 141. & seq. à p. 17.*

Officia in dotem data quomodo æstimanda veniant? *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 128. p. 147.*

In officio alterius nemo se se intromittere quit: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 43. p. 195.*

Dignitates, & officia, ut plurimum, malis artibus acquiruntur: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 144. p. 687.*

Officia potest maritus (Regis habitâ licentiâ) vendere, atque renunciare sine uxoris consensu: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 85. p. 608.*

De obligatione quam tutores, & curatores habent ponendi orphanos ad officia: *tr. 3. l. 5. c. 13. à n. 1. p. 378.*

Si orphanus noluerit se applicare, nec addiscere artem, officium vè, est à iudice cogendus: *dict. c. 13. à num. 10. p. 380.*; etiamsi sit dives: *n. 14.*; sed limitatur in *n. 15. p. 380.*

Judex tenetur ad omnia damna, si negligens fuerit in ponendis orphanis, officialium mechanicorum filiis, ad officia: *dict. c. 13. à n. 32. ad 35. p. 383.*

An pater, tradens filium magistro ad discendum, possit bona filii obligare? *dict. c. 13. n. 22. p. 382.*; & an addiscentes cogi valeant ad tempus explendum, quando faciunt terminum, se noli uti tali officio? *ibi n. 28. p. 383.*; & ad quid teneantur fidejussores addiscentium, vulgò *dos Aprendizes*? *n. 30. p. 383.*

Quâ obligatione adstringatur magister erga discipulum officium addiscentem? *tr. 3. l. 5. c. 13. n. 25. 26. p. 382.*; quod

quod

quod

quod

quod

quod

quod si magister non obligetur ad alendum, & vestiendum discipulum, alendus, & vestiendus venit ex bonis suis à tutore, vel curatore præstitis: *ibi n. 23. 24.* Et an magister assumere possit orphanum ad discendum, quin tutoris, curatorisvè, & iudicis auctoritas interveniat, & quid si sine tali auctoritate eos assumat? *ibi n. 27. p. 382.*

Officiorum pensio à servintuariis præstanda nequit excedere tertiam partem redditus respectu æstimationis in Cancellaria: *tr. 3. l. 6. c. 18. n. 4. p. 35.*

Officium indigno conferens, lethaliter peccat: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 24. p. 213.*; eò, quòd ad munera publica nobiliores sunt eligendi: *ibi n. 25. p. 213.*

Delinquens in officio, sive per commissionem, sive per omissionem, fori privilegio non gaudet: *tr. 7. c. 15. n. 1. & 8. p. 134. 136 & n. 14. p. 138.*

Quando quis dicatur delinquere in officio? *tr. 7. c. 15. n. 9. p. 136.*

Privilegium concessum ratione officii, eo cessante, cessat: *tr. 7. c. 6. à n. 2. p. 44. & c. 24. n. 104. p. 338.*

Officia Concilii qui cogantur servire, & qui ab illis excusentur? *tract. 7. c. 21. p. 275.*

Publica officia, ac dignitates pondus aliquod magnum secum afferunt; si enim malè officialis servit Deo, si benè, hominibus displicet: *tr. 8. p. 194. lect. 4. p. 194.*

Quibus frui debeat requisitis, qui ascendere ad publica munera contenderit? *dict. lect. 4. p. 198. col. 2.*

Omnibus interdicitur officia perquirere publica: *dict. lect. 4. p. 199. col. 1. in fin. & p. 200. col. 2. in med.*

Collationi an veniant officia publica, nec nè? *tr. 2. l. 2. c. 12. à n. 40. p. 227.*

Judicis officium impertiri non debet, quin petatur: *tr. 9. q. 53. n. 29. p. 296. & q. 64. n. 6. p. 373.*; & videas verb. *Sententia p.* Implorandum est, & non propria auctoritate uti potest eo: *tr. 9. q. 57. n. 26. p. 333.*

Princeps (saltem de æquitate) filiis parentum (benemeritorum) officia conferre tenetur: *tr. 9. q. 86. n. 4. p. 459.* Sic similiter Donatarii: *ibi n. 8. & 24. p. 459. & 461.* An sic etiam Episcopus, ceterique Prælati ecclesiastici? *dict. q. 86. tot. à p. 457.*

Ad filios quoque spectant officia expensis paternis comparata: *tr. 9. q. 86. n. 9. p. 459.*, & declaratur in *n. 26. p. 461.*

Officium datum à Capitulo Sede vacante, an ab Episcopo futuro provideri queat? *tr. 9. q. 86. n. 17. p. 460.*; & an vacet per mortem Prælati concedentis? *ibi à num. 13. p. 459.* Hinc venit, quòd:

A collatione beneficiorum ad officiorum provisionem, ac è contra, argumentum valet: *tr. 9. q. 86. num. 10. p. 459.*

Semel admissus ad officium absque culpa removendus non est, alias remediis utitur possessoriis: *tr. 9. q. 86. n. 5. 16. 18. à p. 459.*

Officiales continui Sancti Officii gaudent omnibus privilegiis, quibus familiares, & aliis, de quibus in verb. *Gabella p. 200.*

Officiales Fisci, Judices, Officialesquè fisci Sanctæ Inquisitionis omnibus privilegiis gaudent, quibus gaudent familiares, Officialesque Sanctæ Inquisitionis: *tr. 7. c. 23. à n. 1. p. 309.*; si sunt officiales continui Sancti Officii: *ibi n. 21. p. 313.*

Auctis privilegiis familiarium, officialiumquè Sanctæ Inquisitionis, non augentur fisci: *tr. 7. c. 23. n. 24. p. 313.*; nisi etiam futura sint ad instar concessa: *ibi n. 25. p. 314.*; nec è contra: *n. 28. p. 315.*

Derogatis unorum, aliorum derogata non censentur: *ibi n. 30. p. 315.*

Si per non usum uni amittant, alteri utentes non; confirmatis unorum, aliorum an censeantur confirmata? *ibid. à n. 35. p. 316.*

Non tantum expressa privilegia in concessione

- cessione eis competunt, sed per consuetudinem acquisita: *ibi à num. 48. p. 318.*
- Officialium est iudex privativus iudex, Iudicis Inquisitores Apostolici: *tr. 7. c. 25. & c. 4. Regim. iudic. confisc.*
- Omnia dicta de familiaribus, officialibusque Sanctæ Inquisitionis, de officialibus fisci sunt intelligenda: *tr. 7. c. 23. à n. 55. p. 319. & n. 64. p. 320.*
- Oleum. Aliqua huc attinentia dedimus in verb. *Fructus*, & adhuc libabimus in verb. *Solutio*, vers. *Condemnatus ad solutionem p. 193. &*
- Omissio inventarii non nocet hæredi illud non conficienti, vel si certus erat hæreditatis status, vel si testator illud declaravit: *tr. I. l. 2. c. 11. à n. 95. ad 97. p. 252., & latius in verb. Inventarium p. 224.*
- Ob omissionis delictum officio privantur officiales, qui cum administratione officium habent: *tr. I. l. 4. c. 14. n. 95. p. 682., & amplius in verb. Privatio, & Negligentia p. ... & 297.*
- Onus probandi negationem cui incumbat? *tr. I. l. 1. c. 1. n. 9. p. 71.*
- Onus alimentorum an sit personale, anve reale? *tr. I. l. 4. c. 7. n. 47. 50. 51. 52. exp. 513.*
- Onus reale gravat, prout quisque possidet: *tr. I. l. 2. c. 12. n. 45. p. 264.;* idcirco fideicommissarius pure gravatus de restituendo, ea solvere obstringitur, respectu temporis, quo penes se bona habuit: *l. 3. c. 2. n. 15. p. 284.;* & sic similiter usufructuarius ad onus reale adstringitur: *l. 4. c. 2. n. 58. 60. 74. 75. à p. 431.: nec non possessor maioratus: l. 4. c. 7. n. 44. p. 513.*
- Onera valorem rei minuunt: *tr. I. l. 1. c. 11. n. 50. p. 156.*
- Onus quodlibet à legitima rejicitur: *tr. 2. l. 5. c. 1. à n. 2. p. 431.*
- Onerare possumus, quem honoramus: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 32. 33. 34. p. 4.*
- Ad onera hæreditaria num obstringatur hæreditatem repudians? *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 44. 45. p. 108.*
- Pro oneribus matrimonii dotis fructus maritus capit: *tr. 2. l. 6. c. 4. n. 18. p. 621.,* intelligendo ut in *n. 10. 20.*
- Onus missarum an maiorum constituat? *tr. 9. q. 40. tot. à p. 225.;* anve alienationem, & divisionem impediatur? *ibid. n. 3. 5. 29. p. 225. & 230.*
- Oneris solutio an bonorum inducat libertatem? *tr. 9. q. 40. n. 23. p. 229. & n. 43. p. 233.*
- Acceptans tenetur ad onus, quo datum fuit beneficium acceptatum: *tr. 9. q. 18. n. 21. p. 82.*
- Onus fundo adjunctum ad possessores, præsertimque ad hæredes, transit: *tr. 9. q. 82. n. 2. p. 440.*
- Æconomia. De hac virtute tractatur in *tr. 8. palæstr. 1. lect. 9. p. 37.*
- Opinio. Probabilior opinio quæ fit? *tr. I. rubr. part. 3. n. 68. 69. p. 60.;* & probabiliori relicta, judicari nequit secundum minus probabilem: *ibi n. 67.;* imò propositio contraria est condemnata: *tr. I. l. 1. c. 12. n. 25. p. 165.;* estò minus probabilis multos, & præstantes habeat DD.: *ibi n. 26.;* estò etiam superior jubeat: *n. 28. p. 165.*
- Communis opinio quæ fit? *tr. I. rubr. part. 3. n. 73. 75. 76. p. 61.*
- Communissima quæ? *ibid. n. 72. p. 61.*
- Opinio forsan unius, & deterioris Doctoris potest aliorum sententiam superare: *tr. I. rubr. part. 2. n. 117. p. 35. & l. 1. c. 12. n. 6. p. 163.;* idcirco non ad Authorum multitudinem, sed ad sinceram testimoniorum fidem respiciendum: *tr. I. rubr. part. 3. n. 70. p. 60.;* opinio namque non est sequenda per id solum, quòd sit gravissimorum, vel multorum Authorum: *tr. I. l. 2. c. 12. n. 18. 19. p. 264.;* quia opiniones non amplectuntur tantum ex numero opinantium, quantum ex rationis pondere: *ibi n. 20. p. 264. & l. 2. c. 12. n. 28. p. 165.*
- DD. non disputantes communem opinionem non faciunt: *tr. I. l. 3. c. 3. n. 2. p. 288.;* & modernis attestantibus de communi opinione magis creditur,

tur, quam antiquis: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 69. 70. p. 169.*; sicut etiam Doctoribus de consuetudine suæ Curiaë, & Regni deponentibus, non alterius Regni, credendum est: *l. 1. c. 7. n. 19. 20. p. 103.*

Doctori nil alleganti non creditur: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 20. p. 305.*; imò loquenti sine fundamento fides non adhibetur, opinionem non facit, nec allegari valet: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 84. p. 62.*

DD., qui ex professo, non verò qui perfunctoriè, seu per transenam aliquid dixerunt, communem opinionem constituunt: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 76. 77. p. 61. & tr. 9. q. 93. n. 31. 32. p. 487.*; at DD. consulentes non faciunt communem opinionem, quoniam fermè suis partibus favere desiderant: *ibi n. 78.*; nec se se fundantes in rationibus generalibus, quia prævalent se se firmantes in rationibus specialibus: *n. 79.*; ita quoque unius Doctoris opinio communis non est, præterquam si contradictorem non habeat: *n. 80. p. 62.*, quia si contradictorem habeat, nequaquam sequendus est: *n. 83. p. 62.*; vel præterquam si ita sit apertis juribus, & rationibus probata opinio, ut aliorum improbabilem reddat: *n. 81. p. 62.*

Veritas opinionibus prævalet: *tract. 1. rubr. part. 3. n. 82. p. 62.*

Judex, non certus de opinione probabiliori intrinsecè, recurrere debet ad communem: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 72. p. 61.*; quia communis opinio pro lege habetur: *ibi n. 74.* Quid autem facere debeat existens in medio duarum opinionum æquè probabilium? *ibi n. 85. p. 62.*, ubi *n. 86.* resolvitur, quòd sequi debet primo loco opinionem, quæ aliquà nititur lege; & *n. 87.* quòd secundo loco sequi tenetur eam, per quam juri communi minùs derogatur; & *n. 88.* quòd sequi constringitur eam, quam graviores Authores docuerunt; & *dict. n. 88. & 89.* qui graviores sint Authores, invenies.

Opinionis nostræ tenacissimi defensores esse non debemus: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 122. p. 36.*; quia consilium mutare sapientis est: *ibi à n. 123.*

In paritate opinionum, Acursii opinio prævalere debet: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 90. p. 63.*; & illa, quam consuetudo amplexa est: *ibi num. 91.* Quid autem quando utraque opinio æquè est probabilis? Judicem posse rem dividere docuerunt multi: *n. 92. 93. 94.*; partes esse cogendas ad concordiam affirmarunt alii: *n. 95.*; posse judicem gratificare uni tenuerunt alii: *n. 96.*; quod ultimum refellitur in *n. 97. 98. p. 63.*

In dubio amplectenda est opinio reo favens: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 99. 103. p. 64.*; doti, & causæ piæ: *ibid. n. 100.*; causæ favorabili, prout est dos, matrimonium, testamentum: *n. 104. p. 65.*; immunitati Ecclesiæ: *n. 105.*; animæ, quando animæ periculum vertitur: *n. 106.*; & etiam amplectenda est benignior, & æquior opinio: *n. 107.*; quæ magis validitati actûs favet: *n. 108.*; in criminalibus probabilior sequenda est: *n. 109.*; in pari dubio, quæ efficaciori ratione nititur: *n. 110. & seqq.*; prout etiam accipienda est potius, quæ distinguit: *n. 118. p. 65.*

In opinionum varietate illa sequenda est, quam consuetudo amplexa fuit: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 12. p. 102. & l. 4. c. 14. n. 50. p. 675. tr. 9. q. 28. n. 37. p. 151.*; nec judex ab opinione (non peccaminosa) aliquo in loco recepta potest recedere: *dict. c. 7. n. 13. p. 102.*; & etiam sequenda, quæ magis Ecclesiæ adstipulatur: *dict. c. 14. n. 44. p. 674.*

Antiqua opinio modernæ præferenda est in casu, quo, qualis ex his sit verior, ambigitur: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 68. p. 169.*

Opinionum usus utilis est: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 29. p. 165.*

Opinioni limitanti, & distinguenti (utpotè magis veritati appropinquanti) potius est inhærendum: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 104. p. 255. & tr. 1. l. 2. c. 6. n. 48. p. 206.*

Opinionis laudabilis virum adversus nihil mali suspicari potest: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 13. p. 30.*

Opinio unius Doctoris bonam fidem præstat: *tr. 9. q. 12. n. 9. p. 49.*; maximè si opinio contradictore careat, tunc etenim pro lege habetur: *q. 28. n. 45. p. 153. & q. 99. n. 46. p. 527.*

Doctoribus ex professo agentibus magis credendum est: *tr. 9. q. 42. n. 49. p. 252.*; quia Doctori obiter tractanti non creditur, & quare? *q. 93. n. 31. p. 487.*

Opinio non datur, ubi DD. contrarii non adsunt: *tr. 9. q. 28. n. 69. p. 156.*

Opponens. Vide *Tertius. p.*

Opportunitas, si quæritur, feliciter omnia assequuntur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 28. p. 162. col. 1. in med. & palæstr. 3. lect. 19. p. 498.*; & si oportunitas spernitur, omnia è contra ruunt: *palæstr. 3. lect. 8. p. 400. col. 2. in fin.*

Oppositum destrüere necessarium est, & nequaquam sufficit verum dicere: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 28. p. 292.*

Ordinatio lib. 3. tit. 59. an procedat in quasi contractibus? *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 83. p. 35.*

Ord. l. 4. tit. 102. §. 3. conciliatur cum Ord. l. 1. in regim. Senat. Palatin. §. 112.: *tr. 3. l. 3. c. 5. n. 41. p. 108.*

Ord. l. 3. tit. 21. conciliatur cum Ord. l. 3. tit. 24.: *tr. 6. l. 4. c. 5. n. 5. p. 154.*

Ordinatio nostra, ubi à jure communi apertè non deviat, omnes ab eo recipit ampliationes, & limitationes: *tr. 6. l. 5. c. 12. n. 7. p. 330.*; & semper debet interpretari, ut juri communi conveniat: *ibi n. 15. p. 331.* Denique...

Parcas, quæso; nil amplius dicere intendis de Ord. nostra, quæ forsitan totius operis scopulus esse poterat? Quæsitum vitares, si vocem non interciperes. Legito:

Quæ ordinationes enucleentur, ac explicentur?

<i>tr. 4.</i>	<i>lib. 1.</i>	<i>tit. 51.</i>	<i>§. 3.</i>	<i>in</i>	<i>l. 7. c. 5. n. 42. p. 140.</i>
		<i>tit. 60.</i>			<i>l. 1. c. 2. n. 55. p. 24.</i>
			<i>§. 1.</i>		<i>l. 1. c. 4. n. 24. p. 40.</i>
<i>tr. 1.</i>		<i>tit. 62.</i>	<i>princ.</i>		<i>l. 4. c. 6. n. 309. p. 501.</i>
			<i>§. 2.</i>		<i>l. 4. c. 6. n. 287. 288. p. 499</i>
			<i>§. 12.</i>		<i>l. 4. c. 6. n. 297. p. 500.</i>
<i>tr. 4.</i>			<i>§. 29.</i>		<i>l. 1. c. 1. n. 5. p. 7.</i>
			<i>§. 33.</i>		<i>l. 1. c. 6. n. 9. 15. p. 58. & l. 7. c. 5. n. 11. p. 49.</i>
			<i>§. 38.</i>		<i>l. 1. c. 2. n. 101. p. 30.</i>
			<i>§. 39.</i>		<i>l. 1. c. 4. n. 15. p. 39. n. 41. p. 43. l. 2. c. 9. n. 27. p. 122.</i>
			<i>§. 40.</i>		<i>l. 1. c. 4. n. 50. p. 43.</i>
			<i>§. 55.</i>		<i>l. 1. c. 4. n. 50. p. 43.</i>
			<i>§. 57.</i>		<i>l. 7. c. 10. n. 18. p. 187.</i>
			<i>§. 72.</i>		<i>l. 7. c. 1. n. 52. p. 120. n. 72. p. 122. l. 8. c. 14. n. 41. p. 308.</i>
<i>tr. 9.</i>		<i>tit. 66.</i>	<i>§. 11.</i>		<i>quæst. 56. n. 10. 16. & seqq. & n. 27. p. 323. & seqq.</i>
<i>tr. 4.</i>			<i>§. 38.</i>		<i>l. 7. c. 1. n. 26. p. 118.</i>
<i>tr. 1.</i>		<i>tit. 78.</i>	<i>§. 6.</i>		<i>l. 2. c. 5. n. 25. p. 193.</i>
		<i>tit. 87.</i>	<i>§. 6.</i>		<i>l. 4. c. 13. n. 94. p. 665.</i>
			<i>§. 8.</i>		<i>l. 4. c. 13. à n. 1. p. 654. n. 70. p. 662. n. 28. p. 664.</i>
<i>tr. 4.</i>			<i>§. 24.</i>		<i>l. 1. c. 5. n. 9. p. 48.</i>

	§. 25.	l. 8. c. 15. n. 24. p. 316.
tr. 1.	§. 28.	l. 4. c. 13. n. 58. p. 661.
tr. 4.	§. 46.	l. 2. c. 7. n. 4. p. 102.
	§. 49.	l. 1. c. 1. n. 5. p. 7. c. 16. n. 7. p. 57. l. 3. c. 10. n. 2. p. 210. l. 8. c. 13. n. 2. 33. p. 298. 301.
	§. 53.	l. 2. c. 10. n. 90. p. 136. l. 5. c. 5. à n. 1. à p. 338.
tr. 2. lib. 2.	tit. 18.	l. 5. c. 6. n. 33. p. 474.
tr. 1.	tit. 20.	l. 2. c. 5. n. 47. 48 p. 195.
tr. 2.	tit. 26. §. 17.	l. 4. c. 14. à n. 1. p. 423.
	tit. 35. §. 16.	l. 3. c. 1. n. 60. 61. p. 265.
	§. 1.	l. 4. c. 6. à n. 103. ad 105. à p. 366.
tr. 1.	tit. 52. §. 5.	l. 2. c. 12. n. 9. p. 263.
	§. 6.	l. 4. c. 13. n. 109 p. 646.
	tit. 53.	l. 4. c. 11. n. 67. 96. p. 615. 619.
tr. 4.	tit. 62. §. 38.	l. 5. c. 7. n. 33. p. 368.
tr. 4. lib. 3.	tit. 7. princ.	l. 1. c. 10. n. 1. 4 à p. 83.
	tit. 11. §. 3.	l. 1. c. 4. à n. 1. à p. 37.
	tit. 15.	l. 1. c. 8. n. 15. p. 76.
	tit. 17.	l. 5. c. 9. n. 11. p. 385. & per tot. & l. 8. c. 8. n. 32. p. 264.
tr. 2.	tit. 18. princ.	l. 8. c. 3. n. 40. p. 801.
	tit. 20. §. 1.	l. 8. c. 20. n. 20. p. 861.
tr. 4.	§. 10.	l. 8. c. 1. n. 10. p. 213.
	§. 15.	l. 3. c. 9. n. 47. p. 206.
tr. 2.	tit. 21.	l. 8. c. 15. tot. à p. 844.
tr. 1.	tit. 25. §. 9.	l. 2. c. 5. n. 37. p. 194.
tr. 4.	tit. 27. §. 2.	l. 8. c. 10. n. 8. p. 284.
tr. 9.	tit. 29.	q. 24. n. 4. 19. & seqq. p. 117. 119.
tr. 1.	tit. 31.	l. 4. c. 12. n. 37. p. 635.
tr. 4.	princ.	l. 1. c. 8. n. 30. 36. à p. 77.
	§. 3.	l. 1. c. 8. n. 39. p. 78.
tr. 1.	§. 5.	l. 4. c. 11. n. 57. p. 614. & tr. 4. l. 1. c. 8. n. 29. p. 77.
tr. 2.	tit. 41. §. 4.	l. 8. c. 12. n. 5. 25. 28. à p. 833.
	§. 5.	l. 8. c. 12. n. 21. p. 835.
tr. 1.	tit. 42. §. 3.	l. 2. c. 12. n. 109. p. 271. & l. 4. c. 13. n. 58. p. 661.
tr. 2.	tit. 45. §. 2.	l. 8. c. 18. à n. 43. à p. 854.
	tit. 47.	l. 6. c. 2. n. 51. p. 605.
tr. 4.	tit. 50. §. 1.	l. 5. c. 3. n. 6. p. 319.
	tit. 52. §. 1.	l. 5. c. 3. n. 61. p. 323.
tr. 1.	§. ult.	l. 4. c. 1. n. 74. p. 408.
tr. 4.	tit. 53. §. 3.	l. 3. c. 10. n. 18. p. 212.
	tit. 59.	l. 5. c. 3. à n. 98. à p. 327. & l. 6. c. 3. n. 83. p. 35. & c. 2. à n. 81. p. 20.
tr. 9.	§. 32.	q. 24. n. 28. & seqq. p. 120.
tr. 4.	tit. 60. §. 2.	l. 2. c. 8. n. 8. p. 108.
tr. 9.	tit. 63.	q. 56. n. 9. 20. p. 323. 325.

tr. 4.		§. princ.	l. 1. c. 5. n. 55. p. 55.
tr. 2.	tit. 66.	§. 1.	l. 8. c. 4. n. 15. p. 806.
tr. 4.		§. 5.	l. 8. c. 1. à n. 7. p. 213.
	tit. 67.	princ.	l. 8. c. 13. n. 24. p. 300.
tr. 1.	tit. 72.	§. 3.	l. 1. c. 1. n. 56. in fin. p. 76.
tr. 2.	tit. 75.	princ.	l. 8. c. 3. n. 45. 46. p. 802.
		§. 2.	l. 8. c. 3. n. 53. p. 802.
	tit. 78.	§. 4.	l. 8. c. 7. n. 23. p. 822.
tr. 4.	tit. 80.	princ.	l. 8. c. 3. n. 20. p. 227.
		§. 1.	ibidem.
		§. 12.	l. 1. c. 3. n. 17. p. 33.
	tit. 86.	§. 1.	l. 8. c. 8. n. 5. p. 261.
tr. 1.		§. 23.	l. 4. c. 11. n. 93. 104. p. 618. 620.
		§. 24.	l. 4. c. 11. n. 75. 90. p. 616. 618.
tr. 2.	tit. 87.	§. 1.	l. 8. c. 7. n. 2. 24. p. 820. 822. & tr. 4. l. 8. c. 5. à n. 2. p. 236. & c. 9. n. 37. p. 273.
tr. 1.	tit. 91.		l. 4. c. 12. n. 44. 45. p. 637. n. 120. p. 648. n. 130. & seqq. p. 649. & tr. 9. q. 66. n. 7. p. 384. & q. 95. n. 13. p. 386.
tr. 4.	tit. 92.		l. 8. c. 11. n. 9. p. 289.
tr. 1.	tit. 93.	§. 3.	l. 4. c. 7. n. 98. p. 520.
tr. 4.	tit. 95.	§. 1.	l. 1. c. 5. n. 34. p. 52.
tr. 2.	tit. 6.	§. ult.	l. 6. c. 3. n. 26. p. 614.
tr. 9.	tit. 10.	§. 2.	q. 29. n. 56. p. 175.
tr. 1.	tit. 13.		l. 4. c. 12. n. 117. p. 647.
tr. 4.		§. 7.	l. 6. c. 5. n. 44. p. 57.
	tit. 19.	princ.	l. 7. c. 12. n. 39. p. 202.
		§. 2.	l. 5. c. 3. n. 4. p. 319.
	tit. 20.		l. 2. c. 10. n. 60. p. 132.
tr. 2.	tit. 26.	§. 2.	l. 6. c. 1. n. 169. 170. p. 601.
	tit. 37.	§. 1.	l. 7. c. 5. à n. 42. p. 718.
tr. 9.	tit. 40.		q. 45. n. 8. p. 266.
tr. 2.	tit. 44.	princ.	l. 6. c. 9. n. 10. p. 657. & à n. 34. ad 40. p. 659.
tr. 4.		§. 3.	l. 6. c. 4. n. 98. p. 51.
tr. 2.		§. 10.	l. 6. c. 5. n. 2. p. 623. & c. 6. n. 30. p. 634.
		§. 11.	ibidem.
tr. 2.	tit. 46.		l. 6. c. 1. n. 3. 4. 5. p. 587. & c. 8. n. 20. p. 648.
		princ.	l. 7. c. 6. n. 19. p. 722. & c. 8. à n. 1. p. 734.
		§. 1.	l. 6. c. 1. n. 18. p. 588. & l. 7. c. 4. n. 1. p. 704.
		§. 2.	l. 6. c. 1. n. 97. p. 595.
		§. 2.	l. 6. c. 1. n. 19. 20. p. 588.
		§. fin.	l. 6. c. 7. n. 7. p. 641. & n. 25. 29. p. 642.
	tit. 47.	princ.	l. 7. c. 7. à n. 14. ad 27. à p. 726. & à n. 95. ad 99. p. 733. & c. 8. à n. 1. p. 734.
			ibidem.
tr. 2.	tit. 48.		l. 6. c. 2. n. 3. 4. p. 602. n. 90. p. 608.
		princ.	l. 6. c. 2. n. 45. p. 605.
		§. 1.	l. 6. c. 2. n. 47. p. 605.
		§. 2.	l. 6. c. 2. n. 50. p. 605.

	§. 5.	l. 6. c. 2. n. 73. p. 607.
	§. 9.	l. 6. c. 2. n. 40. p. 605.
tr. 4.	tit. 49. §. 1.	l. 6. c. 8. n. 11. p. 73.
	tit. 52.	l. 3. c. 10. n. 13. p. 211.
	tit. 54. princ.	l. 7. c. 13. n. 31. p. 208.
	tit. 59. princ.	l. 4. c. 1. n. 20. p. 240. c. 8. n. 1. p. 268.
tr. 2.	tit. 62.	l. 7. c. 14. n. 69. p. 772. & à n. 80. p. 773.
	tit. 64.	l. 6. c. 3. n. 26. 30 p. 614.
	tit. 65. §. 1.	l. 7. c. 14. n. 69. & à n. 80. à p. 772.
tr. 1.	tit. 66. §. 9.	l. 4. c. 11. n. 38. p. 635.
tr. 2.	tit. 67. §. 1.	l. 7. c. 2. n. 25. p. 694.
tr. 4.	§. 4.	l. 6. c. 5. n. 6. p. 53.
	§. 5.	l. 7. c. 11. n. 26. p. 194.
tr. 2.	tit. 70. §. 1.	l. 2. c. 11. n. 25. p. 144.
	tit. 73.	l. 7. c. 14. n. 22. p. 766.
tr. 1.	tit. 74. princ.	l. 4. c. 11. n. 34. 37. p. 610. n. 56. p. 614. n. 116. p. 622.
	§. 1.	l. 4. c. 11. n. 1. p. 606. n. 116. p. 622.
	§. 2.	l. 4. c. 11. n. 60. p. 614. n. 63. p. 615. n. 116. p. 622.
	§. 3.	l. 4. c. 11. n. 60. 63. à p. 614.
	§. 4.	l. 4. c. 11. n. 60. 63. 67. 96. 115. exp. 614.
	§. 7.	l. 4. c. 11. n. 57. 100. 118. à p. 614.
	§. 8.	l. 4. c. 12. n. 5. p. 632.
	§. 9.	l. 4. c. 11. n. 59. 68. à p. 614.
	§. 10.	l. 4. c. 11. n. 97. p. 619.
	tit. 76. §. 3.	l. 4. c. 12. n. 28. p. 635.
	§. 4.	l. 4. c. 11. n. 69. p. 616.
	§. 5.	l. 4. c. 11. n. 100. p. 619. n. 118. p. 623. & tr. 4. l. 6. c. 8. n. 10. p. 72.
tr. 1.	§. 6.	l. 4. c. 11. n. 7. p. 607.
tr. 4.	tit. 77.	l. 1. c. 8. n. 42. 43. p. 79.
tr. 2.	tit. 78. §. 1.	l. 8. c. 7. n. 38. p. 823.
	§. 2.	l. 8. c. 7. n. 51. p. 824.
	§. 3.	l. 8. c. 7. n. 50. p. 824.
tr. 4.	§. 4.	l. 8. c. 8. n. 13. p. 262.
tr. 2.	§. 5.	l. 8. c. 7. n. 28. p. 822.
	§. 7.	l. 8. c. 7. n. 53. p. 824.
	tit. 80. princ.	l. 3. c. 5. à n. 148. ad 150. p. 291.
	tit. 82. §. 3.	l. 5. c. 19. n. 30. p. 577.
	tit. 83. §. 6.	l. 5. c. 16. n. 13. 14 p. 654.
	§. 8.	ibidem.
tr. 2.	tit. 86. princ.	l. 5. c. 17. n. 1. p. 565. & c. 18. n. 50. p. 571.
	§. 1.	l. 5. c. 18. n. 42. 50. p. 570.
	§. 2.	l. 5. c. 18. n. 47. 50. p. 571.
	§. fin.	l. 5. c. 18. n. 33. 50. p. 570.
	tit. 87. §. 9.	l. 5. c. 12. n. 11. p. 535.
	§. 11.	l. 5. c. 12. n. 1. p. 535. n. 39. 40. p. 537.
	tit. 89.	l. 3. c. 2. tot. à p. 269.

tr. 1.	tit. 91.	§. 2.	l. 4. c. 13. n. 27. p. 657.
tr. 9.	tit. 93.		q. 93. n. 17. p. 484.
tr. 2.	tit. 94.		l. 4. c. 13. à n. 1. p. 416. & l. 5. c. 12. n. 30. p. 536.
tr. 1.		§. 1.	l. 4. c. 13. n. 82. p. 667.
tr. 2.	tit. 95.		l. 4. c. 13. n. 44. 45. p. 420. l. 6. c. 12. à n. 8. p. 671.
tr. 4.		§. 1.	l. 5. c. 10. à n. 24. p. 394.
tr. 2.		§. 3.	l. 6. c. 12. n. 37. 40. 56. à p. 673.
		§. 4.	l. 6. c. 3. n. 44. 52. à p. 616. & c. 4. num. 1. p. 619.
		§. 5.	l. 6. c. 12. n. 44. p. 674.
	tit. 96.	§. 2.	l. 3. c. 9. n. 9. 10. p. 323.
		§. 7.	l. 6. c. 1. à n. 162. ad 166. p. 600.
		§. 8.	ubi proximè.
		§. 10.	l. 6. c. 13. n. 58. p. 681.
tr. 4.		§. 12.	l. 1. c. 8. n. 55. p. 8.
		§. 18.	l. 6. c. 1. n. 33. p. 6. l. 8. c. 3. n. 16. p. 227.
tr. 2.		§. 19.	l. 8. c. 5. n. 1. p. 808. & c. 17. tot. à p. 849.
		§. 20.	ibidem.
		§. 21.	ibidem.
		§. 22.	l. 8. c. 1. à n. 8. p. 786. & c. 2. n. 1. 2. 15. p. 790. & 792.
		§. 24.	l. 7. c. 4. n. 1. p. 704.
	tit. 97.	§. 2.	l. 2. c. 12. n. 147. p. 237.
		§. 4.	l. 2. c. 13. n. 45. p. 249.
		§. 5.	l. 2. c. 12. n. 48. p. 228.
		§. 8.	l. 2. c. 12. n. 155. p. 237.
		§. 10.	l. 2. c. 12. à n. 149. ad 153. p. 237.
		§. 11.	l. 2. c. 12. n. 154. p. 237.
		§. 12.	l. 2. c. 12. à n. 149. ad 153. p. 237.
		§. 20.	l. 2. c. 11. à n. 57. p. 222.
		§. 22.	l. 2. c. 8. à n. 109. p. 193.
		§. 23.	l. 3. c. 8. n. 55. p. 317.
tr. 2.	tit. 98.		l. 6. c. 2. n. 75. 76. p. 607.
tr. 1.		§. 2.	l. 4. c. 13. n. 83. p. 664.
		§. 3.	l. 4. c. 13. n. 85. p. 664.
		§. 4.	l. 4. c. 13. n. 86. p. 664.
		§. 5.	l. 4. c. 13. n. 87. p. 664.
		§. 6.	l. 4. c. 13. n. 88. p. 664.
tr. 2.	tit. 100.		l. 4. c. 6. à n. 29. ad 34. à p. 359.
		§. 1.	l. 4. c. 7. n. 40. p. 372.
		§. 2.	ibidem.
		§. 3.	l. 4. c. 6. n. 46. 47. p. 361.
tr. 4.	tit. 102.	§. 9.	l. 6. c. 8. n. 113. p. 82.
tr. 2.	tit. 105.		l. 6. c. 5. n. 83. p. 629.
lib. 5.	tit. 1.	§. 1.	l. 6. c. 5. n. 83. p. 629.
	tit. 6.	§. 20.	l. 6. c. 5. n. 83. p. 629. & c. 7. n. 7. 25. à p. 641.

tr. 1.	tit. 7.	rubric. part. 2. n. 268. 269. p. 48.
	tit. 20.	rubric. part. 3. n. 35. p. 57.
	tit. 21.	rubric. part. 3. n. 36. p. 57.
tr. 2.	tit. 38. §. 2.	l. 6. c. 8. n. 51. p. 651.
tr. 1.	tit. 53. princ.	l. 2. c. 5. n. 18. p. 193.
tr. 4.	tit. 60. §. 8.	l. 6. c. 5. n. 33. p. 75.
tr. 1.	tit. 65.	l. 4. c. 11. n. 57. p. 614.
	tit. 66.	l. 4. c. 11. n. 118. p. 623. & c. 12. à n. 11. p. 633.
	§. 3.	l. 4. c. 12. n. 1. & per tot. cap. à p. 632.
	§. 9.	l. 4. c. 12. n. 1. & per tot. cap. à p. 632.
	§. 10.	l. 4. c. 12. n. 5. & per tot. cap. à p. 632.
tr. 2.	tit. 72. princ.	l. 8. c. 25. à n. 114. p. 875.
tr. 4.	tit. 74.	l. 6. c. 11. n. 40. 51. p. 104.
	tit. 132. §. fin.	l. 4. c. 8. n. 35. p. 272.

Ordines sacros si maritus, invitâ uxore, suscipiat, potest ab uxore revocari ad conjugium: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 31. p. 649.*; & pariformiter si ad summum evehatur Pontificatum: *ibi n. 36.*; aliter est, si de consensu uxoris hoc acciderit: *ibid. n. 38. p. 649.*

Ordinatus in sacris ex legitimâ uxoris licentiâ, manentis in sæculo cum voto castitatis, potest cum eâ infimul cohabitare, si suspecti minimè sint: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 39. p. 649.*

Obligatus ad ratiotinia ad Sacros non admittitur ordines, etiam non datâ contumaciâ: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 16. p. 76.*

Ordo. Ordinem aliquando invertere, ipse est ordo: *tr. 2. l. 6. c. 6. num. 5. p. 633.*

Ordo, sive Beneficium ordinis. Pluribus tutoribus, seu curatoribus constitutis, beneficium ordinis competit non gerentibus, ut prius conveniantur gerentes: *tr. 4. l. 4. c. 2. n. 1. p. 239.*; & similiter fidejussor simplex non tenetur, nisi prius debitore excusso: *ibi n. 2.*; pariliter tutoribus honorariis hujusmodi beneficium competit: *n. 3.*; administratoribus Civitatis: *n. 4.*; hæredibus tutorum, & curatorum: *n. 5.* Hac exceptione se defendere possunt tutores, & curatores, non obstante pacto: *n. 6.*; & quamvis non gesserint, & cum juramen-

to ad instar fidejussorum se obligâssent: *n. 7.*; taliter, quòd liberatio ejus, qui gessit, operatur liberationem non gerentibus: *n. 8.*; nisi in recipiendo tutelam beneficio divisionis renuntiâssent: *n. 9.*; ast omnes, qui gesserunt, prius conveniendi sunt: *n. 10.*; nec non hæredes gerentium, & eorum hæredes: *n. 11.*; & etiam fiscus gerentibus succedens: *ibid. n. 12. p. 240.*; ita ut si aliter judex ad ulteriora procedat, nulliter agat: *n. 13.*; tutor reipublicæ causâ absens, itidem hoc beneficio agit: *n. 14.*; habet etiam locum exceptio ista, quò ad non gesta gestis connexa: *n. 15.*; estò non gerens sententiam contrâ gerentem latam approbâssent, & effectum futurum promississet: *n. 16.*; & etiam si omnibus gerentibus unius tantum damnum acciderit: *n. 17.*; quid verò quando aliquis alium administrare permisit? *n. 18.* Sed non competit quando gerentes notoriè solvendo non sunt: *n. 19. 29. 30. à p. 240.*; vel quando absentes sunt à territorio illius, in quo iudicium instituendum erat, seu latitarent: *n. 20.*; vel quando conveniri non possunt ob impedimenta, de quibus *n. 21.*; vel quando omnes, aut nullus eorum administrârunt: *n. 22.*; sive cum, sive sine dolo administrâssent: *n. 23.*

24.; sive separatim, sive conjunctim administravissent: *n. 25.*; vel quando gerens mandato non gerentis gessit: *ibid. n. 26. p. 241.* Similiter non competit hæc ordinis, seu excussionis exceptio in voluntariis administratoribus in solidum obligatis: *n. 27.*: nec in neglectis, quæ gestis connexa non sunt: *n. 28.*; nec quando ab alio creditore facta jam fuit excussio: *n. 31.*; nec si gerentes versantur in proprio, communivè dolo; nec si huic exceptioni renuntiârunt: *n. 33.*; nec si quis solus gessisset, aut ex propria culpa convinceretur: *n. 34.*; nec si negavit se esse tutorem, curatorem, vel administratorem, & de mendacio convinceretur: *n. 35.*; nec si facta fuit novatio: *n. 36.*; nec si gerentibus successerunt, vel apud eos, qui non gesserunt, sint gerentium bona: *n. 37. 38.*; nec si bona gerentium inutilia sint, vel emptor non inveniatur, vel vendi nequeant: *n. 39.*; pariliter non opponitur hæc exceptio ante litis contestationem: *n. 40.*; nec quando statuto, aut consuetudine aliter dispositum est: *n. 41. p. 242.*; quid autem denique, ne multi videamur, dicendum sit in sociis circa hoc beneficium ordinis? *Ibid. n. 42. 43. p. 242.*

Origo. Propemodùm solent scriptores tum originem, tum nomen prius investigare, quam theses suas discutiant: *tr. 2. l. 5. c. 11. n. 1. p. 524.*

Origo contractûs attenditur: *tr. 9. q. 9. n. 59. p. 42.*; sicut & principium spectandum cujuscumque rei: *q. 42. n. 32. p. 249.*

Originarius quis, quævè dicatur? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 271. p. 497.*

Ornatus. Fertur, quòd si Romæ aliqua mulier eorum inventrix erat, ipsa ob inventionem, & maritus etiam ob assensum exilio plectebantur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 11. p. 51. col. 2.*

Orphanus rigurose dicitur, qui patre, & matre caret: *tr. 5. c. 3. n. 18. p. 17.*

sed etiam bene dicitur esse orphanus, qui tantummodo patre caret: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 1. 2. p. 53.*; quamvis matre non careat: *ibi n. 3. p. 54.*; & etiam dicuntur, qui patres, ac matres habent inutiles: *à n. 4. ad 8. p. 54.*; & *l. 4. c. 6. n. 260. p. 497.*; idem dicimus de Ecclesia, ac de Universitate, qui Prælatum, vel syndicum inutiles habent: *ibi n. 261. 262. p. 497.*, & de expositis vulgò *Engeitados n. 264. p. 497.* Dementes, furiosi, similivè morbo laborantes improprie vocantur orphani: *dict. rubr. part. 3. n. 11. p. 54.*; sed eis curator est dandus ad instar orphanorum: *ibi n. 12. p. 54.*

In quò à pupillo differat? *tr. 5. c. 3. n. 19. p. 17.*

Orphanis, ac viduis in dubio favendum: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 51. p. 58.*, & eis ex officio subveniendum est: *ibi n. 52.*; modo aliis injuria non inferatur: *ibi n. 55. p. 59.*; orphanorum enim, & viduarum cura in variis Sacræ Paginæ locis multum commendatur: *rubr. part. 3. n. 13. 14. p. 54. & l. 4. c. 14. n. 168. p. 691.*; de jure communi provisi erant remedio avocandi causas ad Curiam: *dict. part. 3. n. 15. p. 55.*; de jure autem nostro particulares habent iudices: *n. 16. p. 55.*

Duabus orphanis concurrentibus, unâ utroque parente orbata, alterâ uno tantum, illa huic præferenda est: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 263. p. 497.*

An divertere possit Orphanus à servitio conductorum? *tr. 3. l. 5. c. 12. à n. 45. p. 370.*

De locatione operum orphanorum, orphanarumque: *dict. cap. 12. tot. à p. 357.*

Quis præferatur in conductione talium operum? *ibi à n. 16. p. 366.*

Orphani habentes undè se alant non compelluntur servire, sed sunt tradendi alteri honestiori exercitio, arti, aut officio: *ibi n. 44. p. 370.*

Tantummodo apud judicem orphanorum orphanus convenire, ac conveniri

niri potest: *tr. 5. c. 1. n. 2. p. 3.*; quod etiam procedit in pupillis, & adultis patre orbatis: *ibi n. 3.*; & in pupillis, vel adultis patrem exulem, vel inutilem habentibus: *n. 4.*; in maioribus curatores habentibus: *n. 5.*; in absentibus in loco incerto, curatores habentibus: *n. 6.*; in pupillis, adultivè matre carentibus: *n. 7.*, ubi in *n. 8.* quid quando vocentur ad Conservatorem Britanorum? ast quid quando conveniuntur apud Judicem Indiæ, & Minæ pro nauo? Adhuc suo gaudent foro: *n. 11. p. 4.*? Itidem Monetarios vincunt, & Officiales dictos *das sete cazas*: *n. 12. p. 4.*

Orphanus in alieno habitans territorio, ubi orphanorum iudex ab ordinario iudice distinctus est, duntaxat coram iudice orphanorum conveniri, & convenire quit: *tr. 5. c. 1. n. 14. p. 4.*; quando autem conveniri valeat in foro contractus, rei sitæ, domicilii, vel ratione hæreditatis, nec non administrationis? *tr. 5. c. 2. à n. 1. ad 5. p. 10.*, & jam diximus in verb. *Forum p. 191.*

Cætera in verb. *Judex orphanorum p. 239.* invenies.

Otium non tantum beatæ, sed & vitiosæ vitæ inimicum: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 16. p. 280. col. 2. in fin.*

Ovis. De fœtibus animalium, de ovibus restituendis, & aliis multis istis relationem dicentibus, jam egimus supra in verb. *Fructus p. 193.*

P

Pactum de hæreditate viventis invalidum est in jure: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 121. p. 374.*

Pactum de debitore non solvente infra certum tempus propria autoritate incarcerando, vel non incarcerando, nummè valebit? Illud non; istud sic: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 63. 64. p. 615.*

Pactum de succedendo regulariter non

valeat: *tr. 2. l. 4. c. 13. n. 61. p. 421.*; nisi sit reciprocum, ac mutuum: *ibi n. 62.*; licet contrarium in *l. 1. c. 11. n. 21. 22. p. 96.*

De pacto non succedendi: *tr. 2. l. 1. c. 10. tot. à p. 83.*; & videsis verb. *Professio, Renuntiatio*, vers. *Quò ad hæreditatem, & legitimam p. 3.* &...

De pacto succedendi, si vè aliquem instituendi: *tr. 2. l. 1. c. 11. tot. à p. 94.* Illud invalidum est: *dict. c. 10. n. 5. p. 83.* Istud etiam: *dict. c. 11. n. 3. 4. 5. 6. p. 94.*; nec ex illo oritur obligatio: *dict. c. 11. num. 7. 19. p. 95. 96.*; & (cum sit contra jus divinum, & bonis moribus adversetur: *n. 8. 9. 10.*) nec juramento firmatur: *n. 12.*; nec valet, quamvis non sit de tota hæreditate, sed tantum de quota illius: *n. 13. 14.*; vel de certis bonis: *n. 15.*, ubi contrarium in *n. 16. p. 95.*; nec valet favore matrimonii: *n. 17. 18. 19. p. 96.*; nisi restringatur ad certa bona, sitque ex causa onerosa matrimonii: *n. 20.*; nec valet quamvis sit reciprocum, & juratum: *n. 21. 22.*; nec valet quamvis proximus morti sit ille, de cujus hæreditate paciscitur: *n. 23.*; & non solum si pactum fiat à filiis de succedendo parentibus, avisvè, sed itidem si fiat à parentibus, & avis de succedendo filiis, ac nepotibus: *n. 24.*; nec valet quamvis apponatur pœna: *n. 31. p. 97.*; nec quamvis conceptum sit per modum promissionis, aut donationis: *n. 32.*; an valeat favore piæ causæ? *n. 25. 26. 27. p. 97.*; an juramento firmatum? *n. 38. p. 98.*; & ita taliter isthoc pactum est odiosum, quòd si postea hæreditas ad paciscentem perveniat, illa privabitur, & applicabitur fisco: *ibid. à n. 34. ad 37. p. 97.*

Valet tamen pactum de succedendo, seu de aliquo instituendo, factum de consensu ejus, de cujus hæreditate delegitur: *tr. 2. l. 1. c. 11. à n. 39. p. 98.*, & sufficit consensus tacitus, vel superveniens: *ibi n. 48. 49. p. 99.*; valet etiam

etiam quando factum est inter conjuges, & per illud conveniunt, quod superstes in casu, quo non existant liberi, præmorienti succedat: à n. 52. ad 54.; valet etiam in militibus armatæ militiæ: à n. 55.; modò sint in castris, vel ad bellum pergentes: n. 60.; valet quoque circa hæreditatem defunctæ, aut incertæ personæ: n. 61. 63. p. 100.; valet in favorem filii nascituri: n. 62.; valet reciprocum factum inter Marchiones, & Comites, qui militum privilegio fruuntur: n. 67.; valet factum à filio cum creditoribus patris, ut post ejus mortem minùs solvatur: n. 68.; valet inter Principes: n. 69.; similiter in filio legitimo: n. 70.; in pacto de quocumque maioratu, vel fideicommissio: n. 71. 72.; in pacto super bonis Regiæ Coronæ: n. 73.; in pacto de lucranda dote: à num. 74. p. 101.; & etiam in donatione propter nuptias: n. 85.; an valeat donatio, stipulatio, hypotheca, quivisvè alius contractus, factus circa hæreditatem tertiæ personæ viventis? Audaculus foret autumans: tr. 2. l. 1. c. 11. à n. 64. ad 66 p. 100.

Pactum de invicem succedendo non censetur actus ultimæ voluntatis, nec donationis causâ mortis: tr. 2. l. 1. c. 11. n. 33. p. 97.

An revocabile sit pactum de succedendo, licet adsit non revocandi promissio? Autumantes sequendi veniunt: tr. 2. l. 1. c. 11. à n. 41. ad 59. à p. 98.

Pactum de non succedendo à filia factum, eâ præmoriante, non officit nepotibus: tract. 2. l. 4. c. 6. num. 22. p. 358.

De pactis circa dotem, vel donationem propter nuptias: tr. 2. l. 1. c. 11. à n. 74. p. 101. l. 7. c. 7. tot. à p. 75. Siquidem pacta dotalia diligenter observanda sunt, & ad partitiones priùs examinanda: l. 7. c. 4. n. 12. à p. 704.; & possunt intervenire dotantem inter, & dotatum, vel inter ipsos fu-

turos conjuges: n. 3.; & potest dos constitui cum omnibus pactis, & conditionibus, quæ dotantibus visæ fuerint: ibi à n. 5. ad 76. à p. 705.; nisi fuerint illa, illavè, de quibus à n. 77. ad 136. à p. 710.; quoniam:

Pariformiter licitum est in nostro Regno matrimonium celebrare cum omnibus pactis, & conditionibus, quæ placuerint contrahentibus: tr. 2. l. 7. c. 5. n. 1. p. 715. & c. 7. num. 7. p. 725.; nisi lege prohibeantur: dict. c. 5. n. 2.; & talia pacta sunt ad unguem observanda: ibi n. 3., & secundùm ea sunt bona dividenda: ibid. n. 3. & seqq.

Pactum de lucro dotis validum est inter futuros conjuges: tr. 2. l. 7. c. 6. n. 2. p. 721., etsi de tota dote conceptum sit: n. 3.; nisi sit apud nos, ubi non valet ultrà tertiam bonorum partem: n. 4.; & numer. seqq. juncto n. 29. & seqq. à p. 723. multipliciter ampliatur, & limitatur.

Pactum circa promissionem arrharum est observandum: tr. 2. l. 7. c. 7. n. 6. p. 725., & à iudice servandum: l. 8. c. 4. n. 22. p. 806.

De pactis nuptialibus circa futuros acquæstus: tr. 2. l. 7. c. 8. tot. à p. 733.

Pactò nudo nemo efficaciter obligatur: tr. 2. l. 7. c. 1. n. 7. p. 683.

Nullius momenti est pactum inter patrem, & filium, per quod iste ab illius legitimâ excluditur: tr. 2. l. 3. c. 1. n. 29. p. 262.

Utrum valeat pactum de remissione ingratitudinis inter patrem, ac filium? Neutiquàm de futura ingratitudine, utique de præterita: tr. 2. l. 1. c. 11. n. 110. 111. p. 103.

Pacta in societate apposita servanda sunt: tr. 3. l. 7. c. 13. n. 38. p. 253. Quibus pactis res minorum emere, vel vendere valeant tutores, & curatores? tr. 3. l. 7. c. 8. tot. à p. 182.

Adversus sua pacta nemini venire licet, neque consensum semel datum, quin imò pacta propria rùpere turpiùs est, quàm leges: tr. 3. l. 7. c. 18. n. 44. 45. p. 283.

Pa^{ctum} omne, per quod culpa debito-
ris punitur, juri congruum est: *tr. 9.*
q. 45. n. 4. p. 265.; ita etiam pa^{ctum}, ut
fors principalis repetatur, quando
bona alteri obnoxia, hypothecatavè
sunt: *ibid. n. 5. p. 265.*

De pa^{cto} de retrò, sive de censu redi-
mendo; jam diximus in verb. *Census*
p. 56.

Par in parem non habet imperium: *tr.*
1. l. 4. c. 14. n. 129. p. 686.

Parcere est actio christiana: *tr. 8. pa-*
lestr. 3. lect. 18. tot. à p. 481.

Parcimonia. Quis illà utitur, melius
habet regimen: *tr. 8. palestr. 1. lect.*
26 p. 147. col. 1. in fin.

Parentes. Parentum mores in filios cum
semine migrant: *tr. 1. rubr. part. 1. n.*
46 47. p. 7.; igitur prudentiæ ratio est
ex parentum virtutibus prolis judi-
care sensus: *ibi n. 49. p. 8.*

Paries. Dominus fundi an cum parie-
te, seu vallo munire possit, pascua
vicinis præcludendo? *tr. 9. q. 57. tot. à*
p. 329.

Parochianus cujus sit, qui in duarum
Parochiarum confinio domicilium
habet? *tr. 1. l. 1. c. 3. à n. 31. ad 38. p. 87.*

Parochus est hospitandus: *tr. 7. c. 10. num.*
fin. p. 97.

Parricidium an committat filius expo-
situs occidens patrem, qui eum ex-
posuit? *tr. 2. l. 1. c. 7. à n. 75. ad 80. p. 74.*

Parricidæ sunt incapaces successionis
patris occisi: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 132. p. 147.*

Pars. Totius, & partis idem est judi-
cium: *tr. 2. l. 1. c. 11. n. 14. p. 95.*

Quod de toto dicitur, de parte itidem
prædicatur: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 4. p. 202.*

Pars maior totum repræsentat: *tr. 6. l. 3.*
c. 2. n. 10. p. 68.

Factum à maiori parte prævalet, & ab
omnibus cenletur factum: *dict. c. 2. n.*
11. p. 68.

Pars maior: videfis verb. *Maior pars p.*

Partitiones. DD. de materia agentes:
tr. 2. l. 1. c. 1. n. 1. p. 1.

Definiuntur: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 2. p. 2.*

Ratio ob quam introducta fuit divisio:

tr. 2. l. 1. c. 1. n. 3. 5. 6. 7. p. 2.

Alienatio, & partitio, seu divisio æqui-
parantur: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 27. p. 4.*; idcir-
cò de una ad aliam valet argumen-
tum: *ibi n. 28.*; divisio vim emptio-
nis habet: *n. 29.*; & transactionis:
l. 8. c. 5. n. 32. p. 811.; & quia minor non
potest alienare, ad divisionem pro-
vocare non potest: *dict. c. 1. n. 30.*; ast
divisio prohibita non cenletur inter
hæredes, ex sola prohibitione aliena-
tionis: *dict. c. 1. n. 36. 37. p. 4.*

Prohibitio divisionis in legitima non
tenet: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 39. 40. p. 5.*; nec
quando communitio discordias parit;
ibi n. 41.; nec quamvis communitio
per mille annos persisteret: *à n. 42.*
ad 46. à p. 5.

Quandò præsumatur facta divisio? *tr. 2.*
l. 1. c. 1. à n. 47. ad 50. p. 6.; & quandò
cesset divisionis præsumptio? *ibi à n.*
51. usque n. 59.

Divisionem, seu partitiones petere pos-
sunt descendentes, sive sub patria
potestate, sive emancipati: *tr. 2. l. 1.*
c. 2. n. 3. p. 8.; nati ex matrimonio pu-
tativo: *ibi n. 10. 20. p. 9. 10.*; ex matri-
monio clandestino: *ibi n. 24. 25. 26.*
p. 11.; ex parentibus, qui simplicis
castitatis votum emisérunt: *n. 27.*; &
ex parentibus legitimo matrimonio
conjunctis, sed nati postquam vir
suscepit Ordines, vel vir, aut uxor
professionem in Religione emisérunt:
à n. 28. ad 32., intelligendo ut in *n. 45.*
46. p. 14.; vel posthumi: *n. 33. p. 12.*; &
nati post mortem, absentiamvè ma-
riti à septimo incepto ad undecimum
usque mensem inceptum: *à n. 36. ad*
44. à p. 12.; & non solum filii, & fi-
liæ, sed nepotes, & cæteri deinceps:
n. 47., modò non sint in medio eo-
rum genitores, vel isti non fuissent
exhæredati: *n. 48. 49.* Expositi an pe-
tere valeant divisionem? Jam jam di-
cemus in verb. *Successio*, vers. *Quò ad*
expositos p. Captivo patre filius di-
visionem petere valet: *tr. 2. l. 2. c. 5. à n.*
85. ad 87. p. 163.; an, & quandò pro-
pter

pter absentiam? *ibi à num. 90. ad 94. p. 164.*

Statim post confiscationem ex delicto unius ex sociis, ex conjugibusvè, potest alter socius, vel conjux divisionem bonorum petere: *tr. 2. l. 6. c. 7. à n. 2. p. 641.*, & latius jam diximus in verb. *Confiscatio*, vers. *Vir, uxor, aut socius p. 91.*

Post matrimonium dissolutum per mortem naturalem, vel civilem, non est deneganda bonorum divisio inter conjugem superstitem, & hæredes conjugis præmortui: *tr. 2. l. 6. c. 9. n. 7. 8. p. 657.*

Ascendentes descendantium pariliter, ac descendentes ascendentium bonorum divisionem justè exposcunt: *tr. 2. l. 3. c. 1. à n. 2. p. 259.*

Fratres an divisionem bonorum fratrum petere queant ab intestato? *tr. 2. l. 4. c. 1. n. 2. 3. à p. 332.*, & vedesit verb. *Successio*, vers. *Quò ad fratres, & cæteros collaterales p.*; & an contra testamentum fratris, vel sororis? *dict. c. 4. tot. à p. 346.*, ubi *n. 1. & 2.* resolvitur negativè, *à n. 3. ad 33.* ampliatur, *à n. 34. ad 60.* limitatur, ac intelligitur.

Cæteri collaterales remotiores post fratres, fratrumquè filios ritè, ac rectè divisionem postulant: *tr. 2. l. 4. c. 7. à n. 1. à p. 369.*; & latius enucleabimus in verb. *Successio*, vers. *Quò ad fratres, & cæteros collaterales p.*

Repræsentationis jure divisio petitur, quoniam repræsentationis jure succeditur: *tr. 2. l. 4. c. 6. n. 2. p. 357.*, & sermo erit in verb. *Successio*, vers. *Quò ad fratres, & cæteros collaterales p.*

Deficiente institutione, ex substitutione divisio petenda: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 2. p. 513.*; tam ex vulgari expressa, quàm tacita, & mixta: *ibi n. 3. p. 513.*

Divio bonorum quandò peti queat virtute transmissionis ex potentiâ suittatis? *tr. 2. l. 4. c. 8. à n. 9. ad 94. à p. 380.*, ubi declaratur. Quandò vigore transmissionis ex jure sanguinis? *tr. 2.*

l. 4. c. 9. à n. 11. ad 104. à p. 389., ubi elucidatur. Quandò ex potentiâ juris deliberandi? *l. 4. c. 10. tot. à p. 396.* Quandò ex potentiâ juris accrescendi? *l. 4. c. 11. à n. 4. à p. 403.*

Demùm partitiones petere valent omnes, qui succedunt: *tr. 2. l. 1. c. 2. & 3.*, & invenies clarius in verb. *Successio p.*

Petere nequeunt partitiones regulariter spurii: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 8. p. 50. & l. 2. c. 3. n. 13. p. 137.*, & dicemus in verb. *Successio*, vers. *Quò ad spurios p.*; legitime exhæredatus: *l. 2. c. 1. n. 3. p. 111.*; incapax secundum quid: *l. 2. c. 3. n. 2. p. 137.*; filius incestuosus: *ibi n. 6.*; filii (quicumque sint) in vita parentum: *l. 2. c. 5. à n. 1. ad 4. p. 155.*; nisi bona dissipent: *n. 5. p. 156.*; & an idem fit licet parentes fiant Monachi? *à n. 6. usque 13.*, ubi an hoc etiam in majoratu procedat; nec pater in vita tenetur solvere pro filio condemnationem pœnalem: *n. 14. p. 157.*; nisi bona aliqua filii apud se habeat: *n. 15.*; nec, confiscato filio pro delicto, obstringitur tradere legitimam fisco: *n. 16.*, ampliando, & limitando usque *ad n. 41. à p. 157.*; & pater, si velit, potest in vita divisionem inter filios facere, & eis assignare legitimam, prout supponitur in *c. 3. n. 42. p. 153.*, & firmatur in *c. 5. n. 49. p. 160. & l. 1. c. 11. n. 116. p. 103.*; sed si faciat, potest revocare, si voluerit: *l. 2. c. 5. à n. 42. ad 48. p. 159. & l. 1. c. 11. à n. 116. p. 103.*, ubi loquitur post traditionem. Quod limitabis in patre deportato, & judæo, cujus filius fit christianus, quia tunc, patre vivente, petere quit legitimam: *l. 2. c. 5. num. 50. p. 160.*; & tenetur dotem, ac legitimam filio assignare quodcumque conjugio matura esset filia: *ibi à n. 51. ad 78. à p. 160.*; & alimenta filii in vita præstare: *à n. 79. ad 82. à p. 162.* Cætera in verb. *Legitima p. 261.*

Nec vir, nec uxor, matrimonio constante, (per viam regulæ) provocare-

re potest alterum ad partitiones: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 1. p. 146.*; etiamsi alter, altero invito, Religionem ingressus, & professus sit: *ibi à n. 31. p. 649.*; nisi hoc faceret de consensu alterius conjugis: *n. 37. 38. p. 649.*; & itidem ubi primum fuerit prolata sententia divortii in perpetuum: *à n. 40. ad 43. p. 650.*; vel ubi primum matrimonium est declaratum nullum: *n. 44.*; vel quando vir, aut uxor contra Regem, aut Imperatorem aliquid machinatus fuerit: *à n. 47. ad 49.*; vel commisso adulterio carnali ab uxore: *à n. 50.*; vel à viro: *n. 66. 67. p. 652.*; vel si vir vitium habeat sodomiticum: *n. 68.*; vel uxor alià cum muliere illud habeat: *n. 69.*; vel sevitias viri: *n. 70.*; vel quando uxor non adstringitur sequi virum: *n. 72. p. 653.*; vel ob hæresim, in quam alter conjugum incidit: *n. 81. 82. 83. p. 654.*; vel si adversus maritum proceditur ex criminali delegatione: *n. 84.*, intelligendo ut in *n. 85.*; vel si conjux captivus fuerit: *n. 86.*; vel si maritus ad inopiam vergat: *à n. 88. p. 165. usque ad n. 104.*, ubi multa notatu digna.

Ex tribus capitibus peti possunt partitiones, ab intestato, scilicet, ex testamento, aut ex vi societatis expressæ, vel tacite initæ: vide in *totius tractatus divisionem post princ. libri.*

Ad partitiones regulariter pertinent omnia bona, quæ tempore mortis penes defunctum erant: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 9. p. 195.*

Quomodo, & quâ formâ faciendæ? *tr. 2. l. 2. c. 14. à n. 1. ad 9. à p. 250.*, ubi de praxi nostri Regni in hac materia: quomodo, quando matrimonium est contractum secundum consuetudinem Regni? *l. 7. c. 15. tot. à p. 774.*; quomodo quando est contractum secundum jus commune? *l. 7. c. 16. tot. à p. 777.* Quid animadvertere debeat iudex priusquam ad divisionem, & adjudicationem procedat? *l. 5. c. 7. à n. 2. ad 8. p. 485. & l. 6. c. 13. à n. 1. ad 16. à*

p. 676. Quid postea jubere debeat? *ibi n. 17. p. 678.*; qui in adjudicatione observare debet? *ibi à n. 18. ad 58. à p. 678. & l. 2. c. 4. à n. 41. ad 51. à p. 254.*; quomodo se habere habeat quando concurrunt filii, aliive posteriores descendentes diversorum matrimoniorum? *l. 2. c. 14. à n. 52. ad 68. à p. 255.* Quomodo quando divisio est facienda inter fratres habentes hæreditatem indivisam, & viventes ad eundem panem, nullâ contractâ societate? *l. 6. c. 13. n. 59. p. 682.*

Unum non obliviscaris, scilicet, quòd bona lucrata post solutionem matrimonii, antequam inter conjugem superstitem, & hæredes defuncti partitiones fiant, communicantur, & veniunt dividenda: *tr. 2. l. 6. c. 10. n. 55. 56. p. 665.*

Divisiones fieri debent ex bono, & æquo: *tr. 2. l. 8. c. 4. n. 17. p. 806.*; in eis bona fides exuberare debet: *ibi n. 18.*; idcirco toties, quoties apparet inæqualitas, seu iniquitas, sunt nullæ: *n. 32. p. 807.*, & ratio in *c. 5. n. 2. p. 808.*

Cum possit dos constitui, & matrimonium celebrari cum omnibus pactis, & conditionibus, quæ visæ fuerint (ni lege prohibeantur,) ut in dote: *tr. 2. l. 7. c. 4. à n. 5. à p. 705.*, in matrimonio: *l. 7. c. 5. n. 1. p. 715.*; idcirco secundum talia pacta faciendæ erunt partitiones; ut in dote in *dict. c. 4. à n. 2. p. 705.*; in matrimonio in *dict. c. 5. à n. 3. p. 715.*

Quonam in loco, & coram quo iudice faciendum sit inventarium, & partitiones, fiant ob mortem ejus, cujus hæreditas dividitur, fiantvè ob separationem matrimonii quò ad thorum? *tr. 2. l. 3. c. 4. tot. à p. 278.*

Partitiones inter minores fiunt à iudice inventarii: *tr. 1. l. 4. c. 14. num. 158. p. 689.*

Partitiones fieri possunt extrajudicialiter, & postea judicari pro sententia: *tr. 4. l. 8. c. 3. n. 1. p. 225.*

An unicum divisorium iudicium sufficiens

- Sciens sit, quando de diversis hereditatibus, simul dividendis inter eodem, agitur? *tr. 2. l. 3. c. 4. n. 17. 18. 19. p. 270.*
- Ut ex testamento partitiones fiant cogi potest, qui illud retinet, ut illud exhibeat: *tr. 2. l. 5. c. 20. à n. 62. ad 64. p. 586.*
- In triplici differentiâ sunt clausulæ, quæ in divisionibus apponi solent; aliæ, nempe dividentes contra divisionem veniant; aliæ important remissionem iurium; aliæ liberam tribuunt potestatem disponendi ad libitum: *tr. 2. l. 8. c. 5. n. 29. p. 811.* ubi à n. 30. & seqq. agitur de uniuscujusque effectibus.
- Divisio ritè, ac legitime facta, sic residet, ut retractari non debeat: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 19. p. 852.* ita ut potius sint corrigendæ, quam annullandæ: *l. 8. c. 27. n. 1. p. 849.* nisi tam graves contingant errores, ut corrigi nequeant: *dict. c. 17. n. 2.* tunc enim, cognito errore, retractantur, nihilo impediente promissione de evictione, seu pacto, & juramento de non contraveniendo: *l. 8. c. 20. tot. à p. 817.* & tunc coram quo iudice corrigendi sint errores? *l. 8. c. 7. n. 6. 7. 8. à p. 849.*
- Partitionum procellas tradendus non est partibus ad excipiendum, sed sola eorum copia: *tr. 2. l. 8. c. 22. n. 1. 2. 3. p. 855.* & danda est antequam iudex super partitionibus definitive pronuntiet: *l. 8. c. 5. n. 33. p. 811.*
- Sicut bonæ, ita pariter malæ res hereditatis inter cohæredes æqualiter dividendæ: *tr. 2. l. 8. c. 21. n. 9. 10. p. 862.*
- Hereditatis viventis divisio absque eius consensu non valet, quamvis in tempus mortis conferatur: *tr. 2. l. 1. c. 11. n. 28. 29. 30. p. 97.*
- Maioratus, ac fideicommissi bona, an, & quando ad divisionem veniant? *tr. 2. l. 2. c. 6. tot. à p. 164.* & clarius expensum invenies in verb. *Maioratus* p. 276. & seqq.
- Regiæ Coronæ, & feudalia bona an, & quando? *tr. 2. l. 2. c. 7. tot. à p. 176.* & latius enucleatum jam reliquimus in verb. *Bona*, vers. *Bona Regiæ Coronæ* p. 48.
- Partitiones fructuum an, & quando faciendæ in actione divisionis hereditatis? *tr. 2. l. 3. c. 7. tot. à p. 304.* & fufius in verb. *Fructus* p. 193.
- Meliorationem an, & quando? *tr. 2. l. 3. c. 8. tot. à p. 312.* & à tergo respice in verb. *Melioramenta* p. 286.
- Tertia defuncti quomodo in partitionibus deducenda sit? *tr. 2. l. 5. c. 2. tot. à p. 439.*
- Legata quomodo? *tr. 2. l. 5. c. 3. tot. à p. 443.*
- Inter quos filios, & descendentes faciendâ sit divisio? *tr. 2. l. 2. c. 14. à n. 37. ad 40. p. 254.*
- An dos data à marito sine uxoris consensu veniat in partitionibus deducenda ex sola mariti medietate? *tr. 2. l. 2. c. 14. à n. 31. ad 36. p. 253.*
- Bona dotata veniant in partitionibus æstimanda: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 62. p. 158.* & respicias verb. *Dos* p. 137.
- Reliqua dedimus in verb. *Divisio* p. 126.
- Partitores. De illorum officio agitur in *tr. 2. l. 3. c. 10. n. 1. p. 327.* partitorum autem, & æstimatorum officium est diversum: *ibi à n. 2. ad 9.* & per tot. *cap. ad intentum plura.*
- Partus sequitur ventrem: *tr. 2. l. 7. c. 8. n. 40. p. 737.*
- Quot mensibus sit partus legitimus? *tr. 2. l. 3. c. 1. n. 57. p. 265.*
- An partus veniat sub nomine fructus, vel reddituum? *tr. 2. l. 7. c. 8. à n. 35. ad 40. p. 737.*
- Quis admittatur quando plures ex eodem nascuntur partu, & decerni nequit quis prior, quisve posterior? *tr. 3. l. 6. c. 29. n. 11. 12. p. 70.*
- Parvi. Parva principia magnas res sæpe sæpius producant: *tr. 8. palæstr. l. 1. lect. 12. p. 57. in princ.*
- Parum, & nihil in jure æquiparantur: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 34. 35. p. 115. tr. 2. l. 4. c. 13. n. 13. p. 417.*
- Pascua fructus sunt, pertinentes ad domi-

minum: *tr. 9. q. 57. n. 17. p. 331. & q. 77. n. 8. p. 241.*; sicut etiam pascua, & utilitates terminorum ad habitantes pertinent, nisi personæ privatæ sint: *q. 77. n. 5. 6. p. 420.*; si tamen aliquis contractus in contrarium adfit, etiam in privatis, jus pascendi competere poterit: *ibid. n. 7. 14. p. 421.*

Utilitas pascuorum ad incolas, tanquam singulos, pertinet: *tr. 9. q. 77. n. 14. p. 421.*

Aliud est jus pascendi ratione incolatus, aliud ratione servitutis: *tr. 9. q. 57. n. 20. p. 332.*

Servitus pascendi an longo tempore, sine titulo, acquiratur? *tr. 9. q. 77. n. 12. 16. & seqq. p. 421. & seq.*

Discontinua est pascendi servitus, & quomodo probari debeat, & quo tempore præscribatur? *tr. 9. q. 57. n. 21. p. 332. & q. 58. n. 10. p. 335.*

Abque servitute quando quis pascuis uti valeat? *tr. 9. q. 58. n. 11. p. 336.*

Fundi dominus eum ad culturam redigi potest, cum servitute juris pascendi non debet: *tr. 9. q. 58. n. 13. p. 336.*

Pascua non vallata pastores custodire haud tenentur: *tr. 9. q. 77. n. 10. 16. 18. & seqq. p. 421.*

In verb. *Præscriptio* p.... aliqua huc spectantia forsitan extabunt.

Pater in ejus vita non tenetur solvere condemnationem pœnalem pro filio, nisi filii bona penes se habeat: *tr. 2. l. 2. c. 5. n. 14. 15. p. 157.*; nec, confiscato filio pro delicto, cogitur, dum vivit, tradere legitimam filio: *ibi n. 16.*, amphando, & limitando usque ad n. 41; & quantumvis pater in vita filiis assignet legitimam, vel cum eis partitiones faciat, potest omnia revocare: *ibi à n. 42. ad 48. à p. 159.* Tenetur tamen pater deportatus, vel judæus in vita tradere legitimam filio, effecto christiano: *l. 2. c. 5. n. 50. p. 160.*; & itidem legitimam, ac dotem filiaë quancumque matura est conjugio: *ibi à n. 51. ad 78. à p. 160.*

Pater, & filius una, eademque persona

censetur: *tr. 3. l. 1. c. 4. n. 4. p. 6. tr. 6. l. 4. c. 3. n. 46. p. 146. tr. 8. palæstr. 1. lect. 20. p. 104. col. 2. palæstr. 2. lect. 2. p. 188. col. 2. in princ. & lect. 8. p. 222. col. 1. tr. 9. q. 20. n. 40. 43. & seqq. & 67. à p. 91.*, ubi multa de hac identitate.

Pater, nomine filii-fam. conventus, solum peculio tenens, vel de in rem verso tenetur de jure Prætorio: *tr. 4. l. 3. c. 2. n. 9. 11. p. 167.*; quantumvis de jure civili secus foret: *ibi n. 10. p. 167.*

Parentum delicta descendantibus nocere non debent: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 12. p. 211.*

Quales sunt patres, ac matres, tales patrizant filii, ac filiaë: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 12. p. 58. in fin.*

Pater magis pro filiorum, quam pro suo commodo laborat: *tr. 9. q. 20. n. 10. 12. p. 88.*

Pater filii hæres necessarius est: *tr. 9. q. 76. n. 18. p. 419.*; & an succedat in filii emphyteusi? Videtis in verb. *Emphyteusis* p. 148.

Pater, ad secundas convolans nuptias, tenetur bona filiorum primi thori reservare ad cæteros ejusdem filios: *tr. 9. q. 54. n. 58. p. 309.*; an verò ex aliqua necessitate bona filiorum alienare valeat, & quibus solemnitatibus? *q. 60. tot. à p. 350.*, & jam tetigimus in verb. *Alienatio* p. 24.

An pater in causa filii absque ejus consensu constituere queat procuratorem? *tr. 9. q. 54. n. 46. p. 307.*

Paternitas qualiter probetur? *tr. 5. c. 4. n. 24. p. 23.*

Patientia definitur: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 15. p. 458. col. 1. in fin.*

Describitur illa, quâ Socrates uxoris suæ insaniam ferebat: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 11. p. 50. col. 1.*

Patria tripliciter sumitur; vel enim dicitur particularis, vel generalis, vel generalissima: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 5. p. 201. col. 2. in princ.* Omnibus propria patria, quamvis humilis Pagus sit, melior videtur, quam aliorum: *ibi p. 202. in fin.*

- Talis esse debet patriæ amor, ut nullus pro eâ mori dubitare valeat: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 13. p. 63. & seq. & palæstr. 3. lect. 1. p. 339.*: ubi quis feliciter degit, ibidem ei est patria; & è converso, ubi quis infelix est, ibi exilium habet: *palæstr. 2. lect. 5. p. 201. in med.*
- Præfagia secum felicia portant, qui bonâ ex patriâ originem ducunt: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 5. p. 202. col. 1.*; quamvis enim Civitates, Oppidi, Pagique non laudentur, nisi ob virtutem, & robur habitantium, *dict. lect. 5. p. 204. col. 1. & 2.*; & quamvis tantò plus abundans est terra, tantò magis inutilis producit homines, *ibid. col. 2.*: attamen in terris præstantibus nati fuere viri perversi, ac improbi, prout Romæ Nerus, Commodus, Helio-gabalus; Thebarum, Pindarus, Flacus, Epaminondas: & è converso in terris pauperibus, & inutilibus orti sunt viri illustres, ac benemeriti, prout fuere N. Pompilius, Bias, Pithágoras, Anaxágoras, Demócritus, Aristóteles, Homérus, & quamplurimi alii: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 5. p. 205. col. 1. & 2.*
- Ob patriæ defensionem vitæ periculum susceperunt spontè Anchurrus, Curtius Romanus, Pompéus, Laccna, Lucius Scyla, nostrique illustres Lusitani: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 5. p. 205. & seqq.*, ubi parcè inimitabilia Lusitanorum facinora in India peracta exarantur.
- Patria potestas* in filios amittit Hæreticus: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 74. p. 139.*; & consequenter omne emolumentum, quod ex eâ próvenit: *ibi n. 75.*
- Patres plebèi habent filios naturales in sua potestate: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 51. p. 20.*; non tamen filios incestuosos: *ibi l. 2. c. 3. n. 7. p. 137.*; nec filios legitimos, quoslibetvè alios postquam uxorati sint in nostro Regno: *l. 7. c. 2. n. 6. p. 692.*; nec filios sine causâ expositos: *l. 1. c. 7. n. 57. 58. p. 72. & n. 67. 68. p. 73.*; hoc intelligitur quò ad patri uti-
- lia, non autem quò ad onerosa: *dict. c. 7. n. 62. p. 73.*
- Clericatus an eximat filium à patriâ potestate? Minimè: *tr. 2. l. 5. c. 5. n. 28. p. 467.*
- Monachatus an? In Monacho favorabilibus, sic; in odiosis, non: *tr. 2. l. 4. c. 8. n. 14. 15. p. 381.* Professio patris an? Sanè liberat: *l. 3. c. 5. num. 70. p. 286.*
- Deportatio patris an? Quis negare audebit? *tract. 2. l. 3. c. 5. num. 68. 69. p. 286.*
- De jure nostro per emancipationem, & matrimonium extinguitur patria potestas: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 48. 51. & seqq. p. 28. tr. 9. q. 54. n. 50. p. 307.*; & etiam per capitis diminutionem maximam, mediam, & minimam: *tr. 3. l. 2. c. 4. n. 6. 7. 9. 10. 11. p. 64. & 65.*
- Ob ingratitude revocatur filius ad patriam potestatem: *tr. 3. l. 2. c. 6. n. 21. p. 67.*
- Patria potestas quò ad jus publicum non attenditur: *tr. 6. l. 2. c. 6. num. 3. p. 31.*
- Patrimonium* ad suscipiendos Ordines cogitur pater filio assignare: *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 18. p. 225.*; & an filius postea idem ad collationem ferat? *ibi num. 19. 20. p. 225.*
- Patronatus* Regiæ Coronæ, nec dividi, nec alienari valet: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 22. 23. p. 177.*
- Præsentare ad beneficia juris patronatus quandò possint tutores, curatores, cæterique administratores, quandò pupillus, impubes, maritus pro uxore, Regina, & alii: *tr. 3. l. 6. c. 17. tot. à p. 33.*
- Cætera videas, si haud displicet, in verb. *Præsentatio p.*
- Patronus.* Reges Hispaniæ Patroni sunt omnium Ecclesiarum Cathedralium: *tr. 1. l. 4. c. 4. n. 7. p. 450.*
- Paupertas.* Pauper quis dicitur, licet habeat undè vivat, si non habeat undè decenter vivat, secundum suum statuum, qualitatem, & nobilitatem: *tr. 2.*

tr. 2. l. 5. c. 9. ex n. 120. usque 122. p. 512.
tr. 5. c. 5. n. 37. p. 27.
 Pauperes inter, & egenos differentiatur: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 144. p. 51.*; siquidem egenus non est, qui aliunde habere potest, undè se decenter, & honestè alat: *tr. 3. l. 5. c. 15. num. 47. p. 399.*
 Quomodo paupertas probetur? *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 87. p. 388. tr. 5. c. 5. n. 37. p. 27.* A quo sit probanda? *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 146. p. 51.* Unde:
 Probanda est à filiis spuriiis alimenta petentibus: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 83. p. 388.*; quia:
 Nec divitiæ, nec paupertas in dubio præsumuntur: *dict. c. 12. num. 88. p. 388.*
 Inter fortuitos casus numeratur: *tr. 3. l. 3. c. 10. n. 21. p. 135.*
 Pauper qui fuerit, ignorans, & contemptus erit: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 67. p. 9.*; quapropter vulgò dicitur, qui caret argento, frustra nititur argumento: *ibi n. 72. p. 10.*
 Egestas, dùm saturari quærit, à justitiâ deviat: *ibid. n. 71. p. 10.*
 Inhumanum est, cùm paupertatem detegere, tùm invidiæ divitias exponere: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 14. p. 94.*
 Pauperùm appellatione qui veniant? *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 224 & 229. à p. 493.* Pauper dicitur nobilis, qui non habet satis, undè vivere possit secundùm morem, quo solent cæteri pares: *ibi n. 225.*; qui multas habet filias: *n. 226.*; qui parentes, fratres, sororesvè pauperes habet, quos alere constringitur: *n. 227. p. 494.*; qui ad se alendum laborare indiget: *n. 228.*; quæ puella suo labore vivit: *n. 230.*; quæ dotem non habet competentem: *n. 231.*; Monasteria Monialium, & Monachorum quando ad vivendum sufficientes redditus non possident: *n. 232.*; & pariliter Fabrica Ecclesiæ: *n. 233.*; & vendens census annuos: *tr. 9. q. 42. n. 39. p. 251.*
 Divites tenentur subvenire pauperibus

in extremis laborantibus: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 68. p. 516.*
 Pauperes favendi sunt in judicio: *tr. 6. l. 5. c. 3. n. 14. 15. p. 286.*
 Pauperùm protector Princeps esse debet: *dict. c. 3. n. 2. p. 285.*
 Pauperes, cùm regulariter ab omni deposito liberentur, *dict. c. 3. num. 3. p. 285.*; ideò in recusationibus cautionem non præstant, *ibi n. 1. & 18.*: excusantur etiam à deposito in calu gravaminis, *n. 11. p. 286.*; & in causa revisionis quando Principi notoria est eorum paupertas, *ibi n. 12. p. 286.*; deponunt tamen salarium: *l. 5. c. 10. n. 5. & 6. p. 318.* Et quomodo, & coram quo iudice sit ad hoc probanda paupertas? *l. 5. c. 3. n. 4. 5. 6. p. 285.*
 Quomodo se habere debeat recusatus, si recusans, extremâ paupertate laboret? *tr. 6. l. 5. c. 10. n. 4. p. 318.*
 Pauperis est accipere, quemadmodùm divitis est dare: *tr. 9. q. 17. num. 2. p. 69.*
 Dans pauperi, donare censetur: *dict. q. 17. n. 3. p. 69.*
 Paupertatis virtus sumopperè æstimabilis: *tr. 8. palest. 1. lect. 27. p. 154. col. 1.*; solet verumtamen ingeniosioribus etiam officere: *ibid. palest. 3. lect. 13. p. 444 in fin.*
 Etiam si admodùm pauper quis sit, semper ditior decedit, quàm natus fuit: *tr. 8. palest. 3. lect. 4. p. 364. in fin.*
 Pax. Tenentur Principes aperire vias, quibus subditi facilius in pace conserventur; & claudere omnes, quibus rixosè vivere possint: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 9. p. 587.*
 Pacem facere an possint pupillus, minor, tutor, curator? *tr. 3. l. 6. c. 25. tot. à p. 56.*
 Peccatum. Qui ex officio tenetur vetare mala, & non vetat, peccare jubet: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 197. p. 42.*
 Peccatum remitti nequit per partium conventionem, per iudicis consensum, per consuetudinemvè: *tr. 9. q. 42. n. 9. 10. 43. 52. à p. 244.*

- Peculium* quodam profectitium, quodam adventitium, quodam castrense, quodam quasi-castrense; & quænam ista sint? *tr. 2. l. 2. c. 12. à n. 2. ad 6. p. 224.*
- Quasi-castrense *peculium* an sit, quod procurator, seu litium agens, vulgò *Procurador de causas*, acquirit ex tali munere? Affirmabis, si est procurator numeri Domûs Supplicationis; negabis, si sit cæterorum procuratorum: *tract. 2. l. 2. c. 12. num. 97. 98. p. 232.*
- Castrensis, & quasi-castrensis *peculii* proprietas, & ususfructus ad filium attinet: *tr. 2. l. 3. c. 3. n. 48. p. 278.*
- Profectitium ad patrem spectat, tùm quò ad proprietatem, tùm quò ad usumfructum: *tract. 2. l. 3. c. 3. n. 21. p. 275.*; quamobrem ob delictum filii non confiscatur: *n. 20. 22. p. 275.*
- Sicut filius contrahendo, ita & fortius delinquendo, nequit patri in *peculio* præjudicare: *tr. 2. l. 3. c. 3. num. 9. 10. p. 274.*
- Pater, vel dominus nomine filii, vel servi conventus, solummodò intrà *peculii* vires obligatur: *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 78. p. 34.*; nisi gestor patris, vel domini contemplatione gesserit: *ibi n. 79.*; vel pater, aut dominus ex administratione locupletes facti sint: *n. 80. p. 34.*
- Pecunia*. Nomen hoc sumpsit à nomine *Pecus*, vel à nomine *Peculium*: *tr. 8. palest. 1. lect. 27. p. 149.*; hinc dicitur ortum habere vile: *ibid. p. 150. col. 2. in med.*
- Omnia *pecunia* superat, ac vincit: *dict. lect. 27. p. 150. in pr. & p. 154. in pr.*; quapropter, qui caret argento, frustrà nititur argumento: *ibi p. 153.*; quamvis verissimum sit *pecuniam* anxietatem tribuere eam habentibus: *ibi p. 154. col. 1.*
- Non spernendæ quæstionis est, an utile, inutile sit *pecuniam* acervare? Elucidationem invenies in *tr. 8. palest. 1. lect. 27. p. 154. col. 1. in med.*
- Pecunia*, ac bona carceratorum in Sancta Inquisitione Thesaurario servanda traduntur: *tr. 7. cap. 8. Regim. judic. confisc. p. 387. & cap. 36. p. 398. & cap. 56. p. 408.*
- Pecunia* publica sumopperè privilegiata est: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 41. p. 593.*
- Omnia habet, qui *pecuniam* portat: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 65. p. 9.*
- Pecunia* publica, particularisvè apud sequestrem, depositarium, administratoremvè posita, quandò in alios usus licitè diverti queat; & quandò ex hoc furtum committatur; & civiliter, vel criminaliter puniatur? Omnia jam dedimus, & dabimus in verb. *Administratores, Alienatio, Usura p. 14. 24. &*
- Pecunia* res mobilis censetur: *tr. 2. l. 5. c. 3. n. 73. p. 450. & tr. 3. l. 7. c. 2. n. 54. p. 145.*; licet destinata sit ad comparationem bonorum immobilium: *ibi n. 74. p. 450.*
- Pecunia* inter res, quæ servando servari nequeunt, connumeratur: *tr. 3. l. 7. c. 1. n. 4. p. 132.*
- Quandò res empta *pecuniâ* unius, & nomine alterius, fiat ementis, vel *pecuniæ* domini? *tr. 3. l. 6. c. 30. à n. 6. p. 71. & l. 7. c. 7. tot. à p. 180.*
- Pecunia* ad cambium, & sub usuris, quandò ab administratoribus, institutoribus, Prælatibus, tutoribus, curatoribus, & similibus accipi valeat obligando dominos? *tr. 3. l. 6. c. 45. tot. à p. 124.*
- De *pecuniis* orphanorum mittendis in arcam, vulgò *Cofre dos Orfãos*: *tr. 3. l. 7. c. 6. à p. 174.*
- Tutor palam, & bona fide *pecuniam* pupilli mutuam accipiens ad usuras regulares; clam verò in suos usus convertens ad maiores tenetur: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 13. p. 192.*
- Pecunia* res sterilis est: *tr. 9. q. 16. n. 28. p. 67.*; & videtis verb. *Usura p.*
- Cætera supr. in verb. *Moneta p. 229.*
- Pensio*. Pensiones beneficii decursas, & non solutas, tenetur solvere beneficiati

ciati hæres: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 27. p. 222* ;
 & , si eas solvat successor in benefi-
 cio, illas ab hærede repêtere potest:
ibi n. 28. ; non tamen adstringitur be-
 neficiati hæres illorum annorum pen-
 siones solvere, de quibus defunctus
 fructus, ac beneficii redditus non
 percepit: *n. 29.* , vel, licet percepisset,
 in utilitatem Ecclesiæ conversus
 fuit: *n. 30. p. 222.* Possessor maioratûs
 pariliter obstringitur onera solvere,
 & pensiones decursas tempore ante-
 cessoris: *l. 4. c. 7. n. 45 p. 513.* ; nisi cre-
 ditor fuisset negligens in exigendo:
ibi n. 46. p. 513.

Pensio ecclesiastica defuncto pensionario
 pro rata temporis debetur, etsi
 dies solutionis nondum vénerit: *tr.*
2. l. 3. c. 7. n. 33. p. 307.

De pensionibus domorum, & prædiorum
 obstringitur tutor, curator, &
 quilibet administrator: *tr. 4. l. 2. c. 10.*
n. 62. 63. p. 133. ; non obstringitur ta-
 men si pupili domum cum ipso ha-
 bitet, neque pro rata, nisi pupillus
 sit pauper: *ibi n. 64. p. 133.*

An, & quando pensio conductoribus
 remittenda veniat propter sterilita-
 tem, damnumvé intolerabile, aut
 maiorem vim? *tr. 3. l. 7. c. 11. tot. à p.*
231. tr. 4. l. 7. c. 13 n. 10 p. 206.

Pensio præstanda à servintuariis offi-
 ciorum nequit excedere tertiam par-
 tem redditûs secundum æstimatio-
 nem in Cancellaria: *tr. 3. l. 6. c. 18. n. 4.*
p. 35.

Pensio absque mandato exigi nequit:
tr. 9. q. 13. n. 12. p. 54.

Fiscus à quocumque possessore pensio-
 nes exigit: *tr. 9. q. 21. n. 18 p. 101.*

Peregrini, & Advenæ qui dicantur?
tr. 5. c. 5. n. 33. p. 27.

Perfectum non dicitur, quod ex omni-
 bus suis partibus non constat: *tr. 2.*
l. 5. c. 9. n. 101. p. 511.

Periculum ubi maius, plenius consu-
 lendum: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 37. p. 57.*
tr. 9. q. 28. n. 42. p. 153.

Periculo tutorum, administratorumvé

pereunt res, quæ extrâ tempus in-
 ventarii conficiendi pereunt: *tr. 1.*
l. 1. c. 2. n. 19. p. 78. ; quantumvis eodem
 modo perituræ essent, si inventarium
 confectum fuisset: *ibi n. 20 p. 78.*

Debitor speciei, peremptâ specie, li-
 beratur: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 21. p. 78.* ; fallit
 verumtamen in debitore moroso: *ibi*
n. 22. p. 78.

Rerum dotalium cui spectet pericu-
 lum, rogabis forsan? Libenter sic an-
 nuimus: rei æstimatæ viro, rei in-
 æstimatæ uxori: *tr. 1. l. 3. c. 12. à n. 129.*
p. 393. & tr. 2. l. 7. c. 9. à n. 7. p. 746. ; re-
 rum autem dotalium in pondere, nû-
 mero, mensuravé consistentium, ad
 maritum semper spectat, sive æsti-
 matæ tradantur, sive non: *dict. c. 9.*
n. 50. 51. p. 750. , & diximus in verb.
Dos, verbi. *Quo ad dotis periculum*
p. 143.

Periculum rei peremptæ sine culpa co-
 hæredum, vergente nullitatis lite,
 omnes tangit: *tr. 2. l. 8. c. 17. num. 3. 4.*
p. 849.

Periculum rei emptæ, & transmissæ mer-
 cis, ad quem spectet? *tr. 4. l. 7. c. 12. à*
n. 25. à p. 200 ; regulariter namque ad
 emptorem attinet: *tr. 3. l. 7. c. 1. n. 13.*
p. 133. tr. 9. q. 37. n. 6. p. 208.

Nominis cessi ad quem? *tr. 9. q. 61. n. 16.*
18. 19. 20 à p. 359.

Pecuniæ, sub usuris Magistro navis da-
 tæ, ad quem? *tr. 9. q. 74 tot. à p. 412.* , &
 videsis verb. *Affecuratio p. 42.*

Conventa periculi participatione ge-
 neraliter inter aliquos, omne pericu-
 lum, & lucrum communicari cense-
 tur, de quo inter mercatores exem-
 plum affertur: *tr. 9. q. 97. n. 10. p. 509.*

Periculum administrationis ad curato-
 rem pertinet, & ad tutorem, à die
 quo sciunt datos esse tutores, & cu-
 ratores, usquequò à se tutelam, &
 curam transferant: *tr. 3. l. 6. c. 34 à n.*
1. & 13. p. 77. , & consonat *c. 35. tot. à*
p. 78. ; esto non administrant: *l. 4. c. 10.*
n. 13. p. 40. ; & quarum rerum pericu-
 lum sustineant? *l. 6. c. 37. tot. à p. 83.* ;
 &

& an, pluribus constitutis, damnum, ac periculum spectet ad unumquemque tantum pro parte, vel ad quemlibet in solidum? *l. 6. c. 38. tot. à p. 84.*

& quibus in casibus à tali periculo se excusent? *l. 6. c. 39. tot. à p. 88.*

Puerilis ætas multis obnoxia periculis: *tr. 3. l. 3. c. 1. n. 3. p. 84.*

Pericula solitudine antea cavenda, fortitudine postea ferenda: *tr. 8. palestr. 3. lect. 1. p. 340 in princ.*

Affiduitas periculorum habitudinem generat: *tr. 8. palestr. 3. lect. 1. p. 336. col. 2. in princ.*

Periti in arte sub juramento arbitrium debent præstare suum: *tr. 1. l. 1. c. 8. n. 18. 19. p. 106.*; quod quidem juramentum est de credulitate, non de veritate: *ibi n. 24. 25. 26. à p. 107.*; quâ formâ sit præstandum? *num. 28. p. 108.*; quod quidem juramentum periti præstant, licet sint à partibus electi: *n. 20. p. 107.*; nisi sint ex publico designati, & juramentum habeant generale præstitum in initio officii: *n. 21. 23. p. 107.*; vel nisi à partibus extrajudicialiter eligantur, & eis juramentum remittatur: *n. 22. p. 107.*

Periti vel deputantur à publico: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 7. p. 152.*, vel, si isti deficient, à partibus eliguntur: *n. 11. p. 152.*; vel, his omnibus deficientibus, à judice nominantur: *num. 14. p. 153.* Ast isthæc peritorum electio non fit à judice, nisi partibus præsentibus, aut citatis: *tr. 6. l. 2. c. 17. n. 24. p. 56.*

Fas, imò necessarium est, peritos consulere: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 115. 116. p. 35.*; & quandoque etiam insipientes: *n. 117. 118.*; sæpè enim accidit, ut peritissimus quisque fallatur, & à rudioribus superetur: *l. 1. c. 12. n. 6. p. 163.*

Peritis in arte credendum, ac standum: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 44. p. 166. l. 2. c. 2. n. 24. p. 179. tr. 3. l. 8. c. 9. n. 40. p. 324.*; etiam si sit unus duntaxat, modò in loco non sint plures: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 45. p. 166.*; &, si sint plures, credendum potius

est peritis contradicentibus, quàm peritiori soli: *n. 51. 52. p. 168.*; senioribus magis creditur, quàm junioribus: *n. 55. 56. 57.*; magis praticis, quàm non praticis: *n. 58.*; ita ut hæc præsumptio in contradicentes onus probandi transferat: *l. 2. c. 2. n. 25. p. 179.* In rebus medicinam tangentibus potius Medicis, quàm Chyrurgis credendum; & vice versa: *l. 1. c. 12. n. 49. 54. p. 168.*

Nonnè poterunt periti recusari? Vide-
lis verb. *Recusatio p.*

Peritus in unaquaque arte accipiendus est secundum speciem, & non secundum genus artis: *tr. 4. l. 5. c. 9. n. 16. p. 386.*; & multò fortius quando artes disparis generis essent: *ibi n. 17.*; igitur peritus in molendino non probat in iis ad molendinum pertinentibus ex fabro murario: *n. 18.*; inferiori arte magistri nequaquam probant in superiori: undè ad probandum valorem ædificiorum adhibendi sunt Architeta, & non Fabri: *n. 19.*; ad dispungendas rationes mercatoris, mercator ejusdem mercaturæ: *n. 20.*; (& sic de aliis.) Et ratio omnium; quia nemo extrà artem suam peritus dicitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. p. 6. col. 1. & 2.*

Periti, & arbitri, sive à judice eligantur, sive à parte nominantur, cognequeunt ad acceptandum: *tr. 4. l. 5. c. 9. n. 22. p. 387.*

Infamis peritus esse potest, cum non ad personam, sed ad peritiam attendatur: *tr. 4. l. 5. c. 9. n. 21. p. 387.*

Cætera in verb. *Æstimatio, Æstimatores p. 20. & 22.*

Peritia. Vide verb. *Periti* paulò supr.

Perjurium incurrit, qui non servat regimen, quod servare juravit: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 7. p. 589.*

Permanentia. Nil sub Sole permanens: *tr. 8. palestr. 3. lect. 15. p. 463. col. 2. in fin. & 464. col. 1.*

Permutatio est species alienationis: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 8. p. 603.*

Persona una, eademque respectu diverforum, pro pluribus reputatur: *tr. 1. l. 2. c. 10. n. 11. p. 234.*

Est excellentior rebus: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 7. p. 587.*

Unus idem actor infimul, & reus esse nequit: *tr. 1. l. 2. c. 10. n. 3. p. 233.*; quia actio, & passio in eodem subjecto simul stare non possunt: *ibi n. 5. 6.* Bene tamen possunt plura jura concurrere in una, eademque persona, quando unum non expellit aliud: *n. 10. p. 233.*

Duplex persona in possessore maiortus consideratur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 18. p. 510.*

Quaestionis est, utrum una, eademque persona possit diverso jure censi, & vice duarum fungi? Affirmativam responzionem invenimus in *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 3. p. 791.*; negativam *ibid. n. 13 & 14. p. 791.*

Acceptio personarum haberi in iudicando, nefas est: *tr. 9. q. 42. num. 18. p. 245.*

Quando una persona duarum, vel plurium vices gerere possit? *tr. 9. q. 28. n. 17. 23. 24. 32. 63. & seqq. & 76. à p. 147.*

Extincta non dicitur prima persona, si alia in ejus locum subrogatur: *tr. 9. q. 86. n. 6. p. 459.*, & declaratur in *n. 25. p. 461.*, & in verb. *Emphyteusis*, ac *Filius p. 148. 184.*

Persona Miserabilis. Inspicias verb. *Miserabilis p. 291.*

Persuasio nimia, coactio, & compulsio dicitur: *tr. 9. q. 8. n. 63. p. 33.*

Persuadere nemo quit morientibus, ut sibi relinquunt, quod aliis relinquere volunt: *tr. 3. l. 6. c. 30. n. 4. 5. p. 71.*; quod fortius procedit in tutoribus, & curatoribus, *ibi n. 7.*; ast non procedit si blando utantur sermone: *ibi n. 12. p. 71.*

Petitio. Ultra petitem sententia ferri nequit: *tr. 4. l. 1. c. 5. num. 55. p. 55.*; etiam si plusquam petitem probatum sit: *ibi n. 56.*; & licet ex una causa petitem, & ex alia probatum fuerit:

n. 57.; esto sit coram iudicibus, qui iudicant solâ veritate inspectâ: *n. 58.*

Ultra petita tamen iudicatur, cum agitur de venientibus ex natura petitorum, de correlativis, de correspondentibus, de connexis, vel de procedentibus ex eodem fonte: *n. 59.*; sicut etiam in iudiciis summariis, vel ratiotiniis: *n. 61. 62. p. 55.*

Quadrupliciter potest quis sibi rem deberi petendere: primò, ex variis causis; & si in hoc casu rem petat non exprimens certam causam, & succumbat, denuò litem intentare nequit: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 17. p. 202.*; nisi alia causa de novo superveniat: *n. 18.*; secundò, si rem ex variis causis debitam, ex personali causa exposcat, & succumbat, ex alia causa iterum petere potest: *num. 19. p. 202.*; tertio si plures res ex una causa debentur, unâ petita, & obtenta, alia ex eadem causa peti potest: *num. 21. 22. 24. p. 203.*; quartò, si plures res ex pluribus causis debentur, exceptio rei iudicatae non obstat: *n. 27. p. 204.*

Peti nequit capitale, etiam administratione finita, nisi post rationes redditas: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 66. p. 47.*; nisi pactum in contrarium adsit: *ibi n. 67.*; vel quod penes tertium certum, & determinatum deponatur: *n. 68.*; vel quod infra decendium damna probentur: *n. 69.*; vel si socius interpellatus rationes non reddat, & libros non exhibeat: *n. 70.*; vel nisi in pactum ab initio deducatur, quod capitale salvum exeat: *n. 71. p. 48.*; vel nisi inter socios orientur lites, quia tunc libri societatis penes tertium sequestrandi sunt: *n. 72. p. 48.*

Legatis mensis argenteis, & omni argento, si prius mensae petantur, postmodum omne argentum peti potest: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 8. p. 201.*; petitis legatis in testamento relictis, postea peti queunt legata in codicillis: *ibi n. 9.*; petitis uluris postmodum principale peti potest; petitis adibus, &

negatis, postea cæmenta, & tigna jure petuntur: *n. 10.*; petita, & non obtenta prius nave, tabulæ novo judicio peti valent: *n. 11. p. 201.* Verum enim verò si rem, quantitatem, vel jus actione mandati petierim, & victus fuerim, nova actione, v. gr. negotiorum gestorum, petere nequeo, neque partem postmodum petere, si prius totum petivi, in quo pars & continetur: *à n. 12.*; si fundum petierim, reusque ob solutus fuerit, deinde partem vel pro diviso, vel pro indiviso, aut etiam ejus fundi certum locum, exceptio rei judicata mihi obstat: *n. 13. p. 202.*

Creditor sibi non præjudicat petendo in judicio certam summam sine taxativa: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 14. p. 202. & c. 11. n. 15. p. 222.*; & similiter creditor consentiens debitori dicenti: Ecce centum, quæ tibi debeo; & recipiens, sibi non præjudicat: *num. 16. p. 222.*

Contrà bis petentem non intrat pœna, nisi effectus exactionis sequatur: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 26. p. 356.*

Pictura. Vide *Apelles. p. 38.*

Pignus definitur: *tr. 4. l. 6. c. 5. num. 2. p. 53.*

Dividitur in voluntarium, & involuntarium, sive necessarium: *dict. c. 5. n. 3. 4.*; in prætorium, & judiciale: *ibi n. 5. 6.*; per pignus voluntarium dominium non perditur: *n. 8.*; nec per prætorium speciale datum ex primo decreto: *n. 9. p. 53.*

Pignus, & hypotheca in quo differant? *tr. 4. l. 6. c. 6. n. 1. p. 58.*

Pignus, & hypotheca non tollitur, quin creditor solvatur: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 10. p. 307.*

Pignoris fructus an computentur in dotem? Qui inficit, securus it: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 12. 13. p. 308.*

Illius fructus computantur in sortem, & non cedunt lucro creditoris: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 7. 8. 9. p. 693.*

Creditor possidens sui debitoris bona ex

causâ judicati, pignoris, aut hypothecæ rationem reddere tenetur: *tr. 4. l. 1. c. 2. à n. 46. p. 23. & l. 6. c. 5. n. 1. 7. p. 53.*; & etiam de fructibus pignoris: *ibi n. 9.*; ita ut non valeat pactum de fructibus non imputandis: *n. 16. p. 54.*; de dolo, culpâ latâ, vel levi similiter creditor rationem reddere obstringitur: *n. 26. p. 55.*; sed in administratione pignoris Prætorii de dolo tantum tenetur: *n. 27.*; si pignus voluntarium absque dolo, culpâ latâ, aut levi perit, creditor non tenetur; & si Prætorium absque dolo, etiam non tenetur: *n. 28. p. 55.*; fructus ex pignore non debentur, nisi prius de ductis expensis: *n. 29.*; & si fructus sortem excedant, debitor restituere obstringitur: *n. 30.*; si autem res pignorata est pro tanto, quod spes luitionis non sit, rationi locus non est: *n. 31.*; ita similiter quando debitor certum tempus habet ad redimendum, & intra illud non redimit: *n. 32.*; pariliter dicendum de fructibus ex meliorationibus, vel si ad eos colligendos magni sumptus, & labores requirantur: *n. 33.* Uxor, filia, vel neptis missæ ex primo decreto, legatorum servandorum causâ, rationem de fructibus reddere non tenentur, cum loco alimentorum cedant *n. 34. p. 56.*; ita impubes immiffus ex Carboniano edicto: *n. 35.*; ita mulier prægnans ventris nomine immiffa: *n. 36.*; ita in fructibus pignoris ex primo decreto percipiendis, non dato dolo, vel latâ culpâ: *n. 37.*; secus tamen in pignore conventionali, in quo de fructibus percipiendis tenetur: *n. 38.*; prout similiter si non locasset locari consueta, cum potuisset: *n. 39.*; immiffus in possessionem ex secundo decreto, nec de fructibus, nec de pignore rationem reddit, cum dominus sit: *n. 40.*; nisi iudex de facto, juris ordine non servato, aut solemnitatibus requisitis, processerit (sed recordaris velim, quod apud

apud nos nec primum, nec secundum decretum datur): *n.* 41. Creditor virtute contractus pignus legitimè vendens non tenetur; sed rationem de excessu cum usuris, datà morà, ratione damni emergentis, vel lucri cessantis præstabit: *n.* 42. Creditor dotis pignus possidens de fructibus non tenetur: *num.* 43.; creditor sub hasta vendens post subhastationem factam nullam rationem reddere tenetur, nec debitor illud luere potest, offerendo illi, cum venditio perfecta dicatur: *n.* 44. *p.* 57.; de æquitate tamen debitor admittitur ante traditionem factam: *n.* 45.; cum antea nec pignus adiectum dicatur, nec dominium transferatur: *n.* 46.; nec ante traditionem alienatio perfecta dicitur: *n.* 47. Pignoris venditio potius à iudice, & à creditoribus, quam à debitore facta dicitur: *n.* 48. In venditione autem pignoris ante aditionem an pœnitère liceat? In voluntaria neutiquam, in necessaria utique: *n.* 49. *p.* 57. Debitor tradere, ac vendere pignus non cogitur, nisi non solvat: *n.* 50. *p.* 57.

Pignora, & hypothecas reddere non adstringitur creditor, si penes eum pro alio debito obligata extent: *tr.* 4. *l.* 4. *c.* 4. *n.* 41. *p.* 253.

Creditor missus in rei hypothecatae possessionem, vel ex conventionem, vel à iudice ex primo decreto, de ipsa re, & ejus fructibus rationem reddere obligatur: *tr.* 4. *l.* 6. *c.* 6. *n.* 2. 4. *p.* 59.; per hypothecariam enim dominium haud nanciscitur, sed nuda tantum possessio: *ibi n.* 3.; igitur fructus hypothecæ in extinctionem crediti imputantur: *n.* 5.; ast manutenendus est creditor possidens, donec satisfactus fuerit: *n.* 6. 7.; eo, quòd pignoris constitutio, & consignatio civilem, & conventionalem possessionem in creditorem transfert, & inde venit manutenendus donec rationem reddat? *n.* 8.; & non solum de

debito principali, sed etiam de usuris: *n.* 9., quamvis contrarium in *n.* 10. Nunc temporis partes agit suas quæstio illa: an creditor de datione in solutum conditionali debeat fructus? Per plures solvitur casus in *tr.* 4. *l.* 6. *c.* 6. à *n.* 11. ad 14. à *p.* 59. Alia non absimilis subsequitur: an creditor fructus pignoris, hypothecæve reservare teneatur ad tempus, quo plus valeant? *ibid.* *n.* 16. 17. Tertiò pariliter disquiritur: numè creditor, rem pignoratam possidens, pensionem in sortem imputare debeat, nec nè? *ibi n.* 15. Tenetur creditor prædia locare, si non locata sint, vel locationis tempus finitum extet, aliàs tenetur, & est in dolo, aut culpâ: *n.* 20. *p.* 60.; proùt etiam tenetur bona benè tractare, nè de deterioratione obligetur: *n.* 21. *p.* 61.

Bona administratoris pignoris nexu tacitè domino obligantur à susceptæ administrationis die: *tr.* 4. *l.* 1. *c.* 2. *n.* 77. *p.* 27.

Reliqua in verb. *Hypotheca p.* 209.

Placere malis non est curandum, sed tantum bonis: *tr.* 1. *rubr.* *part.* 2. *n.* 261. *p.* 48.

Non omnia omnibus placent, sed singula singulis: *tr.* 1. *rubr.* *part.* 1. *n.* 16. *p.* 4.; idcirco placere omnibus difficilimum: *ibi n.* 17.; qui autem multitudini placet, sapientibus regulariter displicet: *n.* 20. *p.* 4.

E converso difficilimum est servare, quod multis placet: *tr.* 8. *palæstr.* 1. *lect.* 27. *p.* 154. *col.* 2. *in fin.*

Plebèi, ac Nobiles qui sint? *tr.* 2. *l.* 1. *c.* 3. à *n.* 59. ad 88. à *p.* 21.

Plebèus potius unusquisque præsumitur: *tr.* 2. *l.* 1. *c.* 3. *n.* 75. *p.* 22.

Neophyti, seu Christiani novi, plebèi, ac ignobiles sunt: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. à *n.* 20. ad 32. à *p.* 569.

Pœna pecuniaria est in corporalem commutanda, ne delicta impunita maneant: *tr.* 1. *l.* 4. *c.* 11. *n.* 101. 102. *p.* 619.; sed non fit commutatio ista parte in-

- vitâ: *ibi n. 103.*, & expressius in verb. *Commutatio p. 82.*
- Pœna non conficientium inventarium ad favorem minorum, & non maiorum, imposita fuit: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 19. p. 656.*
- An ad hæredes transeat pœna imposita adversus non scribentem bona? *tr. 9. q. 54. n. 8. p. 300.*, & videtis verb. *Juramentum*, ac *Pretium p. 243.* &
- De pœna secundò nubentium: Vide *Matrimonium p. 283.*
- Pœnæ nubentium intrâ annum luctûs, quò ad omnia sunt sublata: *tr. 2. l. 5. c. 6. n. 45. p. 475.*
- Pœna suos debet afficere authores: *tr. 2. l. 3. c. 3. n. 45. p. 277.*
- Ante sententiam nemo pœnam subire cogitur: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 132. p. 122.*
- Si delinquat qui ampliora accepit beneficia, acerbius puniri debet: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 30. p. 570.*
- Pœna taliter commensuranda delicto est, ut si istud sit maius, aut minus, maior, aut minor sit illa: *tr. 3. l. 8. c. 5. n. 12. p. 304.*
- Pœna ordinaria nullo in casu imponenda minori 17 annorum: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 47. p. 282.* & *c. 7. n. 43. p. 292.*
- Pœna non petentium tutores describitur in *tr. 3. l. 3. c. 8. tot. p. 117.*
- Pœna in uno casu à lege imposita, ad alium non porrigitur: *tr. 9. q. 12. n. 5. p. 50.*
- Quod nullum est, pœnam incurrere non facit: *tr. 9. q. 12. n. 13. p. 50.*
- Privationis pœna non imponitur, nisi in casibus à jure expressis: *tr. 9. q. 12. n. 14. p. 50.*
- Unâ pœnâ impositâ, cessat alia: *tr. 9. q. 44. n. 16. p. 264.*
- Pœsis.* In hac nullus sit, vel perfectè sapiens, vel plenè ignorans: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 9. p. 240. col. 1. in fin.*
- Politici* hujus temporis, tempori adaptantur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 6. p. 29.*; sed quæ sit vera politica, & ipsius finis, invenies *ibid. p. 30. col. 2.*
- Portio* vacans in hæreditate dividitur per singulos hæredes, non in viriles partes, sed secundum partes unicuique à testatore adscriptas: *tr. 2. l. 5. c. 20. è n. 38. p. 584.* E' contra, decrescit singulis hæredibus secundum partem cuilibet adscriptam, si testator in distributione assem excedat: *ibi à n. 46. ad 49. p. 585.*
- Reliqua in verb. *Jus accrescendi p. 252.*
- Possessio* quid sit? *tr. 3. l. 6. c. 42. n. 1. p. 94.*
- Duobus acquiritur modis: *tr. 9. q. 54. n. 26. 27. 28. p. 303.*
- De possessione pupillis, & minoribus à tutoribus, & curatoribus acquirenda: *tr. 3. l. 6. c. 42. tot. à p. 91.* Et de eadem ab iisdem retinenda: *c. 43. tot. à p. 102.* Et de recuperanda: *c. 44. à p. 109.*
- Possessionem capere nemo potest alterius nomine sine ejus mandato: *tr. 3. l. 6. c. 42. à n. 9. p. 94.* & *n. 26. p. 96.*, quod limitatur à *n. 34. p. 97.*
- Infans sine tutore possessionem per se (cum temperamento, de quo *ibi*) acquirere potest: *dict. c. 42. num. 96. p. 101.*; & maiores infante: *ibi c. 44. n. 3. p. 113.*
- Bonorum absentis possessionem quando ejus curator capere valeat? *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 54. 55. p. 212.*
- Defuncti possessio in hæredes non transfertur sine nova apprehensione: *dict. tr. 3. l. 6. c. 42. n. 3. 4. 5. p. 94.*; idè ex possessione defuncti possessoria remedia hæredi non competunt: *ibi n. 6.*; quod itidem procedit respectu Episcopi, Ecclesiæ, Dignitatis, & similium: *ibi n. 7. 22. & seqq.*; quod excipies in casu ordinationis *lib. 4. tit. 96. §. 9.*: *ibi n. 15. p. 95.*; & in incorporabilibus: *ibi à n. 17. p. 95.*
- Die feriato in honorem Dei apprehendi possessio validè potest: *dict. c. 42. n. 69. p. 99.*
- Recensentur modi, quibus possessio apprehenditur: *ibi à n. 63. p. 98.*
- An ex possessionis apprehensione de una re, aliarum censeatur sumpta? *ibi n. 73. p. 99.*

Multa circa prioritatem possessionis:
ibi à n. 42. p. 97.

Quid quando utraque pars undique par
 in possessione existit? *ibi n. 62. p. 98.*

Beati possidentes dicuntur: *tr. 3. l. 6. c. 43. n. 9. p. 104.*

Titulum suæ possessionis nemo exhibere cogitur: *dict. c. 43 n. 7. p. 104.*

Ad interdicta possessoria proponenda, titulata non requiritur possessio: *dict. c. 43. n. 36. p. 106.*; & ideò remedia

possessoria non denegantur iniusto, vitioso, & illegitimo possessori: *ibi n. 44 45. p. 107.*

Ex actis facultativis nec possessio, nec possessoria remedia pullulant: *ibi n. 63. 64. p. 108.*

A possessione rei controversæ, donec cognitio liniatur, nemo privatur regulariter: *tr. 3. l. 8. c. 5. n. 6. p. 304.*; quod favore pupillorum fallit: *ibi n. 7.*

Possessio non amittitur per sequestrum: *tr. 4. l. 6. c. 9. à n. 29. p. 87.*

Possessio per *clausulam constituti* eosdem parit effectus, atque alia: *tr. 9. q. 13. n. 10. p. 54.*; & an per præfatam *clausulam* constituti, vel usufructus reservationem manutenibilis sit? *q. 26. n. 3. 10. 11. 12. 16. 17. à p. 130.* Videlis dictum in verb. *Clausulae* p. 68.

Negativa, prohibitivavè possessio quomodo acquiratur? *tr. 9. q. 57. num. 12. p. 331.*

In facultativis possessio non acquiritur nec per mille annos: *tr. 9. q. 39. n. 24. 25. p. 223.*

Immemoralis possessio tituli, atque privilegii vim habet, & per eam acquiritur acquiri prohibitum: *tr. 9. q. 56. n. 27. p. 327.*; ast dari nequit actum contrarietate stante: *q. 27. n. 20. p. 137.*; vel quando rumor in contrarium adest: *ibid. n. 21. p. 137.*

Unicus sufficit actus ad acquirendam possessionem: *tr. 9. q. 55. n. 2. p. 312.*; & è contra ad eam amittendam solus sufficit animus: *q. 24. n. 55. p. 124.*

Beneficii possessio an Capitulariter capi debet? *tr. 9. q. 55. n. 15. p. 315.*; & an

possessio Collegio, Communitati, vel certo personarum generi, cuilibetvè ex iis, acquiri queat? *ibid. n. 35. 38. 39. p. 318. & seq.*; & an possessio ratione officii, vel dignitatis, vel castri, aut similium, transeat ipso jure ad successorem? *n. 39. 40. 41. p. 319.*

Ex actibus unius, vel alterius privati, aliis nulla possessio acquiritur: *tr. 9. q. 55. n. 20. p. 316.*; nec in successorem transit: *ibi n. 21. p. 316.*; nec possessio nomine alieno capta absque mandato, remedia producit possessoria: *q. 24. n. 3. p. 117.*; ast quandò possessionis apprehensio, nomine alieno facta, ratificari queat? *ibid. n. 57. 58. p. 125.*

Possessionem adipiscere negotium est, quod mutuum consensum non postulat: *tr. 9. q. 24. n. 29. & 34. p. 120. & seq.*

Quodnam mandatum sufficiat ad possessionem capiendam? *tr. 9. q. 24. tot à p. 115.*, & videlis verb. *Mandatum* p. 279.

Eligendi possessio quomodo amittatur? *tr. 9. q. 55. n. 17. p. 315.*

Possessio titulata omnibus aliis præfertur: *tr. 9. q. 55. n. 11. p. 314.*

Authore Prætorè, quandò quis dicatur justus possessor? *tr. 9. q. 98. num. 35. p. 517.*

Expelli nequit possessor autoritate propriâ: *tr. 9. q. 13. n. 20. p. 55.*; nec privari commodo suæ possessionis, præsertim pendente lite: *ibi num. 21. p. 55.*; & si privetur, adhuc suam continuare quit possessionem: *n. 22.*; & tuendus, quamvis malæ fidei possessor sit: *n. 23. p. 56.*; quid verò in usufructuario? Videas verb. *Usufructus* p.

Ast in continenti potest possessor expulsus alium expulsantem depellere, suâ, vel judicis autoritate: *q. 24. n. 59. p. 125.*, & aspicias *Spolium* p.

Possessor. Adversus tertium possessorem sine præviâ cognitione non est procedendum: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 29. p. 91.*

Maioratùs possessionem captam fuisse quo-

- quomodo probetur? *tr. 1. l. 2. c. 8. n. 32. p. 213.*
- Maioratus possessor an teneatur alere institutores descendentes, ac fratres? In verb. *Alimenta*, & *Maioratus* p. 26. & 276. invenies. An dotes fororibus ab institutore descendentes præstare? In verb. *Dos* p. 137.
- Hæres succedit cum omnibus vitiis, & qualitatibus, quibuscum defunctus possidebat: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 51. p. 384.*
- Præveniens in possessione regulariter præfertur: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 156. p. 628.*
- Ex sequestro quando amittatur possessio? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 40. p. 636.*
- A' possessione bonorum non deturbantur hæretici usque ad sententiam declaratoriam criminis: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 9. p. 655.*
- Possessor dominus præsumitur: *tr. 2. l. 2. c. 9. n. 5. p. 196.*
- Bonæ fidei possessor quando fructus faciat suos? *tr. 2. l. 3. c. 7. à n. 73. ad 83. p. 311. & seq.*
- In iudicii possessoriis non rejicitur dominii quæstio in continenti probata: *tr. 2. l. 2. c. 10. n. 87. p. 209.*
- Possessor non tenetur titulum suæ possessionis ostendere: *tr. 2. l. 2. c. 10. n. 148. p. 214.*; nisi quando jus resistit: *ibi n. 149.*; vel quando titulus necessarius est ad intentionem, aut exceptionem fundandam: *num. 150.*; vel quando res talis est, ut sine titulo possideri nequeat: *n. 151.*; vel quando possessor habet præsumptionem contra se: *n. 152.*; vel quando Regalia possidet: *n. 153.*; vel quando super jurisdictionem contenditur: *n. 154. p. 214.*
- Positiones.* Positio ad quid introducta? *tr. 9. q. 99. n. 1. & 20. p. 518. & seqq.*; species probationis est: *ibi n. 8. p. 520.*; à parte litigante peti debet: *ibi n. 29. p. 524.*; quomodo præstanda? *ibi n. 36. p. 525.*
- Qui cogi valeant ad deponendum? *tr. 9. q. 99. n. 52. p. 528.*; & num cogi valeant, qui de communitate sunt? *ibid. n. 12. 33. 50. à p. 520.*; anque ex ipsa met communitate, seu Collegio, Universitate, Capituloque possit actor certos eligere ad deponendum? *ibid. n. 1. 6. 10. & seqq. 18. & per tot. q. 99. à p. 519.*
- Recusans deponere, habetur pro confessio: *tr. 9. q. 99. n. 56. p. 528.*
- Procuratorem ad deponendum nemo constituere tenetur: *tr. 9. q. 99. n. 35. p. 524.*; sed semel constitutus procurator ad deponendum compellitur: *n. 3. p. 519.*; & quâ formâ præstanda per eum sit positio? *ibi n. 37. p. 525. & n. 48. p. 527.*; & de qua scientia deponere debeat? *ibi n. 45. 55. p. 526. 528.*
- Num uterque conjux in causâ deponere debeat? In rei immobilis utique unus, & alter, vel eorum quilibet, prout petenti placuerit: in rei verò mobilis aut unus, aut alius, aut uterque, sed ad articulos diversos unusquisque: *tr. 9. q. 99. n. 2. & 21. p. 519. & 522.*
- An creditores, & legatarii cogi valeant ad respondendum positionibus factis de confessione eorum quod bona hæreditatis non sunt solvendo, seu non sufficiunt? Regulariter non: *tr. 1. l. 2. c. 11. num. 75. p. 250.*; officio tamen iudicis implorato, utique: *num. 76. p. 250.*
- Pro confessio habetur ille, qui incertè, & obscurè deponit: *tr. 6. l. 6. c. 5. n. 15. p. 350.*
- An, & quatenus tutor, curator, minoresvè obstringantur positionibus respondere? *tr. 5. c. 14. n. 1. p. 34.* Eis non cogitur pupillus respondere sine curatore: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 40. p. 281. & c. 8. n. 44. 45. p. 304.* Tutoris, & curatoris depositio non nocet minori, pupillo, furioso, & similibus: *dict. c. 8. n. 115. p. 311.*
- Responsio ad positiones ante testium publicationem petenda: *tr. 5. c. 20. n. 31. p. 43.*
- Et denique de positionum materia: *tr. 5. c. 14.*

5 c. 14 n. 2. p. 34., & in verb. *Deponens* p. 119.

Posteritas. Videtis verb. *Prioritas* p.

Posthumus ad successionem admittitur, sicut alii filii: *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 33. p. 12.*; modò vivi nascantur: *ibid.*

Posthumi quando dicantur legitimi secundum tempus, quo editi fuerunt post mortem, vel absentiam patris? *tr. 2. l. 1. c. 2. à n. 33. ad 44. p. 14.*

De materia posthumorum latè qui agant: *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 34. p. 12.*

Posthumus quò ad favorabilia, & sibi utilia pro jam nato habetur: *tr. 3. l. 1. c. 6. n. 10. p. 15. tr. 4. l. 4. c. 12. n. 42. p. 289.*

Posthumus legitimæ hæreditates deferuntur: *dict. c. 12. n. 43. p. 289.*

Postliminium efficit prioris statûs restitutionem, sicut restitutio in integrum: *tr. 2. l. 3. c. 2. n. 27. 28. p. 272.*

Cætera in verb. *Captivitas* p. 51.

Potentes sedulo fugiendi: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 20. à p. 500*; plus enim officunt, quàm proficiunt: *ibi. p. 501. in fin.*; siquidem, quando petunt, jubent, quamvis res petitæ sint injustè, quia sola ejus voluntas pro ratione stat: *ibid.*

Potestas in Principe non disputatur: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 13. p. 3.*; nisi de illius voluntate, & clementia fiat: *ibi num. 14.*

Practica est vera interpretatiõ legis: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 59. p. 168.*

Practica, sive usus, sine doctrina plus valet, quàm doctrina sine usu: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 64. p. 169.*; quia theoricæ à practicæ distat, ceu tactus à visu: *ibi n. 65.*; per theoricam enim videmus, per practicam digestos cibos gustamus: *n. 66.*; parum etenim prodest theoricam habere, & sententiã speculativã excellere, quando praxis non habetur: *n. 67.*; ideò magis senioribus, quàm junioribus creditur: *n. 55. 56. 57. p. 168.*; plus practicis, quàm non practicis: *n. 58. p. 168.*

Praxis non utitur eo, quod in lege non

cavetur: *tr. 9. q. 28. n. 12. p. 146. & n. 48. p. 153.*, & videtis verb. *Stylus*.

Cætera legito paulò supra in verb. *Practica* p. 335.

Precarium ad libitum concedentis revocari potest: *tr. 4. l. 7. c. 2. num. 11. p. 127.*

Precatorium. Judex domicilii orphanorum deprecare valet alterius Oppidi iudices: *tr. 5. c. 1. n. 13. p. 4.*

Precatorium est mittendum extrà territorium: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 11. p. 323.*; & iudex requisitus tenetur illud adimplere: *ibi n. 12.*; quia:

Precatorium est custodiendum: *tr. 7. c. 20. n. 108. p. 270. & c. 3. n. 35. p. 11. tr. 9. q. 22. à n. 11. à p. 111.*

Precatorium mittere tenetur iudex, ut alterius territorii iudex sua mandata exequatur: *tr. 9. q. 22. n. 10. p. 111.*; & tunc deprecatus tenetur requisitoriam, seu precatorium adimplere: *ibi n. 11. & seqq.*; quo casu requisitus iudex suam, non requirentis jurisdictionem exercet: *ibi num. 14. p. 112.*

Cætera in verb. *Judex* p. 238.

Preces potentum mandato æquiparantur: *tr. 1. rubr. part. 2. num. 143. 144. p. 38.*

Frustrà precibus impetratur, quod jure communi conceditur: *tr. 7. c. 2. n. 20. pag. 4.*

Præceptum nudum testatoris non est observandum: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 25. p. 4.*; sed:

Præceptum testatoris, poenã vestitum, non est nudum: *dict. c. 1. n. 35. p. 4.*

Præceptum comminatorium per partis comparitionem in simplicem citationem resolvitur: *tr. 3. l. 6. c. 43. n. 37. p. 109. tr. 4. l. 1. c. 7. n. 15. p. 66.*

Præceptum superioris non servans mortaliter peccat: *tr. 6. l. 4. c. 13. num. 56. p. 221.*

Præco quis dicatur, anquè citare possit? *tr. 9. q. 88. à n. 11. p. 466.*, & tetigimus in verb. *Citatio* p. 63.

Præconia, quot esse debeant in substatione jurium, & actionum, vulgò

gò *Remataçãõ do direito, e aççãõ*, quam vernaculo idiómate vocamus *Remataçãõ real por real?* *tract. 1. l. 1. c. 11. n. 84. p. 160.* : & ibi datam resolutionem mente tenebis, quippè, si in desuetudinem non abiit, miserrimè, & quotidie labuntur practici, & ego etiam coactus labor, ne aliter novitatum (ita enim illicò quemlibet vulgus appellat) author donominer.

Præferentia. Si alter de lucro captando, alter de damno vitando agit, iste illi præfertur: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 114. p. 145.*

In re communi præfertur cohæres, aut consocius extraneo licitatori, offerendo justum rei pretium statim numerandum: *tract. 1. l. 2. c. 3. num. 9. p. 182.*

In re à Principe donata, seu duobus vendita, ille præfertur, cui primo fuit donata, seu vendita, licet res secundo fuisset tradita: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 112. 113. p. 646.*

Debita defuncti præferuntur legitimis, dotibus, falcidiæ, trebellinicæ, legatis, cæterisque à defuncto relictiis: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 11. 12. p. 220.*; & legatariis, fideicommissariisque: *l. 2. c. 12. n. 30. p. 261.*

Fiscus concurrens cum privato in casu dubio prioritatis præfertur ei, si agat ex causa onerosa: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 153. p. 627.*; & pariliter præfertur ad huc in casu dubio, si ambo ex eadem causâ concurrunt: *ibi n. 154.*; etiam si privatus sit in possessione: *n. 155. p. 628.* Præfertur etiam omnibus creditoribus, tacitam solummodo hypothecam habentibus: *l. 4. c. 12. n. 93. p. 644.*; maximè quando creditor est respectu tributorum: *n. 94.*; vel si agit contra bona administrantis vctigalia: *n. 95. p. 644.* Præfertur quoque omnibus creditoribus chyrographariis etiam anterioribus: *n. 99. p. 645.*; & habens expressam hypothecam, licet posteriorem, præfertur creditori tacitam tantum hypothe-

cam habenti: *n. 100.*; & inter fiscum, & alios creditores servanda est regula, *qui prior in tempore: num. 101.*; quod procedit quò ad bona quæsitâ usque ad tempus posterioris hypothecæ, secus quò ad postea comparata: *n. 102.*; non tamen præfertur doti in bonis postea quæsitis: *n. 103.*; quando fiscus præfertur in bonis postea quæsitis, itidem in eorum fructibus præfertur: *n. 104. p. 645.* Fiscus ratione suæ hypothecæ in contractibus creditoribus chyrographariis etiam anterioribus præfertur: *n. 106. p. 646.*; & an possit agere contra debitorem sui debitoris? *n. 108. 109.*; & tùm hypotheca, tùm prælatio in fisci cessionarium transeunt: *n. 110.*; proit etiam transit prælationis privilegium in eum, qui pro debitore fisci solvit: *n. 111.* Præfertur denique fiscus in re, seu pecuniâ deposita non obsignata creditoribus actione personali agentibus: *dict. c. 12. n. 118. 119. p. 647.*; sed, dùm res deposita existit, omnibus, & etiam fisco, præfertur deponens: *n. 120. p. 648.* Quisnam autem, fiscus scilicet, vel pars, præferatur, quando reus nequit utrique solvere? *l. 4. c. 11. à n. 112 à p. 621.*

Quandò plures intendunt bona inventario dare, quis eorum præferendus? *tr. 1. l. 2. c. 13. n. 24. 25. p. 274.*

Creditor ante cessionem præfertur creditori post cessionem, si hypothecam habeat: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 133. p. 625.*; nisi posterior creditor sit fiscus: *n. 134.*, intelligendo ut in *n. 135.*

Mulier an prælationem habeat respectu creditorum etiam anteriorum expressam hypothecam habentium super bonis per debitorem quæsitis? Quippini? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 136. 137. à p. 625.* Sed an ex privilegio dotis præferatur creditori anteriori ad refectionem domûs mutuanti? Nullatenus: *l. 4. c. 12. n. 72. 73. p. 641.*; nec mutuanti pro emptione rei, quando

do actum est, ut ipsa res pro solutione obligata maneat: *n. 74. 75.*, & si contrarium in *num. 76. p. 642.*; nec vendenti habita fide de pretio, si actum est, ut res ipsa obligata sit pro solutione: *n. 77.*; præcipue si venditor sibi quousque pretium solveretur dominium reservabit: *n. 78.*; nec mulieri pomposè, & luxuriosè venti: *n. 88. p. 643.*

Quispiam præferatur quandò creditor probat de die suæ obligationis, & possessor non probat de die suæ possessionis? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 161. p. 628.*

Creditor, qui prius pignorationem fecit, præfertur creditori antiquiori hypothecam habenti, cum limitatione, de qua ibi: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 45. p. 637.* & *n. 132. 136. à p. 649.*; & secluso creditorum concursu, personalis non privilegiatus, qui pignorationem prius fecit, præfertur creditoribus personalibus, non privilegiatis: *n. 133. p. 650.*, ubi in *n. 134.* quid in creditoribus realibus?

Quis præferatur in terminis *Ord. lib. 3. tit. 91.*, quandò unus, & idem Scriba, omnes (unam post alteram) fecit pignorationes? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 137. p. 650.*, & in *n. 138.* plures adinvenies casus, in quibus, secluso etiam concursu, non servatur *nostræ Ord.* dispositio.

Creditores in concursu juxta suorum graduum prærogativam præferendi sunt: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 129. p. 649.*; & licet in concursu non habeatur sententiæ, pignorationisvè ratio, hoc fallit quò ad creditores, qui post mensem comparuerunt: *n. 130.*, ubi in *n. 131.* quandò incipiat currere mensis iste?

Pro rata admittuntur creditores ejusdem generis in casu dubio: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 157. p. 128.* Idem in creditoribus æquali jure privilegiatis: *n. 158.* Idem in creditoribus hypothecariis ejusdem temporis: *n. 159.*; nisi unus sit in possessione rei: *n. 160. p. 128.*

In vindicationibus locum non habet prælatio, seu creditorum concursus: *tr. 1. l. 4. c. 12. num. 81. p. 642.*; nec in mercibus mercatori venditis: *ibi n. 82.*; nec in arrhis: *n. 84. p. 643.*; nec respectu antephati: *n. 85.*; nec pro alimentis uxori debitis: *num. 86.*; nec pro dote confessâ: *n. 87.*; nec in matrimonio putativo: *n. 89.*; nec competit Hæreticæ prælationis privilegium: *n. 90.*; an mulieri sterili competat? Quidni? *n. 91. 92. p. 643.*

Ad concursum formandum creditores sunt citandi: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 41. p. 636.*; & quomodò causæ concursus tractandæ sint? *n. 42.*; formato concursu vigilantia non prodest: *n. 44. p. 637.*; ast extrâ concursum creditor, qui prius pignorationem fecit, præfertur: *n. 45.*, maximè si fuerit hypothecarius: *n. 46.*; quod non solum procedit in creditore puro, verum & in conditionali: *n. 48.*; ideò conditionalis præfertur puro, quando est prior in tempore: *n. 49. p. 638.*, nisi sit conditionalis, conditione potestativâ: *n. 50.*; & etiam procedit in creditoribus privilegiatam hypothecam habentibus: *n. 51.* & *seqq.*, ubi multi enumerantur: an procedat etiam in dotibus? *n. 60.* & *seqq. p. 639.*; an in bonis paraphernalibus? *n. 64.*; an in medietate bonorum constante matrimonio acquisitorum? *num. 65. p. 639.*

In concursu conjunctorum quis præferatur jure accrescendi? *tr. 2. l. 4. c. 12. à n. 2. ad 6. p. 413.*

Agens pro salario omnibus aliis creditoribus præfertur: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 134. p. 876.*

In concursu plurium tutorum unius, aut diversæ speciei, quis eorum præferendus? *tr. 3. l. 2. c. 3. tot. p. 55.*; & similiter quis plurium curatorum? *l. 4. c. 8. n. 3. 4. p. 199.* & *n. 13. p. 200.*

In conductione operum orphanorum, orphanarumvè quisnam præferatur? *tr. 3. l. 5. c. 12. à n. 16. p. 366.*

- In emptione rei communis pro eodem pretio præfertur condominus: *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 43. p. 263.*; idem in locatione: *ibi n. 45. p. 263.*
- An colonus antiquus de novo venienti præferatur? *tr. 3. l. 7. c. 10. num. 77. p. 223. & n. 148. p. 228.*
- Prælatio pro nauo datur in mercibus caricatis: *tr. 4. l. 7. c. 5. n. 58. p. 142.*
- Creditorum unius stationis de bonis alterius participare nequeunt, nisi prius satisfactis illius creditoribus: *tr. 4. l. 8. c. 5. à n. 40. p. 255.*
- Jus prælationis in nostro Regno, non à prioritate debiti, sed pignorationis acquiritur: *tr. 9. q. 95. n. 3. 7. p. 502. & seq. & q. 30. n. 3. p. 183.* Scies tamen hoc ita esse quò ad creditores particulares; fiscus etenim præfertur jure hypothecæ, & prioritatis legitimæ sententiæ per leg. Extravag. latam 22. Decembr. 1761. in *tit. 3. §. 13. 14.*
- Legatariis præfertur creditor: *tr. 9. q. 25. n. 17. p. 127.*
- Deponens cæteris aliis creditoribus: *tr. 9. q. 66. n. 4. p. 383.*
- Creditor, cujus pecuniâ res empta fuit, quondò cæteris præferendus? *tr. 9. q. 66. n. 6. p. 384.*
- Creditorum personales, & chyrographarii, quondò præferendi, vel pro rata admittendi sint? *tr. 9. q. 66. n. 3. p. 386.*, & videfis verb. *Prioritas p.*
- Judicium præferentiæ subire haud tenetur creditor: *tr. 9. q. 30. n. 6. p. 184.*; & an ad fidejussorem devenire queat? *q. 30. tot. à p. 183.*
- Creditor intrâ mensem decoctionis debitoris pignorationem faciens an præferendus veniat? *tr. 9. q. 66. n. 8. p. 384.*; & an fidejussorem habens? *ibi n. 9. 10. 14. p. 384.*
- Prælatio ista, ab *Ord. lib. 3. tit. 91.* inducitur, non procedit in actionibus realibus jure dominii, nec in debito censû: *tr. 9. q. 95. n. 14. p. 504.*; quod limitatur in *q. 66. n. 7. p. 384.*
- Præjudicium quibusnè non auditis inferat sententia adversus alios prolata? Videfis verb. *Nocere p. 279.*
- Prælatio. Vide supra verb. *Præferentia p. 336.*
- Premium ad laborandum omnes allicit: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 6. p. 200.*; & laborem sublevat: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 9. p. 242. in med.*; & qui benè merenti præmium tollit, ei etiam aufert laborandi cupiditatem: *ibi palæstr. 3. lect. 12. p. 430. col. 1. in princ.*; nil enim benemeritis potius displicet, quàm indignis collata aspicere præmia, ipsis potius debita: *dict. p. 430. col. 2. in princ.*; nec etiam æqualiter præmia conferenda diversimodè merentibus: *ibid.*
- Premium virtutis est ipsa virtus: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 3. p. 199.*; premium tamen poscit virtus ob ejus ornamentum: *ibi n. 8. p. 20.*
- Premio, & laude ita animus indiget, sicut cibo corpus: *dict. c. 12. num. 5. p. 199.*
- Præponens ratione præpositi, ad quid teneatur, vel non? *tr. 4. l. 5. c. 8. à n. 47. à p. 378.*; tenetur pro præposito rationes reddere: *l. 4. c. 1. n. 1. 4. p. 226.*; eo, quòd teneatur pro contractibus, & gestis à præposito, & de ejus dolo, & culpâ latâ: *ibi n. 2. 3.*; & si per communem factorem societas administrata fuit, ipse socius rationem reddere obligatus est: *n. 5.*; sed an præponens liberetur petendo, quòd à factoribus, & institoribus ab eo deputatis ratio petatur? *n. 6. 7.*; pupillus tamen, seu adultus, aliusvè administrationis dominus, præfatos institores, & factores ad rationem sibi reddendam cogere potest: *n. 8. 30. p. 226. 233.*; ille etiam, qui eos deputavit, eos cogere valet, ut sibi rationes reddant: *n. 9. p. 227.*; quando autem socius tacitè, vel expressè ex omnium sociorum consensu factorem deputavit, ad nihil tenetur: *n. 10.*; etiam si ex unius socii suasionibus deputatus sit: *n. 11.*; & quilibet ex sociis potest à factore rationes

nes administrationis petere, licet non teneatur stare libro factoris ab alio præpositi: *n. 12.* Si plures administrationes diversæ uni commissæ sint, utriusque rationem cõmittendi reddere debet: *n. 16. p. 228.*; & è converso committens utriusque administrationis rationem accipere obstringitur: *n. 17.* Non tantum tenetur tutor rationem reddere, per factores à se præpositos sine mandato, quàm cum facultate generali: *l. 4. c. 1. n. 46. p. 237.*; sive tacitè, sive expressè eos præponat, sive eos idoneos crediderit, sive non: *n. 47. p. 237.*

Quandò quis præpositionem ratam habere censeatur? *tr. 4. l. 5. c. 8. num. 39. p. 377.*

Præpositus contrahens contrà præpositionis formulam dominum non obligat: *tr. 4. l. 5. c. 8. n. 64. p. 379.*

Puer, seu puella, tabernæ præponi possunt in præjudicium præponentis, qui actione institoriâ, seu exercitoria tenetur: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 4. p. 178.*

Plures præponentes in solidum, singuli in solidum tenentur: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 7. p. 178.*; præponens verò institorem non obligatur ex contractibus factis à substitutis per institorem; quamvis aliter sit in exercitoria actione: *ibi n. 13. p. 179.*, & ratio differentia in *n. 14.*; præpositus siquidem uni negotiationi aliam si exerceat, dominum non obligat: *n. 50. p. 183.*

Non institor, sed præponens, finito negotio, creditoribus adstringitur: *n. 55. p. 183.*; nisi institor proprio nomine se obliget: *n. 56.*; neque præponentes tenentur, nisi ratione capitalis positi: *n. 57. p. 183.*

Præpositio fieri potest, & quandò fiat tacitè, vel expressè? *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 44. 45. p. 182.*

Præponenti in contrahentes cum præposito quandò competat actio? *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 9. p. 178.*

Morte extinguitur præpositura: *tr. 4. l. 7. c. 6. n. 27. p. 153.*

Præscriptio quid sit? *tr. 2. l. 8. c. 13. n. 1. p. 837.*

Effectus præscriptionis qualis sit? *tr. 9. q. 100. n. 1. p. 529.*

Inchoari potest ab hærede bona fide possidente: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 52. p. 384.*

Cum mala fide nullo in tempore præscribitur: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 144. 158. p. 125. 127. tr. 2. l. 8. c. 13. n. 26. 27. p. 838.*; quapropter actio, ad petenda bona occultata, & illorum duplam æstimationem, nunquam præscribitur: *dict. c. 9. à n. 143. ad 146. p. 125.*

Si creditor debitoris confiscati per Sanctum Officium intrà mensem post confectum inventarium, & per proclama vocatus, debitum non petat, illud amittit: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 17. p. 99.*

An, & quo tempore præscribatur adversus fiscum? Non minùs ardua, & famosa, quàm subtilis, & fumosa est quæstio, quæ discutitur, atque resolvitur in *tr. 1. l. 1. c. 9. à n. 147. ad 160. de p. 125. usque ad 128.*

Actio naturalis præscriptione non tollitur: *tr. 1. l. 2. c. 2. n. 32. p. 180.*

Si mulier fœudi investituram infrà annum non postulet, illud amittit: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 10. p. 304.*

Via executiva præscribitur triginta annorum spatio: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 49. p. 224. tr. 2. l. 8. c. 13. n. 24. p. 838.*; quamvis detur mala fides: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 52. p. 225.*

Ex quibus autem causis hujusmodi præscriptio interrumpatur? *num. 50.* Via executiva censùs, quò ad decurfos, & non quò ad futuros, per decennium (cum limitatione de qua ibi) præscribitur: *n. 51. p. 225.*

Ante contestationem litis opponenda præscriptionis exceptio: *tr. 2. l. 8. c. 13. n. 3. 4. p. 837.*

Quodnam sit præscriptionis tempus? Possessoris malæ fidei nullum; quippe nullo in tempore præscribit, ut diximus paulò suprà in vers. *Cum male fide.* Petendi supplementum legitimæ, conditione ex lege, triginta annorum cursus: *tr. 2. l. 2. c. 10. n.*

127. p. 212. Juris adeundæ hæreditatis, idem: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 60. p. 7. & l. 8. c. 13. à n. 5. p. 837.* Professionis annullandæ quinquennium: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 54. p. 87.*; nisi Pontificis adsit dispensatio: *ibi n. 60. p. 88.* Juris aufe-
rendi ab indignis, quinquennium: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 112. p. 136.* Juris petendi salarii, tres menses: *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 185. ad 188. p. 879.* In bonis vacantibus quanto tempore contra fiscum præscriptio currat? Distinctionem apponimus inter fiscum Regale, & Sanctæ Inquisitionis: in isto, nunquam, *tr. 2. l. 4. c. 14. n. 74. p. 429.*; in illo subdistingue; vel bona vacantia sunt delata filio, & tunc infra quadriennium præscribuntur: *n. 72.*; vel non sunt delata, & tunc intra vicennium: *ibid. n. 73. p. 429.*
- Præscribens tutus est in foro conscientiae, licet mala superveniat fides postquam præscriptionem implevit: *tr. 2. l. 8. c. 13. n. 23. p. 838.*
- Præscriptio durante pupillari ætate dormiens, pubertate adveniente surgit, & cum tempore præcedenti continuatur, de medio sublato dormitationis tempore: *tr. 3. l. 7. c. 16. n. 25. p. 272.*
- Infans, furiosus, & similes, usucapere non possunt: *dict. c. 16. n. 27. p. 272.*
- Emens rem à minore sine decreto an valeat præscribere? *ibi n. 33. p. 272.*
- Quodnam tempus requiratur ad præscribendam rem pupilli, minoris, furiosi, mente-capti, similique morbo laborantium; & itidem ut ipsi pupilli, cæterique præscribant? *dict. c. 16. tot. à p. 269.*
- Præscriptio actionis hypothecariæ à quo die incipiat, & quanto tempore duret? *tr. 4. l. 2. c. 6. n. 10. 11. p. 6.*
- Tutelæ actio quonam in tempore præscribatur? Trigintâ annis: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 51. p. 9. l. 2. c. 6. n. 1. 2. p. 99. l. 4. c. 11. n. 30. p. 284.*; nisi administratores, & ejus hæredes de mala fide suspectos esse per conjecturas, & indicia ostendatur: *dict. l. 2. c. 6. n. 3. p. 99.*; quippè ubicumque hæres dolum commisit, nec ipse ob malam fidem præscribere potest: *ibi n. 4.*; & hæc præscriptio incipit à die finitæ tutelæ: *n. 5. p. 100.*; sed contra eam admittitur restitutio in integrum per clausulam generalem: *n. 6.*; & aliquando durat quadraginta annis: *ibi à n. 7. p. 100.*
- Allegatio erroris calculi intra 30 annos præscribitur: *tr. 4. l. 8. c. 5. num. 19. p. 238.*
- Præscriptio interrumpitur quò ad alios correos debendi ex eo, quòd conveniatur alter: *tr. 6. l. 3. c. 3. num. 11. p. 72.*
- Præscriptio procedit; datâ bonâ fide, & titulo, inter præsentés decennio, inter absentes vicennio: *tr. 9. q. 71. n. 6. p. 404.*; & an ista vicennalis præscriptio sit sufficiens adversus actionem servianam, vel quasi? *q. 49. n. 3. p. 277.*; & an in tali casu citatione interrumpatur? *ibi n. 15. 21. 32. à p. 278.*
- Actio realis quonam præscribatur tempore? *tr. 9. q. 41. n. 12. p. 239.*; quonam autem actio realis, aut personalis adhuc non competens? *q. 94. n. 48. 50. p. 499.*
- Quonam pascendi servitus? *tr. 9. q. 58. n. 10. p. 335.*
- Quonam tempore, & quomodò census? *tr. 9. q. 41. n. 16. p. 239.*; & an unica sufficiat præscriptio? *q. 42. n. 16. p. 245.*
- Quonam læsio? *tr. 9. q. 52. n. 6. p. 290. & q. 59. à n. 41. à p. 345.*
- Quonam jus adeundæ hæreditatis? *tr. 9. q. 52. n. 6. p. 290.*
- Quo tempore, & quandò actio familiæ eriscundæ? *tr. 9. q. 53. n. 1. p. 292. & q. 94. num. 49. 52. 53. 54. 59. p. 499. & seqq.*
- Quò jus dicendi testamentum nullum? *tr. 9. 53. n. 26. p. 296.*
- Quo bona absentium, pupillorum, & minorum? *tr. 9. q. 31. n. 8. 10. 18. p. 186.*

186. & q. 59. n. 42. & seqq. à p. 345; & an ex absentia competat restitutio adversus præscriptionem? q. 31. n. 13. 26. p. 187. & 189.; eo, quod absentia Reipublicæ causâ præscriptionem impedit: q. 31. n. 14. p. 187. & q. 49. à n. 25. à p. 280.

Quid quando actus ratificatur, & à quò tempore incipiat præscriptio? tr. 9. q. 59. num. 42. & seqq. p. 345. & seq.

Cohæres sciens alios cohæredes esse an præscribere possit? tr. 9. q. 53. n. 33. p. 297.

Servitus an præscribatur? Urbana, nullatenus per non usum: tr. 9. q. 41. n. 13. p. 239. Rustica verò, utique: *ibid.* n. 14. p. 239. Sed quid si debitor sciat? *ibid.* n. 15. p. 239.

An adversus ignorantem præscriptio currat, vel adversus eam restitutione fungatur, & quo tempore petidebeat? tr. 9. q. 53. à n. 2. 6. 8. 15. 27., & ferè per tot. *quæst.* à p. 292.

Creditoris negligentia debitoris præscriptionem non impedit: tr. 9. q. 49. n. 2. p. 277.

Citatio an præscriptionem interrumpat? tr. 9. q. 49. num. 11. 16. 22. à p. 278.

Et an negligentia præscriptionem cavens? *ibid.* n. 12. p. 278.

Præscriptione interruptâ, quæ postea incipit, quadragenaria esse debet: tr. 9. q. 49. n. 27. & 32. p. 281.

Bona fides, ac titulus necessarius est ad præscribendum: tr. 9. q. 49. n. 4. p. 277; & titulus putativus an sufficiat? q. 71. tot. à p. 403.; an justus error facti? *dict.* q. 71. n. 15. 16. p. 406.; sed ex titulo nullo, nulla præscriptio datur: q. 52. n. 9. 13. p. 293. & seqq.; neque cum mala fide: q. 31. n. 10. p. 186. & q. 40. n. 6. & 14. p. 277. & seqq.; & videlicet verb. *Fides*, ac *Titulus* p. 183. & ..

Præfens tantum dicitur audiens, & intelligens: tr. 1. l. 2. c. 6. n. 13. p. 202.

Præsentia judicis numne requiratur ad

factionem inventarii? tr. 1. l. 1. c. 8. à n. 1. p. 105., ubi n. 4. 5. 6. pro negativa resolvitur, & de consilio affirmativa anteponitur: ad æstimationem verò bonorum non requiritur: *ibi* n. 16. 17. p. 106.

Præsentatio. Præsentare ad beneficium juris patronatus an, & quando valeant tutores, curatores, ceterique administratores; an, & quando pupillus, impubes, maritus pro uxore, Regina, & alii? tr. 3. l. 6. c. 17. à p. 33.

Jus præsentandi an præsentanti, anve præsentato competat? tr. 9. q. 55. n. 18. p. 315.; & quid juris præsentatus habeat? *ibid.* n. 19. p. 316.

Removere nequit Episcopus præsentatum à patrono, neque Promotor quit contra eum promovere, aliàs vim faciunt: tr. 9. q. 55. num. 14. p. 314.

Cætera vide in *Jus patronatus* p. 253.

Præses Palatinus de gratiæ, non de justitiæ causis cognoscit: tr. 6. l. 2. c. 2. n. 10. p. 26.

Præses Provinciæ quas advocare valeat causas, & an executiones? tr. 9. q. 82. n. 12. p. 443.

Præsententia omnia vincit: tr. 8. *palestr.* 3. *lect.* 21. p. 504. col. 2. in pr.; & cum deficit, inconstantia argumentum adest: *ibi palestr.* 1. *lect.* 15. p. 73. col. 1.

Præsumptio juris, & de jure qualem contra se probationem admitat? Vide sis verb. *Probatio* p. ..., & amplius scies admitti probationem per notorium: tr. 1. l. 2. c. 11. n. 100. p. 252.

Præsumptio juris adeò liquidissima probatio est, ut onus probandi in adversarium transferat, & nihil adversarius constringatur probare: tr. 2. l. 2. c. 9. n. 34. p. 195.

Præsumptio juris tollitur per confessionem partis: tr. 1. l. 2. c. 11. n. 66. p. 249; & fundatam intentionem habet, qui pro se præsumptionem juris obtinet; idcirco onus probandi in adversarium

- rium transfert: *l. 3. c. 12. n. 84. p. 388.*
 Omnis præsumptio cedit veritati: *l. 2. c. 1. n. 15. p. 173. & c. 11. num. 67. p. 249.*; enervaturque ex circumstantiis occurrentis casus: *l. 3. c. 5. n. 31. p. 306.* Quando præsumptiones aliæ aliis præferantur? Jam diximus in verb. *Conjectura p. 92.*
- An, & quando bona non esse libera, sed vinculata præsumatur? *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 92. p. 141.*
- Ex confectioe inventarii præsumptio pullulat, quòd alia defuncti (vel alterius) bona non sint: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 30. p. 92.*; nihilo tamen minùs in contrarium probatio admittitur: *ibi n. 31. p. 92.*
- Pro Notario præsumptio est, quòd ea omnia fecit, quæ ratione sui officii facere tenebatur: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 32. p. 194.*
- Nemo præsumitur salutis æternæ immemor: *tr. 2. l. 1. c. 4. n. 49. p. 32. & c. 6. n. 25. p. 52.*; sed nec ideò ei credendum est in præjudicium tertii: *l. 4. c. 9. n. 50. & c. 6. n. 26.*
- Authoritas, & consensus tutoris, & curatoris an, & quando præsumantur? *tr. 3. l. 6. c. 13. tot. à p. 24.*
- Diuturnitas temporis præsumere facit omnes intervenisse solemnitates: *ibi n. 2. 5. 14. p. 25.*
- A levibus præsumptionibus, à jure non approbatis, temerarium judicium concipitur: *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 14. p. 66.*
- Præsumptio in claris cessat: *tr. 9. q. 84. n. 12. p. 449.*
- Præsumptio animi elicitur ex factis, verbis, atque personis: *tr. 9. q. 17. n. 25. p. 73.*
- Præteritio filii reddit testamentum nullum: *tr. 2. l. 5. c. 4. n. 2., & iterum à n. 10. ad 46. à p. 459., & per tot. cap.,* ubi limitationes invenies.
- Injustè præteritus, aut exhæredatus nequit adversùs testamentum, in quo præteritus, aut exhæredatus fuit, agere post quinquennium: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 138. p. 123.*; nisi beneficio re-
- stitutionis gaudeat: *num. 139.*
- Prætor summus est æquitatis custos: *tr. 2. l. 2. c. 11. n. 9. p. 217.*
- Pretium vel est naturale, vel legitimum: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 17. 19. p. 153.*; supremum, medium, vel infimum: *ibi n. 20.*; quanam quantitas supremum, infimumvè pretium constituat? *n. 22.*; medium, ut potè æquius, semper sequendum est: *ibi num. 23. p. 154. & c. 12. n. 35. p. 165.* Pretium regulari non debet ex particulari affectione: *l. 1. c. 11. n. 27. p. 154.*; nec ex præterita æstimatione, aut emptione: *ibi n. 28. & 37. p. 154. & seq.,* sed ex presenti: *n. 29.*; nec ex subhastatione: *n. 30.,* licet pluries res subhastatæ eodem pretio venditæ fuissent: *n. 31., & quamvis justo pretio præsumantur res venditæ à judice in subhastatione: ibid. n. 32.*
- Pretium in indivisibile consistit: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 46. p. 156.*
- Mutatum quando censeatur pretium? *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 34. p. 155.*; quotidie mutatur secundum ubertatem, sterilitatemvè: *ibi n. 35.*; & secundum temporis varietatem: *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 70. 71. p. 277., & n. seqq.* multifariam enucleatur; quamobrem ex pretio, uno tempore habito, non infertur, quòd idemmet alio sit in tempore: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 36. p. 155.*; & cursum decem annorum censeatur mutatum pretium: *ibid. n. 37.*; imò per trium annorum lapsum: *n. 39.,* quamvis, quòd non sufficiant tres anni, tradatur in *n. 40.*: quapropter instrumenta, v. g. emptionis, antea facta, pretium non probant: *n. 38. p. 155.*
- Pretium bonorum revocatorum à fisco per id, quod alienata essent à delinquente post perpetrationem delicti, an sit restituendum ab eodemmet fisco? Aspicias verb. *Alienatio, vers. Qui tenent p. 24.*
- Socius, aut cohæres offerens rei communis justum pretium, statimque numerandum, extraneo præfertur licitato-

- citatori: *tr. 1. l. 2. c. 3. num. 9. p. 182.*; nec potest alter cohæres, aut consocius submittere licitatore: *ibi n. 11.*
 Habens bona hypothecata illorum pretium refundere non tenetur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 88. p. 576.*
 Pretium in universalibus succedit, & subrogatur loco rei: *tr. 2. l. 2. c. 13. n. 8. p. 247.*
 Quandò quis satisfaciat pro traditione rei, tradendo ejus pretium? *dict. c. 13. à n. 5. ad 23. à p. 247. & à n. 29. ad 43. p. 249.*
 Pretium justum tempore contractus, etsi ob cursum temporis injustum fiat, semper licitum est: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 70 p. 199.*
 Fructuum pretium regulatur per pretium fori publici: *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 94. p. 136.*; & quomodò de hoc pretio articulari valeat? *ibi n. 95. p. 137.*; nec valor fructuum augetur, si extrà forum loci per plus vendi possint: *n. 96.*; quia nullus tenetur de pretio extrà forum, in quo sita sunt prædia: *n. 99.*
 Emenstamen frumentum ad pretium, quo in mense Maij vendatur, ad summam immoderatam ob supervenientem carestiam non adstringitur: *dict. c. 10. n. 98. p. 137.*
 Quomodò testes de pretio deponere debeant? *dict. c. 10. n. 97 p. 137.*
 Pretium, quod à partium conventionne pendet, à consuetudine judicare ridiculum est: *tr. 9. q. 42. n. 7. 19. 25. 30. & seqq. 43. 47. & seqq. 66.* (ubi contrarium) *à p. 244.*
 Valor fructuum viginti annorum justum rei pretium reputatur: *tr. 9. q. 42. n. 35. 53 p. 250. 253.*
 Variatur tamen pretium rei ex loco, colore, sono, odore, sapore, pulchritudine, pondere, cæterisque qualitatibus, quæ bonitatem, & quantitatem augent, vel minuunt: *tr. 1. l. 1. c. 11. à n. 42. & tr. 9. q. 42. n. 42. p. 251.*; & quod magis est, adhuc sine hoc quotidie mutantur pretia rerum: *ibid. n. 45. p. 252.*
 Minuitur etiam rerum pretium ex pacto de retro: *tr. 9. q. 42. n. 36. 70. p. 250. & 257.*; ex impensis exigendi, & allportandi: *ibid. n. 37. p. 250.*; ex evictionis periculo: *n. 38. p. 250.*; & sicut ex copia, ita ex penuria emptorum: *n. 41. p. 251.*
 Res emphyteutica, uti talis, quid minus valeat? *tr. 9. q. 59. n. 54 p. 347.*
 Pretio legali deficiente, ad quod recurrendum? *tr. 9. q. 42. n. 46. p. 252.*
 Consuetudinarium quomodò probandum? *tr. 9. q. 42. n. 66. p. 256.*
 Testes de pretio deponentes circa læsionem, quam rationem reddere debeant? *tr. 9. q. 59. n. 38. p. 344.*; & si contractus ex post facto ratificetur, de quo tempore deponere debeant? *ibi n. 44 p. 345.*
 Si plures res uno pretio sint venditæ, pro singulis actio pullulat: *tr. 9. q. 68. n. 12. & seqq. p. 391.*
 Alia, si placeat, videtis in verb. *Census, Læsis, ac Furamentum p. 56. 256. 243.*
Præventio à citatione (valida) incipit: *tr. 1. l. 1. c. 3. n. 25. p. 86.*
Præveniens in possessione regulariter præfertur: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 156. p. 628.*
 Inter æqualis jurisdictionis iudices habet locum præventio: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 92. p. 682.*
Primpilum quid sit? *tr. 4. l. 6. c. 11. n. 51. p. 105.*
Primpilarii sunt hodie omnes officiales, qui de rebus ad militiam spectantibus agunt: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 125. p. 49.*
Princeps omnium dignitatum, honorum, ac omnium jurisdictionum origo, & justitiæ fons nuncupatur: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 133. p. 686. tr. 6. l. 5. c. 3. n. 25. p. 288.*; & habet intentionem fundatam in omnibus Ditionibus, & Regnis suis: *dict. tr. 1. in n. 134. p. 686.*
 Non est adeundus Princeps, ni super rebus præcipuis, & maximis: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 126. p. 686.*; neque ubi iuris remedium adest: *ibi n. 127.*; neque in quæstione facti: *n. 136.*; neque in casu

- casu in Senatu jam deciso: *n. 140. p. 687.*; neque super re certa, & indubitabili: *n. 139.*; neque quin prius inhibitiō interveniat: *n. 147. p. 688.* Ultra hæc consuli potest etiam ab inferioribus iudicibus: *dist. c. 14 n. 135. p. 686.*; sed tunc facienda est relatio per Senatum Palatinum: *n. 151. p. 688.*
- Princeps noster pupillos quasi pupillas suorum oculorum custodire, & indemnes servare solet, eisquæ auxiliū tanquàm verus iudex, & pater exhibet: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 6 p. 57.*
- Princeps est super positivum, non super naturale jus: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 12 p. 3.*
- Princeps committendo alicui iudici cognoscere de aliqua re, cæteris hoc interdiceri censetur: *tr. 7. c. 13. n. 26. p. 112.*
- Princeps prius sibi, quàm populis tributa imponere debet: *tr. 7. c. 20. n. 10. p. 250.*
- Subditis reverentiam non debet: *ibi n. 19 p. 255.*
- Errare non potest, si iudicio plurimorum acquiescat: *ibid. n. 42. p. 259.*
- Non potest, tutâ conscientiâ, maiora tributa ferre: *ibi n. 69. p. 263.*
- Princeps in generali concessione tertio præjudicare velle non censetur: *tr. 7. c. 21. n. 7. p. 282.*
- Principi interest divites habere Vassallos: *tr. 7. c. 22. n. 18. p. 303.*
- Princeps ex contractu non minus obligatur, quàm privatus: *tr. 7. c. 24. n. 124. p. 341.*
- Princeps non præsumitur scire jus privatum: *ibi n. 151. p. 344.*; benè autem præsumitur scire, quæ jure civili constituta sunt: *ibid. n. 220. p. 352.*
- Princeps concedendo generalem favorem, non censetur sibi auferre facultatem alicui specialiter elargiendi: *ibid. n. 159. p. 346.*
- Non subsistente justâ causâ Princeps privilegia non gratiosè concessa revocare non debet: *ibi n. 176. p. 348.*
- Quando Princeps ex justâ causâ privilegia irrevocabilia revocat, ad æquipo-
- lens tenetur: *ibi n. 195. p. 350.*
- Congruumne erit Principibus amicos, nec non Magnates, vulgò *Validos*, habere? Consule *tr. 8. palæstr. 1. lect. 24 p. 129. col. 2.*
- Princeps, utique legibus, non autem ratione solutus: *tr. 7. c. 22. n. 26. p. 304. tr. 9. q. 20. n. 18. p. 88.*; & eas tenetur in foro conscientiæ servare: *tr. 7. c. 22. n. 29. p. 304.*; imò à jure divino devians peccati reus est: *tr. 9. q. 20. n. 19. p. 89.*; à naturali deflectans, quasi homo non videtur: *ibi n. 20.*; à virtute seggregans, injustus appellatur: *ibid. n. 21.*; à justitiæ tramite exulans, justitiæ debitor remanet: *ibi n. 55. p. 93.*
- De Principis potestate disputare ad infar sacrilegii est: *tr. 9. q. 20. n. 1. p. 87.*; de mente autem ejus disputare quimus: *ibi n. 2.*; mentem verò ejus, ipse solus declarare valet: *ibid. n. 61. 62. p. 94.*; & dici nequit Principi, cur ita facis? *ibi n. 60. p. 94.*
- Quod iniquitatem, injustitiamvè sapit, non præsumitur velle Princeps: *tr. 9. q. 20. n. 3. p. 87.*
- Tenetur Regna augere, dominia conservare, ac servitia remunerare: *tr. 9. q. 20 n. 55. p. 93.*; nunquàm censetur voluisse recedere à remuneratione: *ibi n. 18. p. 88.*; imò ejus est proprium filiis servitia patris remunerare: *ibid. n. 13. & seqq. p. 88.*, & dicemus in verb. *Remuneratio p.*
- Supremus est omnium minorum tutor: *tr. 9. q. 20. n. 68. p. 95.*; minoribus tenetur acquirere: *ibi n. 69.*; & pupillas patre orbatas, tanquàm oculorum suorum pupillas, servare: *ibid. num. 78. p. 97.*
- Princeps successores obligat: *tr. 9. q. 86. n. 29. p. 462.*
- Prioritas.* Quomodò fieri congruat prioritatis, & posterioritatis in tempore probatio? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 141. p. 626.*; probatur siquidem prioritas ex ordine scripturæ: *ibi n. 147. p. 627.*; ast si duo inveniantur instrumenta eodem

- eodem die confecta, illud præfertur, quod habet expressionem horæ: *n. 141. p. 626.*; quod equidem generaliter procedit in omnibus actionibus, legibus, testamentis, possessionibus, præcedentiis, & sic deinceps: *à n. 143. p. 627.*
- Qui prior in tempore, potior in jure: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 43. p. 637.*; verùm quis præferatur si de prioritatem, posterioritate vè non edoceamur? *l. 4. c. 11. à n. 148. p. 627.*
- Privatio supponit habitum: *tr. 2. l. 2. c. 18. n. 66. p. 572.*
- In materia privativa privationem non inducit, quod lege expressè cautum non est: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 19. p. 291.*
- An pater, sicut ob non confectum inventarium filiorum successione privatur, ita etiam administratione privetur? *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 73. & à n. 78. p. 663.*
- Ob delictum omissionis privatur officio officialis, qui cum administratione officium habet: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 95. p. 682.*; Episcopus: *ibi n. 96.*; Abbates, Priores: *n. 97.*; modò prius monitio interveniat: *n. 99.*; & ommissio committatur in casibus à jure expressis: *n. 99. 100. p. 682.*
- Cætera in verb. *Hæreditas, Tutor pag. 204.*
- Privilegium definitur: *tr. 7. c. 2. n. 4. p. 3.*; & diversimodè accipitur: *ibi num. 2. p. 2.*; & est lex privata: *ibi c. 3. n. 2. p. 7.*; ideo non debet esse obscurum: *ibi c. 2. n. 6. p. 3.*
- Quò ad divisionem privilegiorum.
- Dividitur à privilegium? Ex quo ambiguitas pullulet, non cogito: dividitur multifariè; vel enim est: Divinum, vel humanum: *tr. 7. c. 2. n. 7. p. 3.* Reale, vel personale: *tr. 7. c. 2. n. 8. p. 3.*; & in dubio potius reale, quàm personale privilegium judicatur: *tr. 7. c. 6. n. 32. p. 48.* Reale transit, personale verò non transit regulariter ad hæ-
- redes: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 84. p. 251.*; quia de persona ad personam istud non extenditur: *tr. 7. c. 5. n. 2. p. 34. & c. 6. n. 1. p. 44. & c. 25. n. 19. p. 372.*; nec ex identitate rationis: *dict. c. 5. n. 3. p. 34.*; quod limitatur in *dict. c. 5. à n. 65. p. 41.*, maxime in *n. 78. p. 42.* Personale est privilegium inventarii concessum hæredi: *tr. 1. l. 2. c. 13. n. 16. p. 273.*; & concessum Familiaribus, & Officialibus Sanctæ Inquisitionis: *tr. 7. c. 5. n. 1. p. 34.*
- Perpetuum, aut temporale: *tr. 7. c. 2. n. 9. p. 3.*
- Affirmativum, vel negativum: *tr. 7. c. 2. n. 10. p. 3.* Hoc potentius illò: *tr. 7. c. 9. n. 161. p. 211.*
- Clausum in corpore juris, vel non: *tr. 7. c. 2. n. 11. p. 3.* Illud lex dicitur: *tr. 7. c. 20. n. 57. p. 261.*; & non dicitur derogatum, quin expressè derogetur: *ibi à n. 57. p. 261.*
- Publicum, vel privatum: *tr. 7. c. 2. n. 12. p. 4.*
- Internum, seu externum: *tr. 7. c. 2. n. 13. p. 4.*
- Favorabile, & odiosum: *tr. 7. c. 2. n. 14. p. 4. & tr. 9. q. 22. n. 8. p. 111.*; & semper dicitur odiosum, quando est contra jus commune: *tr. 7. c. 2. n. 17. p. 4.*; & tunc restringendum fore censeo: *ibi n. 18.*; modò non maneat inutile: *ibi n. 19. p. 4.*
- Quibus competat, nec ne, privilegium? Et ad quid?
- Doctoribus: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 92. p. 46.*, ubi invenies.
- Ægrotantibus patientibus: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 137. 138. p. 50.*, ubi reperies.
- Senibus: *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 15. p. 320.*, ubi quæres.
- Dæmoniis: *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 2. & seqq. p. 319. & l. 6. c. 27. n. 20. p. 64.*
- Fatuis, furiosis, fræneticis: *ubi proxime.*
- Ebriis curatorem habentibus: *ibidem.*
- Mente captis: *ibid.*

Mutis, surdis: *ibid.*

Simili morbo laborantibus: *ibid.*

Prodigis: *tr. 5. c. 3. n. 20. p. 18.*

Doti plura etiam competunt privilegia, tum ante, tum constante, tum soluto matrimonio: *tr. 2. l. 7. c. 1. 2. 3. à p. 683.*, & specificè videtis in verb.

Dos, vers. Quò ad dotis privilegia p. 142.

Conventus autem ad hæreditarium debitum persolvendum, suo particulari privilegio haud fungitur: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 54. p. 384.*

Minoribus, & pupillis tringinta competunt privilegia, quæ reperies in *tr. 3. l. 5. c. 5. à n. 58. p. 272.* Quæ quidem privilegia pupillis, & minoribus concessa, aliis personis per administratores reèlis conceduntur etiam: *tr. 5. c. 3. n. 17. p. 17.*; sicut etiam orphanis adultis: *ibi proximè n. 19.* Hæc verò privilegia minoribus concessa, nullatenus derogata censentur in generali derogatione: *tr. 3. l. 5. c. 5. n. 76. p. 273.*

Pauperibus competunt etiam quæ minoribus indulgentur: *tr. 3. l. 3. c. 10. n. 19. p. 135.*

Orphanis impuberibus privilegium itidem competit trahendi (tum activè, tum passivè) adversarios ad Curiam: *tr. 5. c. 3. n. 1. p. 17.*; sicut & pupillo spurio: *ibi n. 4.*; licet lis finiatur post jam factum adultum: *n. 5.*; vel si per dispensationem sit factus Doctor: *n. 6.*; sive matrimonium, aut sponsalia contrahat: *n. 7.*; sive malitia ætatem suppleat, sive non: *n. 8.* Ast limitatur in pupillo, in potestatem avi recasuro per mortem patris: *ibi n. 9. p. 17.*; & limitatur etiam in pupillo hæbréo: *n. 11.*; nec non in pupillo patrem habente: *n. 12.*, nisi pater sit inutilis: *n. 13.*; itidem limitatur in pupillo uxorato, & in Religiosum, vel negligentem patrem habente: *n. 14. 15. p. 17.*

Privilegiatus, in judicio comparens tanquam tertius, privilegio fori non utitur: *tr. 5. c. 5. n. 1. p. 25.*

Excommunicatus suo non utitur privilegio: *tr. 5. c. 6. n. 20. p. 30.*

An in lite cæpta cum defuncto, cui privilegiatus successit, locus sit privilegio post litis contestationem? *tr. 5. c. 6. n. 13. p. 29.*

Si privilegiatum causâ defatigandi colligantes privilegio uti appareat, eo frui nequit: *tr. 5. c. 5. n. 9. p. 26.*; cum dolus privilegium cessare faciat: *ibi n. 6. 7. p. 25.*

Familiaribus, Officialibusque Sanctæ Inquisitionis privilegia competunt, quæ referuntur in *tr. 7. c. 3. à n. 39. p. 12.*; quæ quidem privilegia probatione non indigent: *ibi n. 38.*

Unius privilegium quando aliis proficit, vel non proficit?

Nec non:

Uni rei concessum, alteri rei quando extendatur, nec nè?

Uni concessum privilegium alterinè proficuum erit? Quis ambigit: licet privilegium alicui, & suis descendentibus concessum, filias uxoratas non comprehendat: *tr. 7. c. 5. n. 24. p. 36.* Attamen:

Marito concessum, nè conveniatur ultra, quàm facere potest, extenditur ad hæredem communem filium ejusdem matrimonii: *tr. 7. c. 5. n. 66. p. 41.*

Concessum in plurali hæredi, ad hæredes hæredis porrigitur: *tr. 7. c. 5. n. 65. p. 41.*; secùs si in singulari fiat mentio: *ibi n. 69. p. 42.*

Litiganti concessum adversario, & consorti prodest: *tr. 7. c. 5. n. 70. & seqq. p. 42.*

Minoribus impertitum, ad cæteros, qui per administratores reguntur, communicatur: *tr. 7. c. 5. n. 72. 73. 74. p. 42.*

Cedenti competens in cessionarium transit: *tr. 7. c. 5. n. 75. p. 42.*

Equitibus Christi Domini concessum, nè tributa solvant, ad cæteros extenditur milites: *ibid. n. 76. p. 42.*

Clericis concessum non hospitandi privile-

privilegium, ampliatur ad laicum cum eo habitantem: *dict. c. 5. n. 77. p. 42.*

Privilegium prælationis dotis mulieri concessum extenditur ad ejusdem matrimonii filium: *tr. 7. c. 5. n. 67. p. 41.*

Minorum privilegia etiam ad eorum hæredes extenduntur: *tr. 7. c. 5. n. 65. p. 41.*

Parentes gaudent filiorum privilegio, si filii in domo parentum aluntur: *tr. 5. c. 4. n. 22. p. 22.*

An principalis, & cedentis privilegium fidejussori, & cessionario profit? *tr. 5. c. 6. à n. 48. ad 50. p. 31.* Notandum verumtamen, quod:

Ut privilegium proficiat, requiritur, quòd privilegiatus compareat, & illud alleget: *tr. 5. c. 6. n. 47. p. 31.*

Privilegium concessum capiti, omnibus membris concessum intelligitur: *tr. 2 l. 6. c. 1. n. 74. p. 593*; igitur concessum viro, uxori etiam censetur concessum: *ibi n. 73.*; concessum Senatoribus, eorum mulieribus porrigitur: *n. 75*; concessio familiaribus gaudent eorum uxores, ac viduæ: *n. 76*;

concessio militibus, eorum fruuntur mulieres: *n. 77*; scholasticis concessio eorum uxores potiuntur: *n. 78*;

concessio Clericis conjugatis gaudent ipsorum uxores: *num. 79*; concessio Equitibus trium Ordinum Militarium mulieres eorum fruuntur: *n. 81*; gaudent maritorum nobilitate, iisdemquè utuntur insignibus: *n. 83. p. 594*;

potiuntur privilegio exemptionis Collectarum maritis concessio: *n. 84*; immunitate: *n. 85*; restitutione in integrum: *n. 86. p. 594.*

An privilegio, & loco prædecessoris fruatur succedens per transmissionem? *tr. 2 l. 4 c. 8. n. 25. p. 382.*

Ad hæredes non transit privilegium pupilli: *tr. 3. l. 6. c. 27. n. 40. p. 66.*

Nullus se se minorem fingens, aut quamlibet aliam qualitatem habere, quin habeat, vel e contra, fruatur privilegio ipsius qualitatis: *tr. 3. l. 7. c. 18. à n. 31. p. 287.*

Monasterio, seu Ecclesiæ concessum privilegium, ad Capellas ibi subiectas extenditur: *tr. 7. c. 5. n. 79. p. 42.*; sicut & concessum Ecclesiis unius Civitatis porrigitur ad alias postea constructas: *ibi n. 80.*; & sic etiam concessum Monasterio, ut ejus Monachi excōmunicari nequeant, comprehendit tantum Monachos in illo existentes: *tr. 7. c. 7. n. 16. p. 51.*

Civitati, seu Oppido concessum, ad accessoria prodest, ac extenditur: *tr. 7. c. 5. n. 81. p. 42.*

Privilegium de non solvendis decimis ex prædiis, ad futura extenditur: *tr. 7. c. 5. n. 82. p. 43.*; & concessum ut quis de rebus suis collectas solvere non teneatur, ad postea quæsitæ extenditur: *ibid.*; nec non privilegium depositi regularis, porrigitur ad irregulare: *n. 83. p. 43.*

Concessum ad eundum, ad redeundum concessum intelligitur: *tr. 7. c. 10. n. 9. p. 80*; & similiter privilegium portandi arma ad eundum, ad redeundum extenditur: *ibi n. 10*; doti dandæ concessum, restituendæ concessum judicatur: *dict. n. 10*; militiæ thogatæ concessum, armatæ competit: *ibi n. 25. p. 82.*

Privilegium immunitatis collectarum, non extenditur ad collectas extraordinarias: *tr. 7. c. 20. n. 130. p. 247.*; & privilegium de collectis non solvendis, ad collectas, quæ ex negotio proveniunt, nullatenus ampliatur: *ibi n. 132.*; prout etiam privilegium de non solvendis certis collectis, ad alias non porrigitur: *n. 134.*; privilegium ad res venditas, non applicatur ad res mercimonii causâ venditas: *n. 133.*; & concessum ad res usuales, ad merces non extenditur: *n. 135. p. 274.*; privilegium immunitatis à tutelis, seu curis, ad legitimas non ampliatur: *ibi c. 21. n. 62. p. 287.*; concessum ad instar Senatoris, à jugata non eximit: *dict. c. 21. n. 8. p. 282.*

Nummè extendatur effectus privilegii

concessi domino, ad ejus familiares? *tr. 7. c. 19. n. 79. p. 216.*

In re individua privilegium unius, cæteris correis communicatur: *tr. 7. c. 18. n. 8. p. 169.*; ideò privilegium fori Clerici communicatur laico in re individua: *ibid. n. 9.*; idem in similibus terminis respectu correi familiarium, Officialiumquè Sanctæ Inquisitionis: *n. 10.*; idem respectu confortis miserabilium personarum: *n. 11.*; idem respectu correi, & contutoris in administratione individua: *n. 12. p. 169.*

An illis, quibus privilegia sunt concessa, competant privilegia, quæ ex consuetudine, acquisita fuere? *tr. 7. c. 23. à n. 48. p. 318.*; & an communicentur tantum ea, quæ tempore concessionis erant, vel etiam quæ postmodum comparata fuere? *ibi à n. 52. à p. 318.*

Militibus sæcularibus concessum ad cælestes extenditur: *tr. 7. c. 2. n. 28. p. 5.*; eo, quòd favorabile sit privilegium hocce: *ibi n. 29. p. 5.*

Cætera de privilegiis quò ad extensionem: videbis *tr. 7. c. 25. tot. à p. 362.*, & verb. *Extensio p. 171.*

Quodnam privilegium potentius?

Duplex privilegium unico præfertur: *tr. 5. c. 6. n. 8. p. 29.*

Privilegiatus contra pariter privilegiatum suo non utitur privilegio: *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 166. p. 349.* & *tr. 5. c. 2. n. 32. p. 12.* & *c. 5. à n. 14. p. 26.*, & per *tot. cap.*, ubi in multis exemplificatur, & etiam in *c. 6. tot. à p. 27.*; & inter duos privilegiatos, magis privilegiatus præfertur: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 159. p. 211.*; & plura alia videtis in verb. *Forum. p. 191.*, & in *tr. 7. c. 18. à n. 129. à p. 191.* & *c. 25. à num. 24. p. 376.*

Britanorum, & Orphanorum privilegium fori quodnam sit maius? *tr. 5. c. 1. n. 8. p. 3.*

Personæ privilegium potentius, quàm causæ: *tr. 3. l. 7. c. 9. num. 166. 169. p. 211.*

Fœminis concessum potentius concessio masculis, nisi masculus sit minor: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 168. p. 211.*

Quando ampliandum, restringendumvè privilegium?

Seu

Quando latè, vel strictè interpretandum?

Regula in primis est, quòd strictissimi juris, utpotè contra jus, sunt privilegia: *tr. 3. l. 4. c. 4. n. 3. p. 180.*; & aliquid præter, vel contra jus operari debent *ibi n. 41. p. 189.*

Privilegium quando est publicum beneficium, latè interpretandum est: *tr. 7. c. 2. n. 25. p. 5.*; & ita similiter privilegium purum: *ibi n. 21. p. 5.*

Familiarium, Officialiumquè Sanctæ Inquisitionis privilegia potiùs amplianda, quàm restringenda veniunt: *tr. 7. c. 2. n. 24. p. 5.*; quia favorabilia sunt: *ibi à n. 22.*; & non ob eorum favorem, sed Religionis concessa fuere: *tr. 7. c. 13. n. 26. p. 114.* & *c. 19. n. 50. p. 212.*; ideò non sunt de facili revertenda: *dict. c. 13. n. 47. p. 120.*; & non censentur abrogata per clausulas generales: *tr. 7. c. 16. n. 7. in fin. p. 145.*; siquidem hæc privilegia sunt remuneratoria: *tr. 7. c. 2. n. 31. p. 6.*; & privilegia remuneratoria nomen privilegiorum quodammodò amittunt: *ibi n. 32. p. 6.*

Privilegiatus, non privilegiato succedens, an suo uti valeat privilegio? *tr. 9. q. 54. n. 3. p. 299.*

Non tamen ex verbis deducuntur, verum & ex mente concedentis privilegia interpretantur: *tr. 7. c. 3. n. 18. p. 10.* & *c. 20. n. 137. p. 274.*; ideò iudicijubenti totum est exhibendum: *dict. c. 3. n. 31. p. 11.*; secùs si exhibeatur parti: *ubi proximè n. 32. p. 11.*

In Requisitoriis, & Precatoriis inferre privilegium privati iudices con-

strin-

fringuntur: *tr. 7. c. 3. num. 33. p. 11.*
 A consuetudine privilegia interpretantur: *tr. 7. c. 19. n. 30. p. 209.*; idcirco in eo prævalent, in quo observata sunt: *ibi n. 31. p. 209.*

Ad privilegii interpretationem tenor ejus attendendus: *tr. 7. c. 19. n. 137. p. 227.*

Tandem de interpretatione privilegiorum: videtis *tr. 7. c. 25. tot. à p. 362.*, & dicta in verb. *Interpretatio p. 223.*

Quò ad privilegiorum renuntiationem.

Privilegio renuntiare nullus in dubio præsumitur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 10. p. 363. tr. 7. c. 19. n. 85. p. 218.*

In præjudicium Principis concedentis privilegio renuntiare nequit quis: *tr. 7. c. 24. n. 75. p. 335.*

Alia amplius enucleabimus in verb. *Renuntiatio*, vers. *Qui, quævè, & quibus*, subvers. *Privilegio Universitati concessio p.*

Quandò amittatur, nec nè privilegium?

Ex non usu inhæsitanter amittitur: *tr. 7. c. 24. n. 49. p. 332.*; maximè si per decennium non utatur: *ibi n. 50.* Quod tamen limitabis, quando non venit casus utendi: *n. 51.*; vel quando quis ignoravit se se privilegium habere: *n. 52.*; nisi per triginta annos ignoraverit: *n. 53.*; vel quando quis ex impedimento usus non fuit: *n. 54.*; vel quando ei, qui privilegium concessit, annua solvitur pensio: *n. 55.*; vel quando faciendi facultas totaliter est posita in facultate privilegiati: *n. 56.*; vel quando privilegium non est concessum ut singulis, sed ut universis: *n. 57. p. 333.*; vel quando ad exceptionem privilegia tendunt: *n. 59.*; vel quando Ecclesia est privilegiata: *n. 60.*; vel quando privilegium est pecuniâ quæsitum: *dict. n. 60.*; vel quando remunerationis causâ concessum est: *n. 61. p. 333.*, & in verb. *Abusus,*

Contraventio, Usus p. 2. 99. &

Privilegium omninò amittit, qui permissa abutitur potestate: *tr. 7. c. 9. n. 54. p. 66.*

An, & quandò ex defectu confirmationis privilegia amittantur? *tr. 7. c. 24. n. 136. p. 342.* Cætera, quò ad privilegiorum confirmationem, videtis ibidem in *c. 23. à n. 35. p. 316.*

Contraveniens uni rei, non deperdit privilegium quò ad alias res, quibus infimul privilegium fundatur: *tr. 7. c. 24. n. 79. p. 335.* Et hinc fluit, quò privilegiatus quò ad diversas personas, si quò ad unam contravenit, privilegium non amittit quò ad alias: *ibi n. 80.* Sic similiter privilegiatus ad munera publica, & aliud acceptans, nec ideò invitus aliud acceptare constringitur: *ibi n. 92. p. 337.*

Faciens actum contra privilegium, privilegium deperdit: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 1. p. 362.*

Quandò finiatur, ac extinguatur, nec nè, privilegium?

Amittitur, seu potius expirat privilegium, quando ille decedit, cui concessum fuerat: *tr. 7. c. 6. n. 2. 3. à p. 44.*; maximè si sit annexum dignitati, aut officio: *ibi n. 4. p. 44. & n. 33. p. 48. & c. 24. n. 31. & 104. p. 330 & 338.*; sicut etiam cessante dignitate, aut officio: *dict. c. 6. à n. 16. p. 46.*; itidem concessum pauperi, divitiis advenientibus extinguatur: *ibi n. 19. p. 47.*; minoritati indultum, maiortate superveniente expirat: *n. 21.*; agricolis datum, cessante agricultura finitur: *n. 22.*; datum personis, cum persona extinguatur: *n. 29. 30. p. 38.* Rei verò datum, ad ipsius rei successores transit: *dict. n. 30.*; gratis concessum, ad libitum revocatur: *n. 31. p. 48.*

Ad tempus concessa privilegia, tempore finito denegata censentur: *tr. 7. c. 6. n. 35. p. 48.*

Agricolis concessum privilegium, agricultu-

culturâ finitâ finitur: *tr. 7. c. 6. n. 22.*
p. 47.

De privilegiis in genere.

Scholasticorum privilegium favorabile est: *tr. 7. c. 2. n. 30. p. 6.*

Privilegia Vimeramensis, vulgò *de Guimaraens*, valdè æstimabilia sunt: *tr. 9. q. 59. n. 63. p. 349.*

Quamvis privilegium cesset vergente lite, ad aliud iudicium non transferitur: *tr. 5. c. 4. n. 27. p. 23.*; quoniam sufficit jurisdictionem ab initio esse fundatam: *n. 28. 29.*; idcirco vidua forum declinans, illud non deperdit postea nubens: *n. 31. p. 23.*

Concedere privilegium nequit, nisi qui condere legem valet: *tr. 7. c. 3. n. 1. p. 7.*; idèo privilegium concedere non valent inferiores à Principe: *ibi n. 3. p. 8.*

Tot sunt privilegia, quot in tenore eorum exponuntur: *tr. 7. c. 3. num. 16. p. 9.*

Non præsumitur privilegium, idèo ab allegante probari debet: *tr. 7. c. 3. n. 25. 26. à p. 10.*; sed per scripturam, non per testes probari debet: *ibi n. 27. p. 11.*; præterquàm si scriptura sit deperdita: *n. 28.*; & hinc profuit, nequaquam sufficere privilegium allegare, sed omninò necessarium sit illud ostendere: *ibi n. 31. p. 11. & c. 10. n. 26. p. 82.*; præterquàm quod si sint in Corpore juris clausa: *dict. c. 3. n. 36. p. 12.*; vel si sint notoria titulo, & possessione: *ubi proximè n. 38.*

Privilegia Santo Officio à Regibus concessa an sæcularia sint quò ad originem, quò ad effectum ecclesiastica? Quippini? *tr. 7. c. 19. n. 129. 130. p. 225.*

Privilegium expressum in nostro Regno nullus habet ad hoc, ut Peræquator eligi non possit: *tr. 7. c. 20. n. 59. p. 262.*

Privilegium ad *instar* quid sit? *tr. 7. c. 23. n. 2. p. 309.* An auctis privilegiis

ad *instar* familiarium, censeantur aucta iudicium fisci Sanctæ Inquisitionis? *ibi à n. 24. p. 313.* An confirmatis privilegiis ad *instar* quorum alia sunt concessa, ista confirmata censeantur? *dict. c. 23. à n. 35. p. 316.* An privilegia ad *instar* aliorum valeant, si illa privilegia, ad quæ referuntur, non appareant? *ibi à n. 40. à p. 316.*

Privilegiati putant suos Conservatores teneri semper illis favere: *tr. 7. c. 25. n. 35. p. 378.*

Privilegium præterita non comprehendit: *tr. 7. c. 21. n. 5. 6. ex p. 281.*

Privilegium juri communi aliquid addere, vel detrudere debet: *tr. 7. c. 21. n. 12. p. 282.*

A' quinque Conciliorum officiis nullum liberat privilegium: *tr. 7. c. 21. n. 74. p. 288.*

Privilegium concessum ratione exuberantis favoris specialem requirit derogationem: *tr. 7. c. 21. n. 118. p. 294.*

Privilegia quò ad revocationem: mox dabimus in verb. *Revocatio p.*

Prius, ac posterius non datur in eadem scripturâ: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 41. p. 126.*

Probatio in continenti quandò dicatur? *tr. 3. l. 6. c. 28. n. 7. p. 68. & l. 6. c. 44. n. 85. p. 120.*

Quænam altæ indaginis, tam respectu facti, quàm juris? *dict. c. 28. n. 8. p. 68.*

Probatio facta per testes, quæ per instrumenta fieri debebat, falsa præsumitur: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 87. p. 327.*

Negativæ probatio ad quem spectet? *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 9. p. 71.*

Adversus præsumptionem juris, & de jure, qualis admittatur probatio? *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 12. & à n. 18. ad 21. à p. 90.*, & jam dedimus in verb. *Præsumptio p. 341.*

Inventarium an probet esse defuncti bona, quæ in eo continentur? Contrà eum, qui ea inventario dedit, utique; contrà tertium, nequaquam: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 1. 2. 3. 5. & seqq. 22. 23. ex p. 89.*

Inspectio ocularis quam probationem effi-

- efficiat? In verb. *Inspectio* pag. 219. perquire.
- Libri rationum quam? Plenam adversus scribentem, nullam adversus tertium: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 24. p. 91.*
- Inventaria bonorū delinquentium nunquam in rem judicatam transeunt, nec adversus tertios probationem efficiunt: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 27. 28. p. 91.*
- Consuetudo (utpotè universalior) probatione non indiget: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 30. p. 104.*; stylus verò (uti universalis) decem exoptulat requisita, quæ ibi dinumerantur, ut probatus dicatur: *ibi n. 31. p. 104.*
- Dolus conjecturis, & præsumptionibus probatur: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 13. p. 113.*
- Scientia pariliter: *tr. 1. l. 1. c. 9. num. 23. p. 114. tr. 4. l. 4. c. 1. n. 44. p. 236.*
- Prioritatis, & posterioritatis quomodo probatio fiat? In verb. *Prioritas* p. respicies.
- Probatio occultationis bonorum in inventariis apprimè est difficilis: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 108. p. 122.*
- Alleganti onus probandi incumbit: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 149. p. 259*; sed jus eam solam probationem exoptulat, quæ secundum naturam actûs, quo deagitur, fieri potest: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 110. p. 122.*; igitur, quæ occultè fiunt, indiciis, & præsumptionibus probantur: *ibi n. 122. p. 123.* Sed:
- Difficilis probationis quæ censeantur? *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 57. p. 157.*
- Non probat hoc esse, quod ab hoc facile contingit abesse: *tr. 1. l. 2. c. 8. n. 40. p. 214.*
- Probatio in nostro Regno ultra legis summam non fit, nili per publicam scripturam: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 86. p. 698*; sed faciliter conceditur Provisio ad probandum per testes: *ibi n. 87.*; qui quidem testes fidem faciunt, licet antequàm Provisio impetretur, interrogentur: *n. 88. p. 698.*
- Antiqui facti probatio levioribus demonstrationibus fit; & quomodo? *tr. 2. l. 4. c. 7. à num. 18. ad 38. p. 371.*
- & latius in verb. *Testis* pag.
- Ad probandam dotem leviores sufficiunt probationes: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 67. 68. p. 697.*; probatur enim per testes singulares: *ibi n. 69.*; per unicum testem: *n. 70. 71. 72. 85. à p. 698.*; per conjecturas: *n. 73.*; per confessiones extrajudiciales, atquè verba enuntiativa: *n. 75.*; per incertam promissionem: *num. 76.*; per testes minus idoneos: *à n. 77. ad 81. à p. 698.*
- Plures imperfectæ probationes junctæ perfectam faciunt: *tr. 3. l. 3. c. 13. n. 8. p. 141.*
- Scripturam esse deperditam per testes probari valet: *tr. 3. l. 6. c. 13. n. 5. p. 25.*
- Clarius probare dicitur, qui per plures, & nobiliores probat testes: *tr. 3. l. 6. c. 42. n. 58. p. 98.*
- Ex æquè probantibus ille, cui juris aliqua præsumptio assistit: *tr. 3. l. 6. c. 42. n. 59. p. 98.*
- Probatio fit per conjecturas in casu difficilis probationis: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 56. p. 162.*; sicut è contra in casu facilis probationis fit per evidentiam facti: *ibi n. 55. p. 161.* Præsumptionibus scientia, & ignorantia probatur: *l. 4. c. 1. n. 44. p. 236. tr. 1. l. 1. c. 9. n. 23. p. 114.*
- Suscipiens in se onus probandi, probare compellitur: *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 39. p. 235.*; atque similiter qui ad iudicium provocat: *ibi n. 40.*; nisi intentionem suam in jure fundatam habeat: *n. 41. p. 235.*
- Probatio recusationis fit in separato processu à causâ principali: *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 14. p. 66.*
- Probatio, quæ requiritur in delictis exceptis, similiter: *tr. 7. c. 13. n. 44. & n. 45. & 46. p. 120.*
- Afferentibus se esse exemptos, onus probandi incumbit: *tr. 7. c. 19. n. 41. p. 210.*
- Per verba enuntiativa privilegium non probatur: *tr. 7. c. 3. n. 20. p. 10.*; & idèò quamvis Papa dicat Ecclesiam esse exemptam enunciativè, ex hoc privilegium non probatur: *ibi n. 21.*; & con-

- confirmatur hoc variis exemplis *ibid.*
n. 22.
- Privilegium deperditum per testes probari potest:** *tr. 7. c. 3. n. 28. p. 11.*; sed quomodo in tali casu testes deponere debeant? *ibi n. 29. p. 11.*
- Probatio probata ex instrumento resultat:** *tr. 9. q. 49. n. 9. p. 278.*
- Probationis via aperienda est:** *tr. 9. q. 99. n. 24. p. 523.*
- Tum actor, tum reus intentionem suam probare debent:** *tr. 9. q. 58. n. 4. 5. p. 335.*; quia allegatum non probare, & nihil allegare, paria sunt: *ibid. q. 44. n. 13. p. 263.*
- Ocularis probatio quando locum habeat?** *tr. 9. q. 77. n. 13. p. 421.*; & vide sis verb. *Arbitri p. 39.*; eo, quod oculari probationi maior fides adhibenda sit: *q. 87. n. 4. p. 463.*; sed ocularis probatio non habet locum, quando quaestio est, an aquae debeantur? *q. 39. n. 22. p. 223.*
- Probationes sunt arbitrariae:** *tr. 9. q. 58. n. 6. p. 335.* & *q. 94. n. 44. p. 498.*
- Probatum censetur illud, cujus contrarium credibile non est:** *tr. 9. q. 8. n. 17. p. 26.*
- Probatione non facta, ubi facile fieri poterat, in contrarium praesumptio pullulat:** *tr. 9. q. 8. n. 19. p. 26.*
- Processus.** Quod acta criminalia ad viginti, civilia ad triginta, inventaria ad centum annos servanda sint à Notariis, mox exarabimus in verb. *Scriptura p.*
- Processus originalis divisionum non est partibus ad excipiendum dandus, sed ejus copia tantum:** *tr. 2. l. 8. c. 22. tot. p. 865.*
- Processus factus per judicem recusatum post appellationem est nullus:** *tr. 6. l. 5. c. 7. n. 14. p. 303.*
- Procuratio.** Videtis verb. *Mandatū p. 279.*
- Procuratores.** Procurator quis sit, quive sub nomine procuratorum comprehendantur? *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 2. p. 12.*; nomine procuratorum veniunt tam hi, qui negotia extra, quam qui intra judicium gerunt: *ibi n. 3. p. 12.*
- Quibus modis, quave potestate constituantur procuratores?** *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 5. 6. p. 12.*
- Quid confiteri valeat procurator?** *tr. 4. l. 1. c. 10. n. 7. 8. à p. 84.*, & amplius in verb. *Confessio p. 87.*
- Quibus in casibus loco domini citari valeat?** Hic exaranda jam dedimus in verb. *Citatio*, vers. *Quibus in casibus p. 65.*
- Procurator an possit donare?** In verb. *Donatarius p. 132.* invenies.
- Procuratorem constituere quando valeat testamenti executor:** *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 139. p. 844.*
- Nunquid elevans puerum à sacro baptismatis fonte per procuratorem fiat pater spiritualis pueri?** Disquiritur, & negativè resolvitur in *tr. 2. l. 1. c. 9. n. 18. 19. p. 82.*
- Procurator quando nomine proprio, & non procuratorio obligetur?** *tr. 3. l. 6. c. 30. n. 16. p. 71.*
- Procuratorem potest pater pro filio cuiuscumque ætatis constituere:** *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 60. p. 30.*
- Curator an possit per se?** *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 27. p. 211.*
- Minor curatore carens ad lites procuratorem constituere nequit:** *tr. 3. l. 6. c. 7. n. 21. p. 14.*; sed si constituat, & victoriam reportet, sententia valet: *ibi n. 22.*; in omnibus autem casibus, in quibus sine tutore, & curatore in judicio stare valet, procuratorem potest constituere: *tr. 3. l. 6. c. 43. n. 76. p. 109.*
- Per procuratorem specialem potest quis à tutela excusari:** *tr. 3. l. 3. c. 12. n. 24. p. 140.*
- Quinam potius (pupilli, seu minores, anve tutores, seu curatores) possint, tam ad negotia, quam ad judicia procuratores constituere?** *tr. 3. l. 6. c. 19. tot. à p. 36.*
- Procurator à tutore, aut curatore post litis contestationem constitutus, finitâ eorum tutelâ, seu curâ, non finitur:**

nitur: *dict. cap. 19. n. 20 pag. 38.*

Revocatus quando censeatur procurator? *tr. 3. l. 8. c. 1. n. 73. p. 291.*

Procurator quando à solo curatore, aut tutore, vel infimul cum minore constitui valeat? *tr. 5. c. 10 tot. à p. 32.; & quando pupillus, seu adultus procuratorem queat constituere, & per se esse in iudicio sine tutore, aut curatore? c. 11 tot. à p. 33.*

Procurator constitutus ad vendendum certo pretio, sibi acquirit si per plus vendat: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 95. p. 21.; & ita similiter hæres, cui creditores partem debiti remiserunt: ibi n. 96.; si tamen procurator iste sibi vendat, ad damna, & interesse adstringitur: *dict. c. 2. n. 23. p. 14.; si vendat, & venditionem factam révocet, ad damna, & interesse ex revocatione provenientia tenetur: n. 24 p. 15. Si ad exigendos fructus constitutus sortem recipiat, vel quocumque modo mandatum excedat, similiter tenetur: n. 25. p. 15. Si quidem:**

Procurator excedens mandatum à lege, à iudice, vel ab homine, erga dominum ad damna, & interesse obstringitur: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 13 p. 13;* nisi mandantem de excessu certiorum fecerit, & mandans sciens non reclamaverit: *ibi n. 14;* procurator enim excedens mandatum domino, qui id fecit, & non contradicit, præiudicat: quæ certioratio fieri debet antequam contrahat: *n. m. 15. p. 13.* Similiter procurator cum liberâ, & plenâ in mandato generali, si manus apponat ad casus mandatum speciale requirentes, & inde dominus præiudicium recipiat, ad damna, & interesse tenetur, cum mandatum generale cum liberâ, & plenâ ad actus mandatum speciale requirentes non extendatur: *n. 16. p. 14.; idem dicendum de excedente mandatum ad certum, & determinatum negotium, manus ad diversa ponenti: n. 17; nec non de eo, qui reiteravit illud, quod*

facultatem faciendi habebat, cum semel facultas expirasset: *n. 18.; sed constare ad hoc debet, quod primus actus in vim eiusdem mandati initus fuerit: n. 19 p. 14.*

Procurator ad agendum dominum in reconventionem defendere adstringitur: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 36. p. 16.;* quia ad agendum datus, ad defendendum datus etiam censeatur: *ibi n. 37.;* datus ut confestim agat, ad postea agendum datus intelligitur: *n. 38.;* datus sine temporis præiudicatione, vel statim, vel ex intervallo agere potest: *n. 39.;* datus ad duas res exigendas, statim unam, postmodum alteram ritè expostulat: *n. 40;* datus in omnibus causis, etiam ad futuras intelligitur datus: *n. 41.;* datus ut sui principalis meliorem, non ut deteriore conditionem reddat datus intelligitur: *n. 42.;* nisi excessus domino sit utilis; excessus enim tunc non dicitur: *n. 43.;* constitutus ad aliquid agendum, ad omnia necessaria pro actu expediendo datus iudicatur: *n. 44.;* constitutus ad liberandum principalem à maioribus usuris, pecunias à se ipso sub usuris recipere potest, cum hæc sint connexa, & annexa: *n. 45. p. 16.*

Non tantum de dolo, & latâ culpâ, sed etiam de levi, vel in committendo, vel in omittendo procurator tenetur: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 46. p. 16., & à n. 47. ad 49. p. 17.* explicatur quam diligentiam adhibere debeat? & itidem ad interesse tenetur, quando contractum nullum celebravit: *ibi n. 51.;* nec non de nominibus exigendis: *n. 52.;* de gestis & non gestis: *n. 53.;* de iis, quæ fecit clamdestinè mandato revocato, rationem reddere tenetur: *n. 54.;* ast non tenetur de non factis ob mandatum obscurum, cum domino obscuritas imputanda fit: *n. 79. p. 19.*

Procurator in rem propriam rationes reddere non tenetur: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 116. p. 24.;* nec revocari potest: *ibi*

- n. 117.; nec morte constituentis: n. 118.; & sententia contra eum prolata, contra eum exequitur: *num. 119. p. 24.*
- Si procurator bona fide, & sine dolo pecunias investivit, non tenetur, licet investimentum minus tutum ex postfacto appareat: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 106. p. 22.*; & quando teneatur si ad novum investimentum non venit? *ibi n. 107. p. 23.*; sine dolo alienans, ad interesse non tenetur: *num. 108. p. 23.*
- Procuratores Regii in recusationibus cautionem non deponunt: *tr. 6. l. 5. c. 3. n. 21. p. 287.*; nec in revisionibus aliquas persolvunt expensas, *ibi n. 27. p. 288.*: quod intellige, si ab eis, vel adversus eos directè moveatur lis: *n. 29. p. 288.*
- Procuratores Fiscales gaudent iisdem privilegiis, & prærogativis Senatoribus concessis: *tr. 6. l. 2. c. 14. n. 3. 4. p. 51.*; habent, de jure communi, suffragium in causis: *ibi n. 5. p. 52.*; secus de jure nostro, secundum quod solum præsentis adfunt tempore votorum *n. 6. 9. 11.*; & votantibus contradicere valent: *n. 7.* Multa damna suâ potentiâ partibus causant: *n. 8. p. 52.*
- Procurator nequit, sicut Advocatus, gravare partem adversam: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 11. p. 61.*
- Procurator generalis cum liberâ facere nequit ea, quæ speciale requirunt mandatum: *tract. 6. l. 3. c. 13. num. 2. p. 99.*
- Ad opponendam suspensionem requiritur mandatum speciale cum nominatione certi judicis, & causæ: *tr. 6. l. 3. c. 13. n. 3. p. 99.*
- Procurator sine speciali mandato jurisdictionem prorogare non potest: *tr. 7. c. 19. n. 86. p. 218.*
- Procurator in rem propriam quis? *tr. 9. q. 13. n. 3. 4. p. 53.*; & iste revocari nequit: *ibid. n. 2.*, quod intelligendum, ut in *n. 13. 14. 15. p. 55.*
- Quando, & in quibus procurator possit præjudicare domino? *tr. 9. q. 13. n. 16. p. 55.*; an confiteri valeat? *q. 88. n. 8. 14. p. 465. & seqq.*
- Invitus nemo cogitur procuratorem constituere: *tr. 9. q. 99. num. 34. 45. p. 524. 526.*; sed an cogatur procuratorem relinquere abiens Republicæ causâ? *q. 6. n. 6. p. 17.*
- Pater in causâ sui filii-fam., absque ejus consensu, an constituere procuratorem queat? Videfis in verb. *Pater p. 323.*
- Nummè cogi valeat procurator ad deponendum, & num teneatur, possitvè quis per procuratorem positionibus respondere? Videas verb. *Positiones p. 334. supra.*
- Cætera in verb. *Mandatum p. 279.*
- Prodigalitas* definitur: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 14. p. 455. col. 2. in pr.*
- Prodigium*. Septem fuere prodigia, vulgò appellata *as sete maravilhas do mundo*, scilicet templum Dianæ Ephesinæ, Pyramides Egypti, Monumentum Artemisæ, Colossus Solis, Turris Pharaonis, Simulacrum Jovis Olympici, Mura Babiloniæ: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 11. p. 419. col. 1. & seqq.*; & in *p. 420. col. 2.* describuntur alia quodammodo competentia.
- Prodigus* quis nuncupetur? *tr. 5. c. 3. n. 21. p. 18.*; gaudent privilegiis minorum: *ibi n. 20. p. 18.*
- Prodigus*, & furiosus passim in jure æquiparantur: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 64. p. 165. & l. 6. c. 18. n. 17. p. 36.*
- Prodigium* aliquem esse, an intelligatur per id, quod ei curator detur? *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 49. p. 212.*
- Quid in judicio, & in contractibus agere valeat prodigus curatorem habens, vel non? *tr. 3. l. 5. c. 10. tot. à p. 315. & l. 6. c. 18. à n. 14. ad 20. p. 36.*; post ei interdictam bonorum administrationem contractus cum eo gesti non tenent, quatenus eum lædunt: *l. 4. c. 3. n. 73. p. 166.*; contrahere etenim nequit, *ibi n. 66. p. 165.*; etsi juramento

to contractum firmet, *n. 67.*; nec promittere, aut donare potest, *n. 68.*; habet restitutionem in integrum adversus ab eo gesta, *n. 69.*; quamvis ad bonos mores revertat, sine decreto administrationem non reassumit: *n. 72. p. 166.*

Professio in Religione an mors naturalis censenda sit, etiam cum præjudicio tertii? *tr. 2. l. 5. c. 15. n. 67. p. 562.*; eo, quod professus Religionem promortuo reputatur: *l. 6. c. 8. n. 32. p. 649.*

Valida est professio Monachi, quamvis haberet morbum gallicum tempore ingressus, & interrogatus taceret: *tr. 2. l. 1. c. 10 n. 57. p. 87.*

Professio in Religione impedit effectum exhæredationis factæ ob ingratitudinem: *tr. 2. l. 2. c. 1 n. 128. 129. p. 122.*; dummodò professio non emittatur in fraudem exhæredationis: *ibi num. 130. p. 122.*

Maioratus successio quandò in sequentem successorem transferatur, si possessor in Religione profitemur; numquid à die professionis, anve à die mortis naturalis? *tr. 2. l. 2. c. 5. ex n. 9 ad 13. p. 157.*

An post professionem possit professus vel disponere de bonis, de quibus antea non disposuit, vel aliter disponere, ac antea disposuerat? *tr. 2. l. 2. c. 5 à n. 45. ad 48. ex p. 159.*

Professionem in Religione ab altero ex conjugibus (invito altero) factam potest alter revocare: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 31. p. 649.*; quia matrimonium copulâ consummatum non solvitur per ingressum Religionis: *ibi n. 33.*; & votum Religionis, conjugè invito, emissum, est omninò irritum: *n. 35.*; sicut etiam mulier potest revocare maritum evedctum sine ejus licentiâ ad Summum Pontificatum: *n. 36.*; siquidem conjux, qui professionem facit, invito altero, & ei postea restituitur, non compellitur, mortuo ipso altero, ad Monasterium reddere; ma-

rimonium tamen contrahere nequit: *n. 34. p. 649.*

De validitate, aut nullitate professionis agi nequit, nisi coram superiore professi, & Ordinario loci: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 55. p. 87.*; nec à Monasterio quispam ex pulsari quit absque interventu Provincialis cum sex Definitoribus: *ibi num. 56.*; neque post quinquennium agi potest de præfata validitate, aut nullitate: *num. 54.*; nisi Summi Pontificis dispensatio accedat: *n. 60. p. 88.*

Annulatâ professione adstringitur Monasterium restituere dotem: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 63. p. 142.*

Exiens à Religione ob nullitatem professionis manet in eodem statu, ac si Religionem non fuisset ingressus: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 62. p. 142.*

In Religione nemo potest profiteri ante 16. annum complectum: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 58. p. 283.*

Prohibitio. Prohibito consequenti, antecedens prohibitum censetur: *tr. 1. l. 2. c. 10. n. 37. p. 237. tr. 9. q. 90. num. 6. 7. p. 470.*

Quod directè fieri prohibetur, indirectè fieri non permittitur: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 23. p. 538.*

Prohibitio alienandi fructus non intelligitur de pendentibus: *tr. 9. q. 1. n. 2. p. 2.*; præterquam si sint fructus dotales: *ibid. n. 22 23. 24. p. 6.*

Prohibitus vendere, aut alienare, potest alienare, ac vendere ad ejus vitam, ad certumvè tempus: *tr. 9. q. 1. n. 3. p. 2.*

Prohibitio hominis, adjunctâ legis, fortior est, & magis operatur: *tr. 9. q. 91. n. 3. p. 473.*

Promissio de vendendo quid sit? *tr. 4. l. 7. c. 12. n. 31. p. 202.*; ex promissione de vendendo nullum jus reale competit, sed tantum actio personalis: *ibi n. 32.*; nec ex tali promissione gabella debetur: *n. 33. p. 202.*

Promissio de vendendo, donando & cætera, non est venditio, donatio,

- & cætera: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 134. p. 691.*; nisi sit promissio dotis, quæ in illius favorem est dotis constitutio: *ibid. n. 135. p. 691.*
- Promissio de nominando in maioratu, & similibus, nominatio non est: *tr. 4. l. 7. c. 12 n. 35. p. 202.*
- Promissio quælibet simplex reservationem beneficii sibi competentem continere censetur: *tr. 1. l. 3. c. 11. num. 8. p. 363.*
- Promittens, ex promissione, ac obligatione ex illa pullulante, adstringitur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 4. p. 363.*; & promittens pro alio solvere, non est conveniendus, nisi debitore principali prius excusso: *ibi n. 9.*; aut an promittens solvere creditoribus, & legatariis hæreditaria debita, & legata teneatur, est hæreditatem adiisset beneficio inventarii? *l. 3 c. 11. à n. 1. p. 362.*, ubi à *n. 8. p. 363.* negativè resolvitur; & ampliatur à *n. 39 p. 366.*; & an promittens solvere legata, juribus detrahendi falcidiam renuntiâsse censetur? Negativè: *n. 14. & 72. p. 364. & 369.*
- Conjux promittens exequi conjugis testamentum non videtur promittere ultra hæreditatis vires: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 18. p. 364.*; & similiter maritus restituere dotem promittens, an censetur promississe restituere lucrum dotis? Annuit *n. 19. p. 364.*; renuit *n. 74. p. 370.*
- Promittens aliquid solvere, intelligitur quatenus de jure obstringitur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 16. p. 364. & tr. 4. l. 5. c. 6. n. 4. p. 358.*
- Promittens coactus certa debita solvere, ultra vires non obligatur: *dict. c. 11. n. 110. p. 373.* Hinc fluit, quod: Promissio certi debiti solvendi uni ex creditoribus, legatariisvè ad alios non porrigitur: *dict. c. 11. n. 112. & 129. p. 373. & 375.*
- Hæres, institutus in testamento minus solemnî, promittens testatori voluntatem illius adimplere, utrùm ex talis promissionis vi obligetur? Disquiratur in *tr. 1. l. 3. c. 11. à n. 118. p. 374.*, & sub distinctione resolvitur à *num. 124.*
- Promissio de reddenda ratione obligat eum, qui alias à reditione immunis erat: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 54. p. 24.*
- Promittens stare assertioni alterius, de juratâ, & non de simplici intelligitur: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 72. p. 325.*
- Multum promittere, & paucam, vel nihil donare indignum est: *tr. 8. palastr. 1. lect. 29. p. 98.*
- Promotores. Promotoris justitiæ, & Fiscii officio gaudent, & eorum vices apud nos gerunt Scribæ: *tr. 6. l. 2. c. 13. n. 3. p. 50.*
- Propositio indefinita à lege prolata, universalî æquipollet: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 7. p. 289.*
- Proprietarius non serviens officium, privilegiis ratione officii concessis non gaudet: *tr. 7. c. 24. n. 113. p. 339.*
- Prorogatio. Judicis officium prorogabile est: Scribæ verò non: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 46. p. 195.*
- Solutionis tempus debitoribus minorum an valeant curatores prorogare? *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 81. p. 213. & l. 6. c. 14. n. 17. p. 27. & c. 23. n. 1. p. 53. & n. 29. p. 55. & c. 24. n. 5. p. 56.*, ubi negativè, & in *seqq.* videtis aliquas limitationes; sed quando possunt, nequit unus solus, si plures sunt: *l. 6. c. 38. n. 36. p. 88.*
- Jurisdictionem prorogare an valeat minor sine tutore, curatorevè? *tr. 3. l. 6. c. 12. n. 10. p. 24.*
- Palatini Senatores dies recusationis prorogare nequeunt: *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 17. p. 372.*
- Prorogare, & renuntiare, synonyma sunt: *tr. 7. c. 19. n. 52. p. 212.*
- Ubi prohibetur prorogatio partium, consensus nihil operatur: *tr. 7. c. 19. n. 60. p. 214. c. 4. n. 20. p. 27.*
- Jurisdictionem judicis prorsus incompetentis prorogari non potest: *tr. 7. c. 19. n. 72. p. 215. c. 4. n. 1. p. 27.*
- Concessio tribuens privativam jurisdictionis

tionem, prorogationem impedit: *tr. 7. c. 19. n. 73. p. 215. c. 4. n. 20. p. 27.* Ast prohibente Principe prorogationem hoc non procedit: *tr. 7. c. 19. num. 74. p. 216. c. 4. n. 24. p. 27.*

Specialiter censetur Principem prorogationem prohibere, quando jurisdictionem concedit cum clausulis abdicativis, & decreto irritanti: *tr. 7. c. 19. n. 75. p. 216. c. 4. n. 25. p. 27.*

In criminalibus regulariter prorogatio non habet locum: *tr. 7. c. 19. num. 77. p. 216.*

Inquisitoribus, Judicibusque fiscalibus jurisdictione concessa fuit cum clausulis abdicativis, & decreto irritanti: *tr. 7. c. 19. n. 81. p. 217.*

Prorogatio quò ad jurisdictionem: Vide *Jurisdictio*, vers. *Prorogationem inter p. 251.*

Protestatio quid sit? *tr. 2. l. 8. c. 2. num. 29. p. 794.*

Nihil operatur in his, quæ pendent à juris dispositione: *tr. 2. l. 8. c. 9. num. 4. p. 827.*

An sit necessaria ad probandum postea metum? *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 44. 45. p. 795.*

Protestatio dolum excludit: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 64. p. 117.*; quamobrem *protestatio* addendi excusat occultantem bona inventario: *ibi n. 63.*; nisi verificetur *protestantem* dolo occultasse: *n. 69. p. 118.*

Protestationis virtus est conservare illæsum jus *protestantis*: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 65. p. 117. & l. 3. c. 11. n. 81. p. 370. tr. 2. l. 8. c. 2. n. 27. p. 793. tr. 7. c. 19. n. 87. p. 218.*

Protestatio contraria facto non relevat: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 51. 52. p. 126.*; præterquam quod si metu prædicti actus fiant: *ibi n. 53. p. 127.*

Non sufficit ad excludendum consensum, quando comparens fecit coram judice actus aliquos judiciales: *dict. c. 1. n. 49. 50. p. 126.*

Repetenda est in omni comparitione, aut instantiâ, aliàs censetur ab eâ recedi, & approbari judex: *dict. c. 1. n. 35. 46. 47. 48. p. 126.*; ideoque com-

parens coram judice incompetenti tenetur *protestari* nolle in ipsum consentire, nisi quatenus de jure tenetur: *ibi n. 38. p. 126.*; aliàs ut contumax punitur, si non compareat: *n. 39. p. 126.*

Protestatio apponi potest in ultimo libelli loco, sed tutius in principio: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 40. p. 125.*; debet etiam apponi in reculatione quòd salvæ sint *protestanti* exceptiones dilatoriæ: *ibi n. 42. p. 176.*; & si *protestans* hoc modo succubuerit in recusatione, potest postea aliis uti dilatoriis exceptionibus: *n. 43. p. 126.*; quò ad nos autem talis *protestatio* non requiritur, ut *n. 44. p. 126.*

Protestatio illius, qui cogitur censuris, ac pœnis comparere, & allegare de principali causâ coram judice suspecto, consensum in eum tollit: *dict. l. 4. c. 1. n. 35. p. 125.*; & occulta sufficit *protestatio*, si coram ipso judice fieri non valeat, ad hoc, ut non dicatur consentire: *ibi n. 36. p. 125.*

Protestatio operatur, ut per actum contrarium privilegium non amittatur: *tr. 7. c. 24. n. 71. p. 334.*

Protestatio non requiritur in dependentibus à voluntate declarantis: *tr. 9. q. 5. n. 6. p. 16.*

Providentia definitur: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 128. p. 16.*

Provincia Transtagana omnium Hispaniarum Provinciarum Regina denominatur ab Authore in *tr. 4. l. 6. c. 12. n. 1. p. 108.*

Provisio hominis tollit provisionem legis: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 38. p. 5. tr. 9. q. 44. n. 17. p. 264.*

Provisor apud Nostrates judex est bonorum Concilii, ex quibus tertia debetur Regi: *tr. 4. l. 1. c. 4. n. 22. p. 40.*

Provisor nequit se intromittere in confectioe inventarii, & partitionum: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 67. 68. p. 678.*; an in aliquibus judicium orphanorum negligentiam suppleat? De jure inficias ire erubescunt omnes: *ibi n. 69. 70.*; de

de consuetudine totius Hispaniæ minimè supplet: *n. 72.*; cur ita? Quia Provisor iudicibus orphanorum non est absolute superior, sed secundùm quid: *n. 69. 73.*; potest verumtamen aliquibus in casibus contra eum procedere: *n. 74. 75. p. 679.*; non tamen contra iudices literatos: *n. 76. p. 679.*

Proximitas. Proximior quisnam sit? *tr. 2. l. 4. c. 7. à n. 3. ad 8. p. 370.*; proximus enim dicitur ille, quem nemo antecedit: *l. 4. c. 1. n. 7. p. 333.*

Quomodo probetur proximitas? *tr. 2. l. 4. c. 7. ex n. 9. ad 38. ex p. 370.*

Proximitas in successione maioratûs secundùm tempus mortis ultimi possessoris numeratur: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 36. p. 193.*; & latius in verb. *Maioratus p. 276.*; quæ quidem proximitas consideratur respectu sanguinis institutoris: *l. 2. c. 6. n. 50. p. 170.*

Nùm in maioratibus, & fideicommissis sit attendenda proximitas respectu institutoris, respectu vè ultimi possessoris? *tr. 2. l. 4. c. 7. à n. 39. ad 46. à p. 372.*, ubi pro ultimi possessoris parte resolvitur.

Ad successionem Monachi proximitas computabitur à professionis, an vè à mortis naturalis tempore? *tr. 2. l. 2. c. 5. n. 6. 7. p. 156. l. 4. c. 7. n. 69. p. 375.*

Prudentia definitur: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 122. p. 16. tr. 8. palæstr. 1. lect. 1. p. 1.* Hæc autem prudentiæ virtus, tanquam aliarum Regina, ante oculos semper ambulare debet: *ibid.*; absque enim illâ omnia in contrarium mutantur: *ibi p. 2. col. 1.*

Simultaneè uti constringuntur Principes prudentiâ, & potestate: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 1. p. 2. col. 2.*

Antequàm aliquid aggrediatur considerandum est à prudentiâ prædito, an possibile sit; & postmodùm, an conveniens fieri? *tr. 8. palæstr. 1. lect. 1. p. 3. col. 1.*; nullus enim prudens quidquam agere præcipitanter debet, sed deliberatè, rectoquè consilio: *dict. palæstr. 1. lect. 28. p. 158. col. 2. in*

med.; omnis quippè prudens, priusquam quidquam exequatur, animadvertere debet in septem his moralibus circumstantiis: quis, quid, unde, cum quo, quia, quomodo, quando? *dict. lect. 28. p. 160. col. 2. in fin.*

Puberes. Puber, seu adultus, sine curatore quid conficere queat, tam circa negotia, quam circa iudicia? *tr. 3. l. 5. c. 7. tot. à p. 284.*

Publicatio testamenti. Clerici an fieri queat coram sæculari iudice? *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 35. p. 673.*, ubi *n. 36.* quod, ut testamentum publicetur, inventarium non requiritur.

Bonorum publicatio differt ab inventario: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 23. p. 72.*, & videtis verb. *Annotatio bonorum p. 33.*

Pulchritudo definitur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 10. p. 42. col. 1.* Laudatur: *palæstr. 2. lect. 12. à p. 255. col. 2. in fin.* Exaltatur: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 166. ad 173. p. 20.*

Plurimæ enumerantur mulieres pulchritudinem maximam habentes, nec non aliæ eâ carentes: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 10. p. 42. col. 2. & p. 43.*

Punitio. Ex transgressione modica nemo punitur: *tr. 1. l. 1. c. 9. num. 36. p. 115.*

Punire non debet iudex omnia delicta, sed aliquando iustitiæ rectitudini immiscenda est clementiæ suavitas: *tr. 1. rubr. part. 2. à n. 192. p. 42.*; quia, si omnes peccantes punirentur, hominibus orbatus citò esset mundus: *ibi n. 193. p. 42.*

Pupillus quis dicatur, & quis pubertati proximus? *tr. 3. l. 6. c. 11. n. 19. 20. p. 22. & c. 12. n. 7. 8. p. 23.*

De pupillorum favore: *tr. 3. l. 6. c. 12. n. 9. p. 24.*

Pupillus sine tutore quid gerere possit? *dict. c. 12. n. 6. & per tot. p. 23. & l. 5. c. 5. tot. p. 264.*; nequit delinquere, neque pro delicto conveniri (neque ejus tutor) *dict. c. 5. n. 20. p. 269. & n. 70. p. 273.*; quod si fuerit doli capax, punitur in delictis gravioribus, *l. 5. c. 6.*